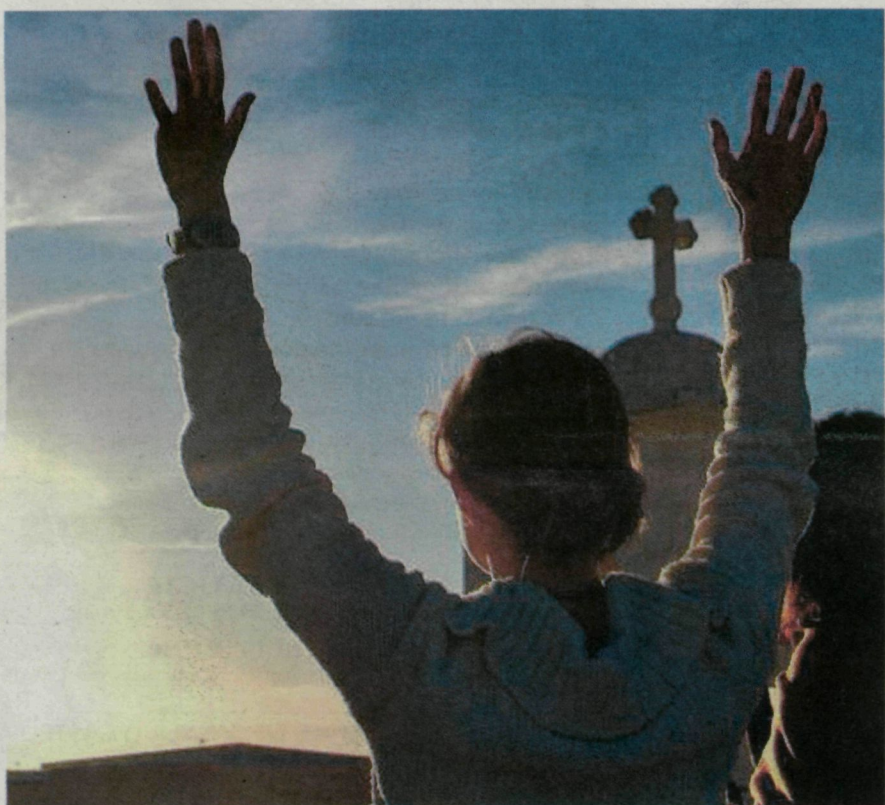

Augmenten les iniciatives que aposten per sortir a l'encontre entusiasta de la joventut

L'Església més jove encapçala la nova evangelització

Davant la urgència d'evangelitzar entre els joves, sobretot a la Vella Europa, l'Església catòlica sembla que ha decidit abandonar les trinxeres i sortir a l'encontre d'un dels col·lectius més secularitzats. L'aposta decidida per aquesta nova evangelització està encapçalada pels mateixos joves catòlics, com ho demostren les

nombroses iniciatives que arreu del món es posen en marxa per anunciar la Bona Nova amb un llenguatge i unes formes en sintonia amb el món d'avui. La música, el ball, el testimoni o l'espiritualitat són alguns dels mitjans, d'ahir i de sempre, que amb un estil innovador ofereixen millors resultats.

Pàg. 3, 4 i 5

Beatificat un missioner espanyol

Marià de la Mata Aparicio (1905-1983), religiós agustí, va ser beatificat a São Paulo el 5 de novembre passat. Conegut com «el missatger de la caritat» va evangelitzar el Brasil durant 52 anys i es va caracteritzar per la seva sol·licitud i servei als més necessitats. El nou beat va néixer a Barrio de la Puebla (Palència), va ser ordenat sacerdot el 1930 i el 1931 va ser enviat al Brasil.

Pàg. 8

Sumari

Pàg. 8 Trobada nacional de la Pastoral del Sord

Pàg. 23 Lleida: remodelat el teatre de l'Acadèmia Mariana

Pàg. 25 Mallorca: jornada general de l'Acció Catòlica

Pàg. 31 Ricardo Lagos, premiat per la Universitat Ramon Llull

Pàg. 32 El Papa inaugura el curs de la Universitat del Laterà

Nou curs del Centre d'Estudis Pastoral

El 30 d'octubre passat va tenir lloc la inauguració del curs 2006-2007 del Centre d'Estudis Pastoral de les diòcesis catalanes (CEP). L'acte va ser presidit per l'arquebisbe de Barcelona i president del CEP, i va comptar amb la presència dels bisbes de Tarragona, d'Urgell i de Sant Feliu de Llobregat. La lliçó inaugural, a càrrec del capellà i sociòleg Joaquim M. Cervera, es va centrar en l'existència d'un laïcat preparat, actiu, responsable, format, amb experièn-

Foto: Consuelo Chaves

cia pastoral i amb capacitat per tirar endavant diferents experiències cristianes.

Pàg. 18

Ordenació sacerdotal a l'Oratori de Sant Felip Neri de Gràcia

El dissabte 4 de novembre va ser un dia molt especial per a l'Oratori de Sant Felip Neri de Gràcia, ja que va acollir l'ordenació sacerdotal de Víctor Barrallo Celma, membre d'aquesta congregació, de mans de Mons. Lluís Martínez Sistach. Van ser molts els qui no es van voler perdre un esdeveniment tan important en la vida d'aquest jove que als 26 anys va descobrir la crida del Senyor.

Pàg. 17

Foto: Ramon Ripoll

Relleu en la Congregació per al Clergat

Cláudio Hummes, cardenal brasiler de 72 anys, és el nou cap de la Congregació per al Clergat en substitució de Darío Castrillón Hoyos, de 77 anys, que havia presentat la renúncia per motius d'edat. Hummes és el primer cardenal brasiler de la cúria des de fa anys. A aquest franciscà, fins ara arquebisbe de São Paulo, se'l valora especialment en el seu compromís ecumènic, la promoció de laics i laiques en l'Església, la pastoral obrera i la formació sacerdotal.

Pàg. 7

Musical sobre la vida de sant Francesc Xavier

El conjunt japonès Xavier Angels Company presenta a Barcelona l'espectacle teatral «Xavier vive en ti»

Pàg. 20 i 21

Editorial

Segon govern tripartit

Les passades eleccions del dia 1 de novembre no han suposat un canvi de govern en la presidència de la Generalitat, la fórmula del tripartit, format pels seus tres antics socis, PSC, ERC i IC-V, tornarà a presidir el govern català. El nou president de la Generalitat serà el socialista José Montilla. Canvia per tant el nom del president, encara que no el del partit del qual forma part; canvia també la composició del Parlament, amb una distància de set escons més que a l'anterior legislatura entre el partit vencedor, Convergència i Unió, i el partit socialista del president Montilla, però les matemàtiques fan possible que es pugui reeditar el tripartit.

Temps hi haurà per analitzar el nou govern i la seva gestió al capdavant de la Generalitat, de moment, és important fer una lectura del que han estat els resultats electorals, que propicien algunes reflexions.

La primera és l'augment de l'abstenció, cosa que ja va passar en la consulta electoral sobre el nou Estatut aquest mateix any. Els partits polítics van tenir un toc d'atenció de la ciutadania per la seva pobra participació, però és que el fenomen s'ha tornat a repetir, per la qual cosa no és una excepció o una casualitat. Una abstenció massiva significa normalment un desinterès per la política d'una bona part de l'electorat, que desconfia dels partits i que va creant una perillosa distància entre els governants i els ciutadans. És cert que el qui calla atorga i qui no vota no pot exigir res, però és perillós per a una democràcia el divorci entre polítics i electors perquè es crea un ambient de desconfiança, de pessimisme i falta d'il·lusió que afavoreix l'aparició de dirigents i partits populistes que comencen a recaptar vots d'una part del decebut electorat.

En segon lloc, es pot afirmar que els resultats no han estat tan diferents dels anteriors comicis, uns

han pujat i altres han baixat, però la clau d'aquestes eleccions era saber si el tripartit tindria capacitat de tornar a formar govern malgrat els conflictes, discrepàncies i dificultats de l'anterior legislatura. El resultat és que l'electorat ha donat de nou la majoria als partits d'esquerra, així que la composició del nou govern és absolutament democràtica, encara que hagi provocat una gran decepció entre els militants de Convergència i Unió que creien que el toc d'atenció dels electors sobretot al PSC propiciaria la composició d'un altre tipus de govern presidit per Artur Mas.

En tercer lloc, apareix al Parlament una nova formació política denominada Ciutadans-Partit de la Ciutadania, que ha obtingut tres parlamentaris. Es tracta d'una formació antinacionalista que ha recollit bastants vots descontents del PSC i alguns del PP, sobretot en zones d'immigració. Encara que els seus escons són pocs, en relació amb la resta de les forces polítiques, s'han convertit en la gran sorpresa de les eleccions, i com una força emergent que alguns comencen a témer. El vot descontent i frustrat que ha votat a desgana o simplement s'ha abstenut, ja té un partit amb què expressar l'anomenat vot de protesta, perquè sobretot Ciutadans és més un partit per anar en contra de..., que no a favor de... Convé recordar als votants cristians que es tracta d'un partit que propugna un laïcisme bastant més dur que la resta de les coalicions electorals.

Als governs cal donar-los un temps de gràcia o de marge abans de criticar. Els caps visibles del nou tripartit, Montilla, Carod i Saura, han afirmat que no tornaran a repetir els errors de la passada legislatura, és el que en llenguatge cristià anomenem «propòsit d'esmena», el temps dirà si el nou executiu serà tan estable com vaticinen els seus dirigents i si la seva acció de govern beneficiarà els ciutadans de Catalunya. Temps al temps.

CATALUNYA+ CRISTIANA

Director: Mn. R. Octavi Sánchez

Redactors: Eduard Brufau, Miquel Àngel Codina, Samuel Gutiérrez, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire

Lingüista: Montserrat Pibernat

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Consuelo Chaves, BARCELONA; Guillem Farré, CASTELLÓ; Carles Sánchez, GIRONA; Jordi Curcó, LLEIDA; Cristina Sánchez, MALLORCA; Guillem Ferrer, MENORCA; Miriam Díez, ROMA; Ramon Estany, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Víctor M. Cardona, TORTOSA; Antoni Mirabet i Cristina Orduña, URGELL; Xavier Bisbal i Jordi Castellet, VIC

Col·laboradors externs: Pilarín Bayés, Joan Carrera, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Dani Majà, Joan Antoni Mateo, Francesc Nicolau, Cristóbal Sàrrias, Lluís Serra, Pere Tena, Ferran L. Tognetta, P-J Yñaraja

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014 BARCELONA
Tel. 934 092 810, Fax 934 092 820

a/e: redaccio@catcrist.com (Redacció)

a/e: administracio@catcrist.com (Administració i subscripcions)

a/e: publicitat@catcrist.com (Publicitat)

Pàgina web: www.catalunyacristiana.com

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn. Francesc Malgosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Josep Harris

Promoció: Alfons Miralles

Administració: Isabel Giral (comptabilitat), Eduard Masllorens (subscripcions)

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El-Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCIP
International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC
Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS EN CATALÀ O CASTELLÀ

Catalunya, resta de l'Estat espanyol i Andorra: 95,90 €

Gibraltar i Portugal: 99,51 €

Resta d'Europa: 164,61 €

Amèrica i Àfrica: 197,32 €

Àsia i Oceania: 265,13 €

La Frase / Rogelio Garrido Montañana

«El penediment precedeix la virtut com l'alba precedeix el dia»

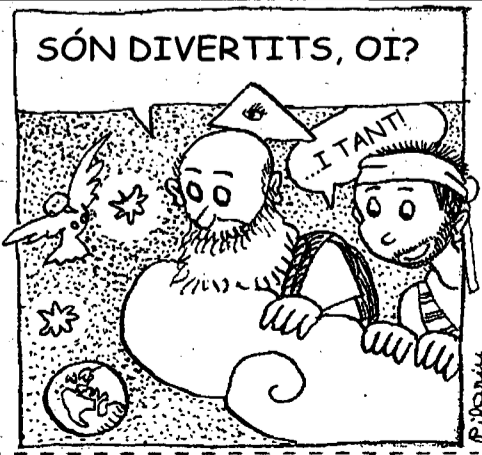
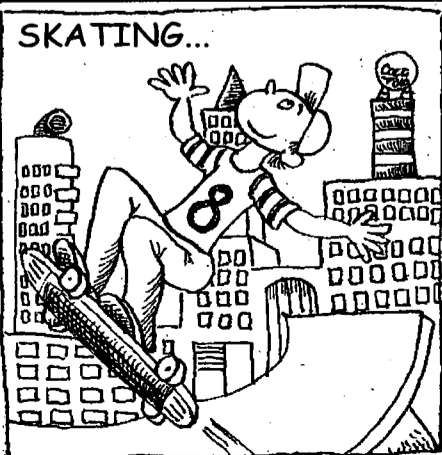
(Lacordaire. Cèlebre orador sagrat francès. 1802-1861)

Desesperar-nos, víctimes d'un remordiment malaltís, fins al suïcidi, no és sinònim de penedir-nos; tampoc no ho és la por del que ens pot passar pel que hem fet. «La font del remordiment sincer —explica admirablement el poeta i escriptor suís-alemany Conrad Meyer— brolla d'una sagrada profunditat, i només en la calma solitària del seu origen diví es renten les mans culpables i es purifiquen les ànimes.» Demanar perdó als qui hem ofès o perjudicat no és rebaixar-nos, sinó elevar-nos davant de la consideració i l'estima de l'ofès o perjudicat,

perquè la sinceritat, que sempre és benvinguda, ennobleix el qui la manifesta. Quantes persones hi ha que, convençudes que «ningú» no sospita de les seves trames i pecats, no senten remordiment ni es penedeixen i continuen amb les seves baixeses com si res! Entre les persones que oculten el mal que fan, incapaces de demanar disculpes i perdó, i les nobles i sinceres que reconeixen que han actuat malament i se'n penedeixen, quedeu-vos amb aquestes últimes per a qualsevol negoci, feina, amistat i confiança: no us defraudaran!

LA TIRA DEL PRIMER PLA

Per Pilarín

en primer pla

L'Església encoratja els joves a oferir la proposta cristiana en el seu propi llenguatge

Aposta jove per una nova evangelització

Tot i que oculta als ulls de la majoria, una nova primavera evangelitzadora comença a ressorgir amb força al si de l'Església, sobretot a la secularitzada Europa. Els joves han decidit per fi prendre la iniciativa i sortir al carrer per proclamar les raons de la seva esperança. Ho fa amb un llenguatge i unes formes d'avui, a través de la música, el ball, el testimoni o l'espiritualitat. Més enllà del proselitisme, el seu únic

desig és compartir amb els seus contemporanis el tresor de la fe. Conscient de la manca de sentit de la joventut actual a la Vella Europa, els joves catòlics, el nombre dels quals minva alhora que n'augmenta el convenciment, han apostat fort per la nova evangelització, com ho posen de manifest múltiples i originals iniciatives que en els darrers anys han anat prenent cada cop més protagonisme.

Pioners en l'impuls de la nova evangelització que en el tercer mil·lenni han de protagonitzar els joves són els quatre cardenals europeus que l'any 2000 van iniciar els Congressos Internacionals de Nova Evangelització (ICNE). Schönborn, de Viena; Lustiger, de París; Policarpo, de Lisboa, i Danneels, de Brussel·les —als quals més tard s'uniria Erdo, de Budapest—, han esdevingut el paradigma de pastors que han decidit confiar als joves el pes principal de l'anunci avui a Europa de la Bona Nova. Després d'ells, molts altres han descobert també que la missió d'evangelitzar avui entre els joves, una cosa que preocupa i molt al si de l'Església, ha de ser protagonitzada abans que res pels mateixos joves. Els nous temps exigeixen noves formes i models evangelitzadors, en un llenguatge actual i creatiu, sense imposicions, però que sigui capaç de despertar en el jovent la seva set de transcendència. És, a més, una constatació cada vegada més evident que tot i que el nombre de joves declarats catòlics es redueix, el seu convenciment i entusiasme a l'hora d'evangelitzar va en augment. La joventut creient, encara que minoritària, té avui una gran força evangelitzadora, com ho demostren els projectes i iniciatives que arreu del món s'estan posant en marxa.

Nous temps, noves formes

Els congressos internacionals de nova evangelització, el darrer dels quals s'acaba de celebrar a Brussel·les (Bèlgica), són un atractiu aparcador de les últimes tendències que, sobretot a Europa, estan més de moda a l'hora d'anunciar i proposar la Bona Nova entre el jovent. La música, el ball, la pintura, el cinema o el teatre, concebuts per i per a joves, són uns quants dels instruments, d'ahir i de sempre, que més bons resultats estan donant. Com assegurava el cardenal Danneels, arquebisbe de

Brussel·les, durant el darrer congrés de nova evangelització, «la bellesa condueix al recolliment i, per tant, a Déu».

També es va poder constatar a la trobada la recuperació d'algunes modalitats d'evangelització tan antigues com la mateixa Església, però que continuen tenint gran èxit: la set d'espiritualitat i les missions populars. Aquestes propostes tradicionals d'evangelitzar arriben, però, amb noves formes i llenguatges, adaptades als temps actuals, amb frescor i entusiasme, des de la convicció que la fe en Jesucrist és capaç de donar plenitud a la vida humana.

La trobada internacional de Brussel·les, a la qual van assistir més de 100.000 persones, va tenir lloc del 28 d'octubre al 5 de novembre sota el lema «Veniu i veu-

La nova evangelització passa per una espiritualitat profunda.

reu». Concerts als carrers i places, evangelització de boca a boca i nombrosos espais de silenci creats per suscitar la trobada amb Déu van ser algunes de les expressions més visibles d'aquest nou corrent que encoratja l'Església a Europa. També es va comptar amb els testimonis de gent pionera en l'àmbit de la nova evangelització, com Andrea Riccardi, fundador de la Comunitat de Sant Egidí; Enzo Bianchi, prior de la comunitat ecu-

Els joves són cridats avui a evangelitzar els joves.

mènica de Boze; Marguerite Barankitse, fundadora a Burundi de la «Casa Shalom», o Timothy Radcliffe, emblemàtic religiós dominic. Les seves intervencions, molt seguides pels congressistes, van posar paraules a uns reptes dels quals cada cop es pren una consciència més gran, sobretot a les Esglésies vinculades a les grans ciutats europees.

Missió jove a Madrid

A l'Estat espanyol, la primera diòcesi a emprendre un projecte a gran escala de nova evangelització missionera entre els joves ha estat la de Madrid, en estreta col·laboració amb la d'Alcalá i la de Getafe. Impulsada per les delegacions de joventut d'aquests tres bisbats, s'acaba de posar en marxa a tota la província eclesiàstica l'anomenada «Missió Jove».

Es tracta d'una gran acció missionera protagonitzada pels mateixos joves, que són convidats pels seus pastors a anunciar i proposar Jesucrist a la joventut madrilenya, especialment a la més allunyada de la fe i de la comunitat eclesial. El repte és provocar una trobada enriquidora, a través de la qual els joves missioners puguin donar raons de la seva fe, de manera lliure i responsable. Es tracta d'oferir i proposar la fe, juntament amb els valors universals de l'humanisme cris-

tià, amb el seu propi llenguatge, de manera senzilla i directa. Per això s'han previst concerts, pregàries multitudinàries, accions caritatives entre els més desfavorits... Centenars de joves són convidats els propers mesos a sortir al carrer per compartir amb els altres el tresor de l'Evangelí.

Aquesta ambiciosa aventura missionera es treballa a Madrid des de finals del 2005. Hi ha hagut diverses fases, i després d'unes primeres etapes més de preparació i formació dels participants, s'acaba d'iniciar ara la fase més pròpiament missionera, que s'allargarà fins a l'abril de l'any 2007. Des de començaments de novembre, els joves missioners han sortit al carrer, a l'encontre d'altres joves.

S'han fet presents a l'arxiprestat, a la parròquia, al barri, a la universitat, als centres penitenciaris o a altres indrets de marginació. També està previst que s'acudeixi als espais de temps lliure i oci, durant els caps de setmana, a la nit, als carrers i, generalment, als llocs de reunió de la joventut madrilenya.

Diversió en clau cristiana

No és Madrid l'única gran ciutat europea que posa en marxa iniciatives missioneres d'aquesta mena. A París, Viena o Milà han tingut lloc els últims anys projectes semblants. Tot i que de manera més modesta i amb un estil una mica diferent, han sorgit també darrerament propostes evangelitzadores molt interessants en diverses ciutats espanyoles. Especialment destacades són les iniciatives que es duen a terme a les diòcesis basques, on des de les delegacions de joventut hi ha una aposta clara i sense complexos per canalitzar la recerca sincera de transcendència per part dels joves. Es creen espais d'espiritualitat, enmig de les grans ciutats, on la joventut pugui trobar-se amb ella mateixa i amb Déu. A Barcelona, un projecte semblant té lloc a la parròquia de Sant Ramon de Penyaforat, amb Mn. Xavier Morlans al capdavant, on fa pocs dies s'acaba d'inaugurar la Ciber-Capella. Allà els joves són convidats a deixar-se interpel·lar per Déu i també a divertir-se en clau cristiana.

Aquestes són unes quantes de les realitats que per tot arreu sorgeixen a l'urgent àmbit de l'evangelització. Cadascuna amb el seu estil particular i segell identificatiu, algunes més obertament missioneres; altres més contemplatives. Totes elles posen, però, en relleu que alguna cosa es mou a l'Església. Els joves han pres per fi la iniciativa i estan disposats a ser protagonistes de l'acció evangelitzadora i missionera de l'Església. (S.G.)

Ciber-Capella enmig de la gran ciutat

■ La parròquia de Sant Ramon de Penyafort de Barcelona impulsa un nou projecte evangelitzador entre els joves

«Baixa l'últim de Déu», «Xateja cara a cara», «Pizza i música chill out»... Aquestes són alguns dels suggeriments que conté l'últim projecte d'evangelització juvenil posat en marxa a la parròquia barcelonina de Sant Ramon de Penyafort. Amb el nom de Ciber-Capella, el 27 d'octubre passat s'hi va inaugurar un espai modern i agradable pensat perquè, un

divendres al mes, els joves puguin trobar-se, plantejar les seves preguntes sobre la fe i anar descobrint per ells mateixos quin sentit té la pròpia vida. Aquesta nova proposta evangelitzadora està encapçalada per Mn. Xavier Morlans i Mn. Josep M. Turull, en estreta col·laboració amb el grup d'adolescents vinculats a la parròquia.

A Sant Ramon de Penyafort no deixen d'innovar. L'emblemàtica parròquia barcelonina ha esdevingut en els últims anys un laboratori experimental de noves tècniques evangelitzadores, sobretot entre els més joves. La seva darrera proposta es diu Ciber-Capella i es va posar en marxa el 27 d'octubre passat. Pensada per a nois i noies d'entre 16 i 23 anys, la iniciativa té com a repte principal oferir als joves d'avui un espai modern i atractiu on puguin compartir allò que són, la seva vida i les seves experiències, sota la perspectiva de la fe.

La Ciber-Capella ha estat una evolució del que en cursos passats s'anomenava Divendres Jove. Des de l'equip impulsor d'aquest projecte es va pensar que calia buscar un nom més cridaner i proper als joves, en sintonia amb els nous temps i capaç d'atraure l'interès dels no creients o dels qui han deixat de creure. Joan García de Mendoza, coordinador de la Ciber-Capella i seminarista de l'arquebisbat de Barcelona, explica que la nova proposta vol ser «una invitació als joves a pregar i tenir en compte l'experiència cristiana, de manera que Déu es faci present en tots els àmbits de la seva vida». Per això la trobada compta amb temps per a la música, per al silenci, per a la lectura de la Paraula de Déu i per a les sessions anomenades Micro-Obert. El colofó és una xerrada final, en un to més distès, mentre es comparteix una mica de pizza... «Potser el més innovador d'aquesta oferta —afegeix Joan García— és que, un cop feta la proclamació de l'Evangeli i la part de la pregària, són els mateixos joves els que guien la conversa sobre el tema a tractar, enriquint-se els uns als altres amb les pròpies opinions i fent preguntes.»

Aquest espai d'espiritualitat per als joves obre les seves portes un divendres al mes, normalment el darrer divendres, a

L'espai es va obrir el 27 d'octubre passat sota la direcció de Xavier Morlans.

partir de les 21.30 del vespre. S'hi ha habilitat la capella del Santíssim, donant-li un aspecte més juvenil, amb moqueta, coixins, teles que van d'un lloc a un altre, per tal de crear un ambient que afavoreixi la interrelació dels joves. Un dels reptes és que tothom s'hi pugui trobar a gust, independentment de la seva experiència religiosa. Al mateix temps, però, es dona un cert protagonisme als símbols cristians, amb la Creu, la invocació de l'Esperit Sant i la primacia de l'Evangeli.

Espai d'oci cristià

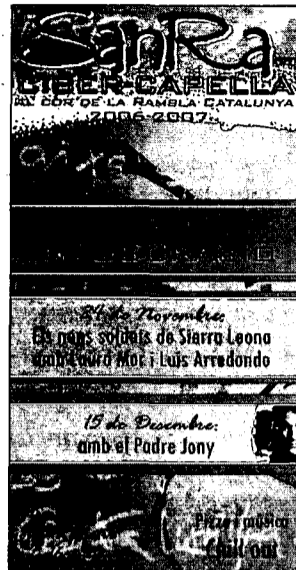
Tot i la seva moderna presentació, amb cartells i díptics creats per a l'ocasió, la Ciber-Capella no pretén fer directament la competència a altres modalitats d'oci en-

PRÒXIMES TROBADES

- 24 de novembre
- 15 de desembre
- 26 de gener
- 23 de febrer
- 23 de març

Tothom hi és convidat.
L'entrada és gratuïta.

tre els joves, com ara les discoteques o els pubs musicals. «Són coses diferents —assegura García—, tot i que també oferim el que hi ha d'essencial en llocs com

Cartell que anuncia la Ciber-Capella.

aquests: la possibilitat de sortir a la nit en un ambient diferent, de trobar-se amb la colla d'amics i amb gent nova, poder passar una estona agradable, prendre alguna cosa i escoltar música...» La diferència, però, és que «a més d'entreteniment, la Ciber-Capella ofereix als joves la possibilitat de tractar temes més seriosos, al mateix temps que viure i compartir una dimensió espiritual i de relació humana que en una discoteca mai no trobaran». Per a Joan García, aquest valor afegit esdevé fonamental: «Nosaltres compartim la diversió, però també escoltem les inquietuds dels altres, les seves opinions, allò que duen en el més íntim. No cerquem el simple plaer de passar-nos-ho bé, sinó que volem compartir allò que som. Donem importància al fet que un grup no és només un conjunt de persones que surten de festa, sinó també gent capaç d'escoltar-se i de compartir tants els moments bons com les dolents.»

La Ciber-Capella de SanRa, com ja es coneix entre els seus joves «usuaris», comptarà també aquest curs amb la presència d'alguns convidats com a exemples destacats de vida cristiana compromesa. En aquest sentit, el pròxim 24 de novembre explicaran el seu testimoni Laura Mor i Luis Arredondo, dos joves voluntaris en projectes amb nens soldats a Sierra Leone. En un to molt més festiu, el 15 de desembre visitarà la Ciber-Capella un sacerdot molt especial: el Padre Jony, que amb el seu rock compromès farà les delícies dels més joves. (S.G.)

IMPRESSIONS DELS JOVES

«Amb la Ciber-Capella es vol oferir una alternativa a les sortides dels divendres. El que més m'agrada és la música, perquè he descobert que fa possible una manera diferent de pregar. També m'ajuden molt les imatges que acompanyen la música i que es projecten en una pantalla, la decoració moderna, jove i actual, el cinefòrum i les pregàries. Crec que tot plegat és, per a mi, molt enriquidor, tant a nivell personal com espiritual. Esperem que tingui molt d'èxit. Entre tots hem de proposar als joves la nostra opció i acollir tothom que vulgui venir.»

BEGOÑA MAS, 17 anys, estudiant de 2n de Batxillerat al col·legi Sagrat Cor

«Som davant d'una iniciativa original i dinàmica, molt diferent del que estem acostumats. Per a mi resulta molt enriquidor ja que em permet desconectar de la vida quotidiana, amb tot l'estress i preocupacions que comporta, i pensar en coses que em relaxen i em fan sentir estimat. El que més m'agrada és l'actitud de la gent, amb una ment oberta i molt acollidora. La Ciber-Capella és l'espai del nostre temps idoni per fer totes aquelles preguntes que ens sorgeixen sobre la fe, d'una manera distesa i alegre. M'ajuda a sentir-me estimat per Déu, em dona pau i felicitat interior i m'ajuda a viure segons l'Evangeli.»

RAMON PIJOAN, 19 anys, estudiant d'Enginyeria Industrial

«Reconec que vaig anar per primera vegada a la Ciber-Capella per curiositat. Em va agradar perquè es tractava d'un espai molt diferent del que havia conegut fins llavors. He trobat un lloc on puc parlar lliurement i expressar la meua opinió. El que més m'agrada és la possibilitat de compartir la meua experiència amb altres joves. Aquest projecte m'aporta una nova visió de l'Església i estic segur que, encara que no me n'adoni, en el fons m'ajuda en la meua vida de fe. Espero que en el futur molts joves com jo s'hi sentin atrets i puguin enriquir-se'n.»

ENRIC MAS, 18 anys, estudiant d'Enginyeria Industrial

L'ENTREVISTA

Alvaro Chordi, delegat diocesà de Pastoral de Joventut del bisbat de Vitòria-Gasteiz

—Com va sorgir la idea de crear el centre SICAR?

—Fa dos anys la Delegació diocesana de Pastoral Juvenil de Vitòria va aprovar el Pla Estratègic Garai berriak/Temps nous (2005-2009) en què vam apostar per generar nous espais d'evangelització des dels quals intentar fer el primer anunci amb un llenguatge i uns continguts adequats als joves d'avui. El centre SICAR és un d'aquests espais. Les sigles es resumeixen en cinc paraules, dues en euskera i tres en castellà, en forma d'acròstic: Sinestu (creure), Isiltasuna (silenci), Contemplar, Acollida i Reconciliar. SICAR vol ser un espai diocesà, on tothom tingui cabuda, per començar a creure o per tornar a creure, per als joves i animadors que són amb nosaltres, els que se'n van anar i els que encara no han vingut...

—Té res a veure el nom de SICAR amb el pou de l'Evangeli?

—Quan vam començar a somiar en aquest projecte, fa tres anys, ens evocava un vegada i una altra el passatge de Jesús amb la samaritana, i en concret, el pou de Sicar. Aquesta imatge de la font és la que inspira Jesús en el diàleg amb la Samaritana, aquella marginada del seu temps, «distant» en la fe i «irregular» en la vida conjugal. A aquesta dona, Jesús li demana aigua, i desperta en ella la font que salta fins a la vida eterna.

—Creieu que els joves d'avui, acusats moltes vegades d'indiferència religiosa, tenen set de Déu?

—Creiem que alguna cosa falla a les nostres comunitats cristianes quan no som capaços d'atendre la demanda d'una cosa tan nostra: aquesta sincera recerca espiritual en els joves. Per atendre aquest reclam hem de pujar fins allà on la fe té la font. Hem d'anar al cor de la fe anant al cor de l'experiència dels joves i extreure l'experiència espiritual que brota de la vida, que sorprèn, que fa pressentir allò essencial, que desperta, que posa en camí, que fa viure. Com proposa l'Assemblea dels Bisbes del Quebec, «tornar a la font». Per això, SICAR vol oferir «aquest pou d'aigua» per als fatigats i les fatigades del camí que s'asseuen a la vora del pou per descobrir-hi la font...

—Què trobarà el jove que acudeixi a aquesta proposta?

—SICAR ofereix, inicialment, un seguit d'iniciatives pròpies, situades els divendres a la nit, de 20.00 a 23.00 h, en què la centralitat la té el silenci. Cap a les 21.00 hi hauria un espai de pregària d'uns 40 minuts, amb diferents formats: Paraules de Vida (primer divendres), pregària ecumènica a l'estil de Taizé (segon divendres), dansa contemplativa (tercer divendres) i concert o zen cristià o testimonis de fe o imatges que conviden a pregar o trobada amb altres religions... (quart i cinquè divendres). En aquestes tres hores hi haurà la possibilitat d'acompanyament personal i celebració del sagrament de la Reconciliació en un espai habilitat.

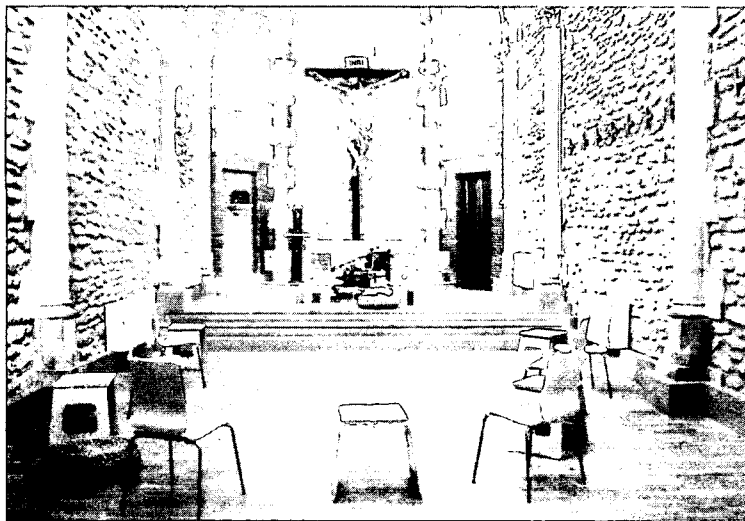
Ja fa uns quants anys que a la diòcesi de Vitòria, la Pastoral Juvenil ha decidit abandonar les trinxeres i sortir a l'encontre dels joves. Han apostat per una pastoral d'extramurs, creativa i dinàmica, i per això no han dubtat a crear nous espais d'evangelització que ofereixin, en un llenguatge actual, referents culturals cristians als adolescents i joves d'avui. Álvaro Chordi, delegat diocesà de Pastoral Juvenil, ens explica algunes de les seves últimes iniciatives, especialment la posada en marxa, el 21 d'octubre passat, del centre SICAR, un espai de trobada amb la joventut en plena zona de marxa de la capital alabesa.

Una vegada al mes celebrarem una eucaristia «pkt enteres» (tercer diumenge de mes, a les 20.00), i en els temps litúrgics d'Advent, Quaresma i Pasqua el centre s'obrirà totes les tardes de 19.00 a 21.00. Més endavant, també ens agradaria obrir els dissabtes a la tarda-nit en silenci per resar. SICAR ofereix també iniciatives organitzades per grups, comunitats, moviments, centres educatius... que volen fer servir aquest espai, en altres horaris, sempre que connecti amb les claus d'aquest projecte i estigui obert a altres joves, especialment als que no accedeixen a les nostres plataformes pastorals.

—El fet que es trobi en una zona de marxa el converteix en un reclam més atractiu per als joves?

«Els joves necessiten avui una pastoral d'extramurs»

El centre SICAR està situat en una antiga capella neogòtica.

—Esperem que sí. SICAR es du a terme a la capella del Sant Crist de Sant Ildefons, al centre històric de Vitòria-Gasteiz, al mateix carrer en què hi ha tres mesquites, una església evangèlica i un convent de contemplatives dominiques. És una capella neogòtica, construïda el 1887, ubicada just on es mouen els joves. SICAR vol estar a peu de carrer, en els seus horaris, llengües, llocs de trobada, llenguatges, sensibilitats, flexibilitat, gramàtiques... Vol ser un lloc de referència alternatiu, que s'identifiqui amb un nou estil d'accés a la transcendència, d'acollida i d'acompanyament a qui vingui, de

silenci i respecte en les seves recerques, d'assajos orants i celebratius... En definitiva, volem expressar la fe de manera cultural acceptable i comprensible, redescobrint el nucli essencial i vital de l'experiència cristiana, explicar Jesús als joves d'avui.

—Juntament amb SICAR, des de la delegació de Joves de Vitòria també iniciu un altre projecte pensat per als joves i situat al barri antic... ens podria explicar una mica en què consisteix?

—La diòcesi està rehabilitant un altre edifici al carrer més freqüentat pels joves vitorians (carrer Kutxi), on volem crear un punt de trobada amb joves en què es pugui xerrar, prendre alguna cosa, fer cinefòrum, projectar curts, escoltar música, accedir lliurement a Internet, llegir un llibre en préstec (*bookcrossing*), veure una exposició de fotografia o pintura feta per joves, disfrutar d'un *karaoke*, mostrar alguna habilitat personal o grupal, explicar un viatge, comprar productes de comerç just i solidari, fer un fòrum de diàleg sobre temes d'actualitat, celebrar aniversaris..., que esperem inaugurar l'octubre del 2007. Fins

ara, mentre esperem el local, tenim diverses iniciatives en marxa que es mouen en aquesta línia.

—A què es deu aquest interès creixent per crear una mena d'«oci cristià»?

—Nosaltres apostem per una pastoral juvenil pública, que entronqui amb l'oferta cultural que des de les institucions públiques i associacions privades s'ofereix actualment i de forma quotidiana als joves alabesos. Creiem que hi ha un espai per a nosaltres, un nou espai d'evangelització que ofereixi uns referents culturals cristians als adolescents i joves de la nostra terra que ens permeti trobar-nos amb ells. La nostra experiència és que aquesta pastoral «extramurs» està revitalitzant, modestament, la pastoral amb joves ordinària de la nostra Església local.

—Podran competir aquestes iniciatives amb altres ofertes d'oci potser més atractives entre els joves?

—Encara no ho sabem. El nostre interès no és competir sinó oferir nous espais d'evangelització als joves. No tenim res contra les discoteques ni els *botellones*, però és possible viure l'oci d'una altra manera més sana i saludable, més creativa i relacional, on els joves prenguin la iniciativa i dissenyin ells mateixos les seves formes de diversió.

—Com a delegat de joves de la diòcesi de Vitòria, creu que cal que la pastoral juvenil s'obri a noves formes evangelitzadores per arribar als joves d'avui?

—Sí, crec que és necessari i urgent. Hem de revitalitzar plataformes pastorals, insuflar-los més vitalitat i dinamisme evangelitzador, buscant altres maneres d'estar amb els joves, cedint-los el protagonisme i la iniciativa, explorant amb ells, esperant amb ells, de manera gratuïta i desinteressada. En definitiva, o ens endinsem en el seu món i ens deixem evangelitzar per ells o ens continuarem justificant «fent el mateix que sempre». De totes maneres, els més animats són els joves cristians, que veuen que es poden gestar projectes d'aquesta mena, i ells mateixos atrauen altres joves amics...

—Hi ha receptes per atraure els joves cap a Déu?

—La clau per atraure'ls a Déu consisteix que nosaltres portem Déu a dins, visquem el vent de l'Esperit i transparentem aquest amor que rebem als joves, caminant amb ells i mostrant-los l'amor, la tendresa i la sol·licitud de Déu cap a cadascú. En la mesura en què les nostres comunitats visquin més obertes al vent i a les sorpreses de l'Esperit, serem capaços de gestar creients que sàpiguen captar l'actuació de l'Esperit en la vida dels joves, per ajudar-los a reconèixer aquesta presència i aprendre a viure des d'ella.

—Hi ha receptes per atraure els joves cap a Déu?

—La clau per atraure'ls a Déu consisteix que nosaltres portem Déu a dins, visquem el vent de l'Esperit i transparentem aquest amor que rebem als joves, caminant amb ells i mostrant-los l'amor, la tendresa i la sol·licitud de Déu cap a cadascú. En la mesura en què les nostres comunitats visquin més obertes al vent i a les sorpreses de l'Esperit, serem capaços de gestar creients que sàpiguen captar l'actuació de l'Esperit en la vida dels joves, per ajudar-los a reconèixer aquesta presència i aprendre a viure des d'ella.

Reportatge: Samuel Gutiérrez

Trobada especial a Mosqueroles (Montseny)

Dissabte 11 de novembre

Amb motiu del 80è aniversari de Mn. Francesc Malgosa
cofundador del setmanari *Catalunya Cristiana*
Amb l'assistència del bisbe Joan Carrera i Mn. Joan Jarque

**Per tal de fer la vostra reserva, demaneu informació abans del dia 3 de Novembre,
al telèfon de l'entitat al 934 092 700**

Us hi apunteu?

Si és que sí, feu-nos-ho saber ben aviat ja que ho hem de confirmar al restaurant.

SOLIDARITAT AMB ELS NOSTRES GERMANS DE TERRA SANTA

Campanya NADAL 2006

Les notícies que ens arriben dels nostres amics i col·laboradors del país de Jesús són decebedores.
La gravíssima i llarga situació que pateixen sembla que no té aturador. Patim amb ells pel seu futur
personal i familiar.

Per aquest motiu us demanem que participeu en la campanya Terra Santa / Nadal 2006.

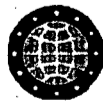
Podeu enviar el vostre donatiu mitjançant gir postal o bé transferència bancària a aquest compte:

Caixa Penedès: compte especial TS: núm. 2081 0100 12 3300010800.

Indiqueu clarament el vostre nom i l'adreça. (Us enviarem el rebut).

Moltes gràcies i que Déu us beneeixi.

AMB L'ASSISTÈNCIA TÈCNICA DE

MERCATRAVEL S.A.

G.C. 612

Amics de Catalunya Cristiana

Per a més informació:

(per telèfon, per correu o bé personalment):

Vaticà

església en el món

El brasiler Hummes, nou prefecte per a la Congregació del Clergat

■ Substitueix el colombià Darío Castrillón Hoyos

CIUTAT DEL VATICÀ.— Cláudio Hummes, cardenal brasiler de 72 anys, és el nou cap de la Congregació per al Clergat en substitució de Darío Castrillón Hoyos, de 77 anys, que havia presentat la renúncia per motius d'edat. Hummes és el primer cardenal brasiler de la cúria des de fa anys, i està considerat una persona moderada i molt atenta a la pastoral. Aquest franciscà, fins ara arquebisbe de São Paulo, ve del país més catòlic del món, el Brasil.

El Papa manté el cardenal Castrillón Hoyos com a president de la Comissió Pontifícia Ecclesia Dei, una comissió que du el segell de Joan Pau II i que va néixer el 1988 per tal d'acostar els cismàtics de Marcel Lefèbvre.

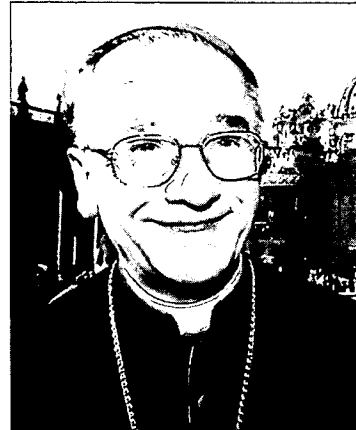
Al cardenal Hummes se'l valora especialment en el seu compromís ecumènic, la promoció de laics i laiques en l'Església, la pastoral obrera i la formació sacerdotal. En un primer moment va ser simpatitzant d'alguns corrents moderats de la

teologia de l'alliberament. Té un doctorat en filosofia per la Universitat Pontifícia Antonianum de Roma i una especialització en ecumenisme per l'Institut Ecumènic de Bossey, del Consell Mundial de les Esglésies.

Cláudio Hummes és fill de Montenegro, al sud del Brasil. La seva família era d'origen alemany. El nou prefecte va néixer el 8 d'agost del 1934. Va ser ordenat el 1958. Va ser bisbe coadjutor i després bisbe diocesà de Santo André (1975).

Cardenal Darío Castrillón.

Cardenal Cláudio Hummes.

Joan Pau II el va nomenar arquebisbe de Fortaleza (1996), on va trobar-se amb un gruix de líders eclesials molt actius en política. El Papa el va nomenar arquebisbe de São Paulo (1998), la diòcesi més gran del Brasil i la segona més gran de tot Amèrica Llatina. El 2001 Joan Pau II el va crear cardenal. A São Paulo s'ha distingit per haver creat noves parròquies. El 2002 va ser l'encarregat de predicar els exercicis espirituals a la cúria romana en presència del Papa, aleshores Joan Pau II.

La Congregació per al Clergat és una de les més influents de la cúria vaticana, perquè té al seu càrrec tots els clergues del món, excepte els de les zones de missió,

que estan sota la Congregació per a l'Evangelització dels Pobles i que comprenen algunes regions, entre elles gairebé tot l'Àfrica i l'Extrem Orient, exceptuant Austràlia i quasi totes les illes Filipines. Pau VI va canviar el nom d'aquesta congregació, que abans es deia Santa Congregació del Concili. Consta de tres seccions: l'oficina del clergat, la de catequesi i l'administrativa. La del clergat promou iniciatives per

a la formació intel·lectual i pastoral dels sacerdots diocesans i diaques. S'ocupa dels capítols catedralicis, consells pastorals, consells presbiterals, parròquies i rectors, concretament supervisa els donatius a la missa i s'encarrega d'una distribució del clergat al món. Aquesta congregació també té competència en matèria de conservació i administració dels béns temporals de l'Església: béns immobles, taxes, tributs; l'afecta, a més, tot allò que es refereix a la remuneració, la pensió per invalidesa o vellesa i l'assistència sanitària del clergat.

Miriam Díez i Bosch

Benet XVI reflexiona sobre sant Pau

CIUTAT DEL VATICÀ.— En la catequesi del dimecres 8 de novembre el Papa va continuar la reflexió sobre la figura de sant Pau, i va recordar que res ni ningú no poden ocupar el lloc de Crist en la vida del creient. Per això va advertir dels perills de rendir-se davant dels ídols. Benet XVI va explicar que la trobada amb Jesús al camí de Damasc «va revolucionar literalment la vida de sant Pau. Crist va passar a ser la seva raó de ser i el motiu profund de tota la seva activitat apostòlica». Segons el Bisbe de Roma, Pau «ens ajuda a comprendre el valor fonamental i insubstituïble de la fe. (...) Va comprendre que havia de donar una nova orientació a la seva vida davant de la creu de Crist, expressió extrema del seu lliurament». També va definir la identitat cristiana amb dues característiques: no cercar-se un ma-

teix, sinó lliurar-se a Crist, i compenetrar-se amb Ell fins a compartir la seva mort i la seva vida.

Al final de la catequesi va saludar els joves de diferents nacions i tradicions religioses que s'havien aplegat a Assís per commemorar el 20è aniversari de la trobada interreligiosa de pregària per la pau convocada per Joan Pau II. «Estimats joves amics: el nostre món necessita urgentment la pau!», va dir el Pontífex. «La pregària autèntica transforma els cors, ens obre al diàleg, a la comprensió i a la reconciliació, i trenca les barreres aixecades per la violència, l'odi i la venjança. Torneu ara a les vostres comunitats religioses com a testimonis de l'esperit d'Assís», missatgers d'aquella pau que és un do generós de Déu i signes vius de l'esperança per al nostre món.» (ACI)

COSTA D'IVORI

Missioners assassinats

GAGNOA.— El 31 d'octubre va ser assassinat el pare Pascal Koné Naougnon, sacerdot missioner a Costa d'Ivori, en un assalt a la residència de la parròquia de la localitat de Divo, de l'arxidiòcesi de Gagnoa. «Malauradament, la mort de Pascal no és més que l'enèsim episodi de deteriorament de l'ordre públic al nostre país», apunten fonts de l'arxidiòcesi de Gagnoa. A la parròquia de la Sagrada Família de Divo, on exercia el seu ministeri sacerdotal, el missioner «era estimat per tothom pel seu estil senzill i el seu compromís en la promoció humana, i feia seguiment especial dels joves que havien abandonat l'escola, oferint-los formació tècnica perquè poguessin trobar feina», recorda l'arxidiòcesi. D'altra banda, el 6 de novembre un grup d'homes armats van atacar la residència d'Angone, a la província de Tête (Moçambic), i van matar el P. Waldyr dos Santos, de 69 anys, brasiler, i Idalina Neto Gomes, de 30 anys, missionera portuguesa de l'associació Laics per al Desenvolupament. En l'atac van ser ferits el P. Mario J. de Almeida, portuguès de 37 anys, i el G. José Araújo de Andrade, moçambiquès de 76 anys. Els agressors van fugir amb els cotxes de la comunitat. La zona on van tenir lloc els fets es troba a la frontera entre Moçambic, Malawi, Zàmbia i Zimbabue, i ha vist darrerament sorgir greus formes de bandolerisme que han pres com a punt de mira les missions catòliques i les residències de religiosos. (OMPRESS)

El Papa compra el primer bo per finançar vacunes

CIUTAT DEL VATICÀ.— El cardenal Renato Martino, president del Consell Pontifici Justícia i Pau, va comprar a Londres, en nom del Papa, la primera obligació del Fons Financer Internacional per a la vacunació. El fons ha estat instituit pel ministre britànic Gordon Brown, seguint el projecte presentat al congrés organitzat per Justícia i Pau sobre *Pobresa i globalització: finançament per al desenvolupament*. L'import de les obligacions es destinarà directament a la vacunació de les poblacions més necessitades, especialment els nens. Les obligacions estan garantides per diferents governs, que pagaran els interessos i reemborsaran l'import en la data de caducitat. Les pot comprar qualsevol persona.

En el moment de l'adquisició, el cardenal Martino va dir: «La gent que viu en la pobresa espera amb impaciència l'hora en què la corrupció a diferents àmbits de govern o en el sector social no impedeixi que les oportunitats de desenvolupament estiguin a l'abast de tots els membres de la societat. Un govern realment sensible a les necessitats de les persones no només és un requisit per al desenvolupament, sinó també un dret.» I va afegir: «Benet XVI creu que aquesta hora ha arribat (...)» Sa Santedat reconeix la necessitat de proporcionar amb rapidesa fons per respondre a la pobresa, la fam, la manca d'oportunitats per a l'educació i alfabetització, i la lluita en curs contra la malària i la difusió del VIH/sida i la tuberculosi.» (VIS)

LLAR D'ANCIANS P. MIRALLES
per a grans persones grans

Descobreix la nova web

NIF: G-08862781 - Els donatius desgraven un 20% del total de l'IRPF (Llei 30/94)
www.residenciapmiralles.org e-mail: residenciapmiralles@telefonica.net
Trafalgar, 39, 5è - 08010 Barcelona Tel. 932 681 867

SUDAN

Un oasi de pau al turmentat Darfur

KHARTUM.— «Sempre és el mateix escenari: les bandes armades arriben muntats en camells als pobles, n'expulsen els habitants, segresten o maten els homes i violen les dones.» És el testimoni d'una religiosa de la Congregació de Santa Joana Antida Thourët, Germanes de la Caritat, que treballa al Darfur, la regió del Sudan occidental que pateix des del 2003 la violència de les bandes armades que terroritzen la població civil. «Enmig de tanta desesperació», diu la religiosa, «hi ha molta solidaritat entre les persones. Nosaltres els intentem oferir sucre, llet, farina i sabó. També admirem la tasca de les organitzacions internacionals, que troben molts entrebancs. Es treballa en condicions molt difícils, en camps per a desplaçats que puguin acollir fins a 40.000 persones.

Les germanes de la Caritat no només treballen als centres, també es desplacen pel territori per arribar fins a les persones més allunyades. Entre els projectes posats en funcionament per les religioses hi ha el centre Nemesia (nom d'una germana de la Caritat beatificada el 2004) a Nyala per a les joves de la regió. «Vam contactar amb una vintena de responsables de diverses tribus, als

quals vam explicar el projecte: treballar per la promoció de les joves que no han anat a l'escola, i organitzar cursos d'alfabetització i economia domèstica. Van acollir la idea amb alegria i cadascun dels responsables van prometre contactar almenys amb deu noies.»

Les inscripcions van ser bones: 120 noies entre 16 i 19 anys de 14 tribus diferents. «El seu desig i voluntat d'estudiar són notables. Els cursos d'estudi preveuen l'ensenyament de la llengua àrab i l'anglesa i de matemàtiques, a més de treballs manuals: cuina, costura. També hi ha classes d'educació cívica, per fer-los prendre consciència dels seus drets com a dona i del seu paper en la família i en la societat.» Gràcies al centre Nemesia les noies s'han salvat de l'horror de la violència. Després d'un any d'estudis, s'han concedit diplomes de primers auxilis a 60 noies, 35 de les quals han demanat continuar els estudis d'àrab i anglès. Amb la reobertura de les escoles, 18 joves podran tornar als instituts escolars oficials i reprendre els estudis amb normalitat. Un segon grup està format per unes seixanta noies de 10 a 15 anys, amb un programa d'estudi de dos anys. (OM-PRESS)

Brasil

Beatificat un missioner espanyol

■ Era conegut com «el missatger de la caritat»

SÃO PAULO.— En una concorreguda cerimònia presidida el 5 de novembre pel prefecte de la Congregació per a la Causa dels Sants, el cardenal José Saraiva Martins, l'estat de São Paulo va acollir la beatificació de l'espanyol Mariano de la Mata Aparicio (1905-1983), sacerdot missioner que va evangelitzar el Brasil durant gairebé 52 anys.

El ritu de beatificació del religiós Agustí, conegut com el «missatger de la caritat» per la seva gran sol·licitud i esperit de servei als més necessitats, va ser celebrat a la catedral de Sé, i es va convertir així en el primer ritu d'aquesta naturalesa que té lloc a l'estat paulista.

Durant la cerimònia, el purpurat delegat pel papa Benet XVI va destacar les virtuts del religiós Agustí, «virtuts heroiques» que van ser reconegudes el 20 de desembre del 2004 pel papa Joan Pau II.

El miracle que va dur el missioner als altars va passar el 1997, quan un jove estudiant, João Paulo Polotto, es va guarir sense intervenció quirúrgica d'una paràlisi del costat esquerre del cos i d'un traumatisme cranioencefàlic com a conseqüència d'un accident ocasionat per un camió un any abans. El jove va estar en coma durant quatre dies, sense esperança de recuperació, segons els diagnòstics mèdics. Com indica l'informe de l'orde de sant Agustí al Brasil, la guarició va tenir lloc després de les pregàries que religiosos i uns dos mil estudiants del seu col·legi van adreçar al sacerdot espanyol.

El nou beat va néixer a Barrio de la

Mariano de la Mata Aparicio.

Puebla (Palència) el 30 de desembre del 1905. Des que va ingressar el 1921 al col·legi de Filipines dels Agustins de Valladolid, va cursar tota la seva formació en diferents centres de l'Estat espanyol fins que va professar a l'orde de sant Agustí el 1927 i va ser ordenat el 1930. El 1931 va ser enviat al Brasil. Va morir a São Paulo el 5 d'abril del 1983. (ACT)

VENEÇUELA

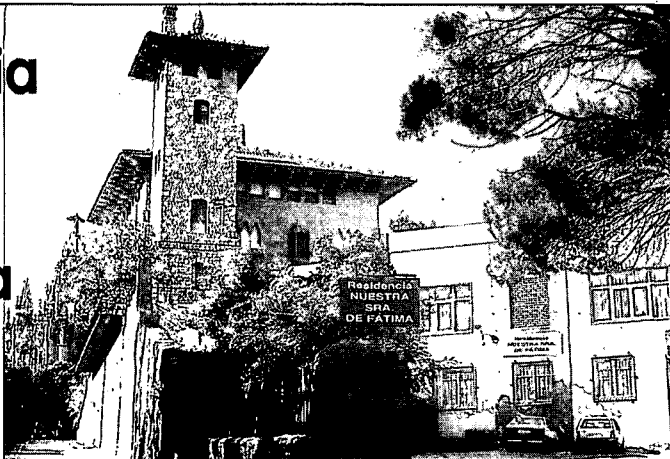
Els bisbes demanen una campanya presidencial respectuosa i tolerant

CARACAS.— Davant de les eleccions presidencials que tindran lloc a Veneçuela el 3 de desembre, els bisbes del país s'han adreçat als candidats per demanar-los «un ambient de respecte i tolerància». «Aquest acte electoral es presenta com un moment particular per refermar la nostra vocació democràtica que garanteixi la participació de tothom en la construcció d'una societat pluralista, on la justícia, la llibertat, la pau, la reconciliació, el diàleg, la tolerància i la defensa de la vida es facin sentir sense exclusions ni condicionaments», expliquen els prelatos. S'adrecen especialment al Consell Nacional Electoral per suggerir-li que promogui «la participació de tots els ciutadans, així com garantir la transparència del procés electoral, segons el que estableixen les lleis i les recomanacions dels diversos sectors i

institucions de la societat civil, a fi que els resultats puguin ser acceptats sense cap dubte per tothom».

«La campanya electoral ha de ser d'altura, en un ambient de respecte i tolerància. Els candidats han de plantejar solucions viables als problemes de la gent, mitjançant propostes realistes allunyades de tota demagogia», subratllen. «Només així es podrà enfortir la inclinació per la democràcia que caracteritza els veneçolans, que no volen un sistema totalitari o excoent.» «Les eleccions signifiquen una opció per una democràcia que acull tothom i afavoreix el diàleg en la pluralitat, que resol conflictes i busca solucions als problemes amb la participació de tothom, que es reconeixen, encara que pensin diferent, com a ciutadans i no com a enemics», conclouen els bisbes. (Zenit)

Residència Nostra Senyora de Fàtima al Tibidabo

- ✓ Instal·lacions amb espais enjardinats i de bosc molt amplis.
- ✓ Habitacions individuals amb bany i instal·lació per a TV i telèfon.
- ✓ Ampli menjador amb vistes panoràmiques.
- ✓ Capella, gimnàs, etc.

Equip humà de professionals: metge, assistent tècnic sanitari, assistent social, gabinet psicològic, podòleg, fisioterapeuta, perruqueria, personal assistencial i auxiliar.

Últims avenços informàtics, en el control postural i la localització de persones.

Disposem d'un nombre de places benèfiques per ajudar persones amb pocs recursos econòmics.

La qualitat de vida de les persones grans és la nostra prioritat

FUNDACIÓ B. NOSTRA SENYORA DE FÀTIMA
Carretera de Vallvidrera a Tibidabo, 102-104
08035 Barcelona
Tel. 934 343 630 - 609 101 344
Fax 934 343 650
e-mail: fundfatima@terra.es
web: www.fundacionntrasrafatima.org

ISIDRO HERNÁNDEZ DELGADO, COORDINADOR DEL VI CONGRÉS TRINITARI INTERNACIONAL

«Déu ens crida a estimar la misericòrdia i a caminar els camins d'alliberament del Senyor»

Del 16 al 18 de novembre se celebra a la Facultat de Teologia de Granada el VI Congrés Trinitari Internacional, sota el lema «Un altre món, més humà, és possible», organitzat pels religiosos trinitaris d'Espanya-Sud. Vam conversar amb Isidro Hernández, religiós trinitari, president del Secretariat Trinitari de Còrdova i coordinador del congrés, que ens parla sobre aquestes jornades de reflexió al voltant d'una globalització alternativa al sistema neoliberal que crea exclusió.

—Per què el lema «Un altre món, més humà, és possible»?

—El lema d'aquest congrés, com els dels cinc anteriors, neix al cor del carisma trinitari redemptor de tota la Família Trinitària, trinitaris i trinitàries, en una lectura actualitzada dels signes dels temps. Nosaltres vam néixer el 1198 amb la finalitat d'alliberar els captius presoners a les presons del Nord d'Àfrica, víctimes dels enfrontaments de cristians i musulmans en els conflictes per la conquesta dels Llocs Sants. El nostre fundador, Joan de Mata, escoltant el clam dels captius, fa en el seu temps una proposta d'alliberament alternativa, sense violència i sense armes, basada en el patiment de l'home captiu, com a fill de Déu, i basada en la misericòrdia, la solidaritat i la caritat humana. Dignificar, humanitzar i alliberar el captiu sempre va ser la missió dels trinitaris redemptors. Avui, hi ha altres formes de captivitat i esclavitud i, en la mesura de les seves possibilitats, allà hi ha trinitaris i trinitàries, procurant posar llavors d'amor i llibertat entre els exclosos del sistema, convençuts que, des del cor del nostre Déu trinitari, i amb l'esforç de tothom, un altre món més humà és possible.

—Quins objectius es marca el congrés?

—Aquesta sisena edició té com a objectiu suscitar una aproximació crítica al sistema neoliberal imperant i a una globalització excloent; descobrir el Déu cristià, Déu trinitari, com a model d'unes relacions humanes diferents, fonamentades en la compassió, la justícia i l'espiritualitat, per a una globalització alternativa; escoltar la veu dels profetes a la Bíblia, i del mateix Jesús, en la lluita per la justícia que allibera els oprimits; unir les nostres veus a les de les persones i institucions que proclamen que «un altre món és possible», i entrar en comunió amb les institucions, projectes i camins que es mouen en aquest mateix sentit; conèixer també algunes experiències existents i alternatives al

sistema neoliberal vigent, i buscar camins d'alliberament compartits per un compromís alliberador conjunt en favor de les víctimes del sistema, per exemple amb els nostres germans mercedaris.

—En què es tradueix aquesta globalització alternativa?

—Des de la filosofia que inspira el nostre congrés, en una globalització alternativa al sistema neoliberal que genera exclusió. Amb referència al text d'Isaïes 58,6 en què es proclama que el dejuni que el Senyor vol per al seu poble és «...alliberar els qui han estat empresonats injustament, deslligar les corretges del jou, deixar lliures els oprimits», una globalització no excloent, de rostre humà, basada en els pilars de la compassió, la justícia i l'espiritualitat.

—Quins passos proposen els trinitaris per arribar a aquesta globalització?

—Doncs no tenim una recepta màgica, però compartim els múltiples passos que ja es fan des d'institucions i ONG (entre elles la nostra, Solidaritat Internacional Trinitària). Passos com treballar per eradicar la pobresa en els llocs del món on som presents, afavorir unes relacions justes, denunciar les situacions d'esclavitud i explotació de nens i dones, prendre part en les campanyes de donació del deute, solidaritzar-nos amb els pobles que intenten protegir les seves terres, aigües i comunitats, unir-nos a la lluita mundial per la defensa activa dels drets dels països i els pobles a definir i administrar els propis recursos, treballar a favor de les reformes agràries en solidaritat amb els treballadors agrícoles sense terra i els petits productors agrícoles, reflexionar sobre la qüestió de l'exercici de la justícia i del sentit de la llibertat des de la perspectiva bíblica i teològica, i adoptar una postura crítica de fe contra els poders hege-

mònics, i d'altres.

—On queda Déu en aquest model alternatiu? Als que defensen que un altre món és possible se'ls titlla d'«antisistema» o «utòpics». On se situen els trinitaris?

—Crec que, tot i que vivim en un món escandalós que nega la crida de Déu a la vida per a totes les persones, Déu queda com a referent suprem de justícia, de compassió i de llibertat. Un Déu, creador i sustentador de la vida, i sobirà, que ens convoca a participar amb ell en la creació i la redempció del món. Déu de justícia en un món de corrupció, explotació i avarí-

Sant Tomàs d'Aquino, de Roma; José Luis Segovia Bernabé, de l'Institut Superior de Pastoral de Madrid; Ildefonso Camacho, de la Facultat de Teologia de Granada; Toni Catalá, del Centre Arrupe de València, i els superiors generals dels mercedaris, Giovannino Tolú, i dels trinitaris, José Hernández Sánchez. S'ha de destacar també les institucions que col·laboren amb nosaltres: Justícia i Pau d'Espanya, Mans Unides, Càritas espanyola, l'associació REDES, la Facultat de Teologia de Granada, la Fundació Pro-libertas i l'editorial SM.

—Quins fruits els agradaria que tingués aquest congrés?

—L'important és sembrar. Els fruits arribaran quan el Senyor ho vulgui. De moment: cap enfora, ens agradaria que es tractés d'una crida a l'Església i a la societat en general, una paraula de justícia i llibertat en favor dels exclosos, oprimits i oblidats del sistema, juntament amb una lectura pública de la permanent actualitat del carisma trinitari redemptor. Cap endins, una renovació de la vida trinitària i de les nostres obres, segons les exigències dels signes dels temps, i un compromís intertrinitari alliberador, amb els diferents membres de la Família Tri-

nitària, així com accions conjuntes intercongregacionals, amb els mercedaris, congregació amb què compartim el carisma redemptor de l'Església.

—Aquesta serà la sisena edició dels congressos trinitaris de Granada, com valoren aquesta trajectòria?

—El 1998, en el marc del VIII Centinari de la Fundació de l'Orde Trinitari, començàvem aquesta mena de congressos. La valoració, sens dubte, és molt positiva. No només la nostra com a organitzadors, sinó el resultat de les diferents enquestes que fem als participants al final de cada congrés. La qualitat dels conferenciants convidats i la dels temes tractats fins ara ha transcorregut en progrés continu. La mateixa Facultat de Teologia ens ho ha reconegut així, concedint dos crèdits en el currículum acadèmic als alumnes que en prenen part. També l'assistència de congressistes ha experimentat un fort ascens, i a la darrera convocatòria ha arribat als 123 participants. No cal dir que per a nosaltres és tot un repte i un esforç, per seguir en aquesta línia de fer present en els debats acadèmics d'actualitat l'aspecte «redemptor-alliberador» del nostre carisma trinitari, amb referència permanent al Déu trinitari caritat i llibertat. A nosaltres ens agradaria que aquesta mena de congressos donés origen a una «càtedra trinitària permanent» a la Facultat de Teologia de Cartoixa, sostinguda per nosaltres.

Rosa María Jané Chueca

Isidro Hernández.

cia. El Déu de les persones desemparades, pobres, explotades, que pateixen injustícia i que són abusades. Sentim que, des de la nostra vocació trinitària, Déu ens crida a posar-nos al costat de totes les persones víctimes de la injustícia i ens demana fer justícia, estimar la misericòrdia i caminar els camins de l'alliberament del Senyor, en fidelitat a Joan de Mata, el nostre fundador.

—Què és el que destaca del programa de la trobada?

—És difícil destacar en solitari alguns dels elements que componen el programa, ja que tot el desenvolupament té una línia conductora que implica la fe, la lectura de l'Esclat, el compromís i testimoni evangèlic, les experiències en l'àmbit de l'exclusió, l'autocrítica i les accions concretes. Això no obstant, puc subratllar amb vermell aquests temes concrets: *El Déu de Jesús (Déu trinitari)*, com a paradigma de compassió, justícia i solidaritat, *La injustícia de la globalització neoliberal*, *El planeta de l'exclusió*, *La Vida Religiosa a la frontera de l'exclusió: compassió i justícia amb les víctimes d'una globalització excloent*, *Espiritualitat per a Un altre Món es Possible: l'Esperit de la justícia i de la compassió*; i al costat d'aquests temes els noms de Nicolás Castellano Franco, bisbe emèrit de Palència; Demetrio Velasco i Carmen Bernabé, de la Universitat de Deusto; Arcadi Oliveres, de la Universitat Autònoma de Barcelona; Giuseppe Marco Salvati, de la Universitat

Un espanyol, nou bisbe per al Brasil

MADRID.— Benet XVI ha nomenat el sacerdot espanyol Armando Martín Gutiérrez, dels Fills de l'Amor Misericordiós, nou bisbe de Bacabal (Brasil). Mons. Martín va néixer el 1954 a Madrid. Va estudiar Filosofia i Teologia a l'Institut Teològic Marchigiano a la seu de Fermo (Itàlia). És llicenciat en Teologia Moral per la Pontifícia Acadèmia Alfonsiana de Roma. Després de ser ordenat sacerdot el 1979, a Roma, va exercir diversos càrrecs de la seva congregació i diocesans a Itàlia. El 1988 va viatjar al Brasil, a la diòcesi de Mogi das Cruzes, on va ser mestre de novicis, coadjutor parroquial, professor d'Ètica al Seminari Diocesà i de Teologia Moral a l'Institut de Filosofia i Teologia Pau VI, i superior de la comunitat. A la diòcesi de Juiz de Fora va ser mestre del juniorat, superior de la comunitat i coadjutor parroquial. Desdel 2005 és a Itàlia com a mestre del juniorat internacional de la seva congregació, superior de la comunitat i vicerector de Santa Petronila, a l'arxidiòcesi de Fermo. (ACI)

Espanya

L'evangelització del món del sord

MADRID.— Organitzada pel Departament de Pastoral del Sord, de la Comissió Episcopal de Pastoral de la Conferència Episcopal Espanyola, va tenir lloc a Madrid, els dies 7 i 8 d'octubre, la Trobada nacional de delegats diocesans de Pastoral del Sord, sota el lema «La persona sorda, cridada a evangelitzar».

L'acte d'inauguració va ser presidit pel P. Alfonso Muruve Fernández-Piedra, c.o., director del Departament de Pastoral del Sord, on es va manifestar la importància del treball que la persona sorda ha de fer, juntament amb oients, en l'evangelització del món del sord. La feina, densa i molt ben organitzada, va comptar amb dues ponències, intercanvi en grups i moments de pregària, i va destacar la participació en l'eucaristia i en l'hora santa que va tenir lloc dissabte.

El P. Sergio Buiza Alcorta, oient, responsable diocesà de la Pastoral del Sord a Bilbao, va presentar la primera conferència, *El Sacerdot en l'atenció Pastoral a persones sordes*. «Cal —va accentuar el P. Sergio Buiza— que el prevere que treballa amb persones sordes se senti molt corresponsable en el treball i actuï no des d'un pla superior, sinó en igualtat amb els destinataris. Es demana als preveres que es relacionen amb la Pastoral del Sord que sàpiguen arribar-hi des de la proximitat, presidint en la caritat, en la lloança i en la comunió, ensenyant la Paraula, celebrant els signes sacramentals, i garantint que és

una comunitat cristiana. El prevere ha de ser exemple del Bon Pastor, Jesús de Natzaret, que va fer que els sords hi sentissin i que els muts parlessin».

La segona conferència la va oferir Juan Ramón Jiménez Simón, sord, responsable diocesà de la Pastoral del Sord de Sevilla, sobre *La participació de la persona sorda en l'Església: una oportunitat per construir comunitat*. Des de la pregunta de si certament el sord participa en la comunitat de l'Església, va subratllar que «la persona sorda ha de créixer en el sentit de pertinença a aquesta comunitat, desenvolupar el seu compromís i prendre consciència de la seva vocació i responsabilitat al seu interior. La crida a la persona sorda a evangelitzar és una crida a gaudir en el silenci, des d'on han de sortir paraules plenes de vida, cercar espais per a la comunicació amb Déu i els germans i agrair a Déu tot el que han rebut de positiu».

Va acabar la conferència amb unes consideracions generals per ajudar la persona sorda a participar corresponsablement en la comunitat. I va afegir que l'experiència de vida, l'educació en va-

lors, la importància de l'autoconeixement, la necessitat d'assumir responsabilitats i de tenir el paper en la comunitat eclesial que li correspon han d'ajudar a una participació més gran de la persona sorda. Acabades les ponències es va treballar en diferents grups, on es va respondre preguntes suscitades pels ponents. Es van compartir experiències i el desenvolupament de la Pastoral del Sord a les diferents diòcesis.

De la seva banda, el P. Agustín Yanes va presentar el programa de la pròxima trobada nacional, que se celebrarà a Tenerife del 28 d'abril a l'1 de maig del 2007. El germà Juanjo Santos, monjo, va explicar com van les passes per a la creació d'un monestir de clausura per a persones sordes. Ara són tres persones que viuen al seminari de Monte Corban a Santander, en comunitat. Esperen poder traslladar-se, si tot va bé, a Santillana del Mar. El Gmà. Juanjo va animar tothom a sentir-s'hi unit en la pregària i en la transmissió d'aquesta experiència per créixer, per a persones sordes que vulguin viure la vida monacal.

La trobada va acabar amb la celebració de l'eucaristia. El P. Alfonso Muruve va animar, amb la força de l'Esperit Sant, a continuar en el treball amb persones sordes dins de les diferents comunitats diocesanes i a créixer en la comunió i en la corresponsabilitat. Tota la feina feta en la trobada es va presentar en llengua de signes espanyola. (SIC)

Mons. José Sánchez, nou president de la Comissió per als Migrants de la CCEE

MADRID.— El Consell de Conferències Episcopals d'Europa (CCEE) ha fet públic el nomenament del bisbe de Sigüenza-Guadalajara, Mons. José Sánchez, com a president de la Comissió per als Migrants en aquest organisme eclesial europeu. Substitueix el bisbe vicari apostòlic d'Istanbul, Louis Pelatre. El ministeri sacerdotal de Mons. Sánchez ha estat vinculat amb el tema dels migrants. Dos anys després de la seva ordenació sacerdotal, el 1960, va viatjar a Alemanya, on va estar com a vicari d'Oedheim i de Plochingen, a la diòcesi de Rottenburg, i com a capellà dels espanyols de l'arxiprestat d'Esslingen. El 1962 es va traslladar a Stuttgart, on va ser capellà d'espanyols fins al 1968. Fins als 1972 va ser vicari de la parròquia St. Peter und Paul, a Reutlingen. Del 1972 al 1980 va ser el delegat nacional per als capellans d'emigrants a Alemanya. Del 1972 al 1975 va ser membre del Sínode de les diòcesis alemanyes.

Dins de la Conferència Episcopal Espanyola també ha estat unit a la Comissió Episcopal de Migracions, de la qual va ser membre (1981-1988) i president del 1988 al 1993, any en què va ser escollit secretari general i portaveu de la CEE. Després de dos triennis, del 1999 al 2005, al capdavant de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social, va ser escollit de nou president de la Comissió Episcopal de Migracions. També és membre del Consell Pontifici per a la Pastoral d'Emigrants i Itinerants, a Roma. (SIC)

TROBADA NACIONAL A BARCELONA
"REINA DE LA PAU"

CONFERENCIANT: P. JOZO ZOVKO O.F.M.
(MEDJUGORJE)

ORGANITZA: LAICS GRUPS REINA DE LA PAU (ESPANYA)

Tema: Crida a la conversió individual. Invitació a posar Déu en el primer lloc de la nostra vida mitjançant: Eucaristia, Confessió, lectura de la Bíblia, Rosari i dejuni. En l'experiència viva de l'escola de Maria a Medjugorje, Mare d'esperança per a la humanitat en el Tercer Mil·lenni.

Dijous dia 30 de novembre

Concert proinfants orfes de la guerra de Bòsnia (més de 4.200).
Lloc: Auditori de Sant Cugat, Plaça Centre Cultural, s/n (Sant Cugat).
Tels. 660 945 189 (Miquel) o 677 558 001 (Oriol)

Divendres dia 1 de desembre

Temple expiatori del Sagrat Cor de Jesús del Tibidabo.
10.30 h, conferència amb sacerdots i religiosos.
Dinar amb el P. Jozo - Tibidabo.
Cal confirmar assistència. Tel. 690 952 566

Dissabte dia 2 de desembre

ACTE CENTRAL

Basílica - parròquia Santa Maria del Mar (barri gòtic - Barcelona)
Plaça Santa Maria, 1 / Metro Jaume I, línia groga.

10.00 h, P. Jozo Meditació - Eucaristia.

Els concelebrants cal que portin l'alba i l'estola

19 h, adoració eucarística al Tibidabo.

Es convida personalment a les associacions eucarístiques.

Diumenge dia 3 de desembre

Parròquia de Santa Maria de Jesús de Gràcia. c/ Gràcia, 5 (al costat dels jardins del passeig de Gràcia). Metro Fontana o Diagonal, línia verda.

16 h, Rosari - Eucaristia. Adoració i comiat.
Lloc de trobada dels grups «Reina de la Pau».

www.medjugorje.es

Informació de la trobada: Sandra Rasevic.

Tel. 690 952 566

correu electrònic: gsba15@yahoo.es

Donatius proofes Obra Pare Jozo:

La Caixa compte núm. 2100 - 1366 - 10 - 0200157047

Paraula i vida

Lluís Martínez Sistach
Arquebisbe de Barcelona

Autofinançament i assignació tributària

El mes de novembre es caracteritza per celebracions litúrgiques que posen en relleu el sentit de l'Església. La solemnitat de Tots Sants — la festa de l'Església en la seva plenitud —, la dedicació de Sant Joan del Laterà — l'església mare i cap de totes les esglésies, la catedral de Roma — i l'aniversari de la dedicació de la catedral de Barcelona, el 18 d'aquest mes, formen un conjunt de celebracions que fixen l'atenció en allò que és l'Església. Així, doncs, és molt adient que es dediqui un diumenge de novembre a l'Església diocesana amb la Jornada de Germanor.

L'ajuda econòmica a l'Església diocesana no és pas l'única intenció de Germanor, però sí que és innegable que es tracta d'una dimensió ben concreta i necessària del que representà per als cristians la pertinença a l'Església diocesana. L'aportació econòmica manifestarà generosament la sinceritat de l'amor cristià quan vingui de la profunditat del sentit d'Església, de l'espiritualitat de comunió, de l'amor dels pastors als fidels i d'aquests als pastors i de l'amor de tots als qui esperen quelcom de nosaltres.

Sentir-nos responsables de les necessitats econòmiques de l'arxidiocesi és una conseqüència de la nostra

consciència que som Església. Pel baptisme ens incorporem a Crist i entrem a formar part del poble de Déu que es visualitza d'una manera especial en cadascuna de les Esglésies diocesanes.

La col·laboració econòmica és el resultat d'unes reflexions des de la fe que fan descobrir la coherència de participar i d'ajudar en l'activitat pastoral i també en l'economia de l'Església. Per tant, fer-se solidari de les despeses de l'Església no és una obligació que s'imposa des de fora, sinó d'una convicció que neix i arrela en el cor del creient.

Recentment, la Conferència Episcopal Espanyola i el Govern central han arribat a un acord segons el qual en la declaració de la renda de l'any 2008, la quantitat que els contribuents podran destinar lliurement a l'Església i a les altres finalitats s'eleva del 0,52% actual al 0,70%. Alhora, l'Església renuncia a l'aportació directa del pressupost de l'Estat i també a l'exempció d'IVA.

Considero que aquest sistema de l'assignació tributària és un sistema que està plenament d'acord amb la llibertat religiosa. Catòlics i no catòlics poden destinar a l'Església catòlica una part del que cotitzen a l'Estat, el

0,70%. L'administració de l'Estat no fa altra cosa que canalitzar la destinació fruit de les voluntats lliures dels contribuents.

Aquesta assignació tributària contribueix, com una aportació més, a l'autofinançament de l'Església a casa nostra. Representa, però, només el 25% del pressupost de la nostra arxidiocesi. Això significa que l'aportació dels fidels a la parròquia, al Fons Comú Diocesà, a la col·lecta de la Jornada de Germanor és i continuarà essent absolutament necessària per tal de confeccionar uns pressupostos més realistes, d'acord amb les necessitats reals i creixents de la pastoral diocesana.

L'arxidiocesi de Barcelona ha tancat l'exercici de l'any 2005 sense dèficit gràcies a unes donacions extraordinàries, a no haver construït cap nou temple parroquial i a una major atenció a les despeses i a la gestió dels béns. Però és indispensable construir algun temple i centre parroquial, ajudar les parròquies en les obres necessàries de conservació dels temples i les dependències i millorar l'assignació per a les necessitats pastorals perquè la nostra arxidiocesi pugui realitzar degudament la seva missió.

Als quatre vents

Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe de Tarragona i Primat

Una mort que dóna vida

els dies passats, en aquest seguit de comentaris al Compendi del Catecisme, he fet diverses consideracions entorn de la persona i la vida de Jesucrist. Correspon ara referir-nos al misteri pasqual de Jesús, és a dir, la seva passió, mort, resurrecció i glorificació. Aquest misteri ocupa el lloc central en la fe cristiana, perquè Déu ha volgut realitzar la salvació dels homes amb la mort redemptora del seu Fill, Jesucrist.

En efecte, la mort de Jesús a la creu no va ser el fracàs aclaparador de la seva missió. Així ho podien pensar, en aquell moment, els qui el mataven, i fins i tot els seus deixebles. Però ara, després de la resurrecció, sabem que va ser el compliment del disseny salvador de Déu.

De resultes del pecat original, la família humana s'havia allunyat de la comunió amb Déu, una separació accentuada per la tremenda acumulació de les culpes comeses pels homes i dones al llarg de la història. La reconciliació amb Déu no era a l'abast dels homes; els antics sacrificis, que

cada dia s'oferien al temple de Jerusalem, no podien, ni de lluny, compensar les ofenses fetes al Creador.

Per això, Déu —mogut pel seu amor infinit— va prendre la iniciativa d'enviar el seu Fill al món per deslliurar els homes del pecat. Jesucrist, el Fill de Déu, va fer de tota la seva vida un oferiment al Pare. Ell mateix va explicar que havia vingut «a servir i a donar la seva vida com a rescat per tothom» (Mc 10,45).

La mort de Jesús a la creu, tot i ser decidida per aquells que el van condemnar, va ser una oblatió lliure de Jesús al Pare. El dolor i la mort li produïen veritable horror en la seva humanitat. Malgrat això, ell va acceptar de portar els nostres pecats en el seu cos, fent-se «obediència fins a la mort» (Fl 2,8), per salvar-nos. Amb l'obediència plena del seu amor, Jesús ha reparat sobreabundantment les nostres culpes i ha reconciliat amb el Pare tota la humanitat.

En el temps que Jesús va viure a la terra, la creu era signe d'escarni i humiliació; portava a la memòria els

terribles càstigs que els romans infligien als enemics i malfactors. Era, en definitiva, un signe de mort.

Ara, però, per a nosaltres és signe de vida i d'alliberament, perquè en ella Jesús ha vençut la mort i el pecat. La santa creu és el senyal del cristià. Amb el seu signe iniciem i acabem les accions litúrgiques; ella és sempre a la vora de l'altar on es renova el sacrifici eucarístic; ella adorna els nostres temples, i molts cristians la portem al damunt o presideix les llars cristianes o el nostre lloc de treball.

Totes les gràcies que Déu ens comunica, començant pels efectes purificadors del baptisme, són el fruit salvador de la creu de Crist. ¡Amb quina claredat ho ha comprès sempre el poble cristià i la visió mística dels sants!

No és estrany que la devoció al sant Crist estigui tan arrelada i tingui tantes manifestacions a les nostres terres. La contemplació de la creu és consol i esperança per als qui pateixen i estímulo per als qui treballen en l'extensió del regne de Déu.

Missatgers de la Bona Notícia

www.catalunyacristiana.com

Més de 25 anys al teu costat

opinió

Punt de vista

Ferran Blasi
Capellà i escriptor

Per un esperit jurídic

Moltes generacions d'estudiants de dret han aconseguit progressivament adquirir autèntica mentalitat jurídica, mentre es formaven en uns principis que eren comunament compartits en els ambients del dret, que s'han configurat al llarg dels segles amb diverses aportacions. Entre elles, i recent encara, la de la Revolució francesa, amb el lema de llibertat, fraternitat, igualtat —*liberté, fraternité, égalité*—, vells valors i noms cristians, que s'han expressat novament en la Declaració Universal dels Drets Humans de l'ONU, del 1948.

Tot això combinat amb l'herència sempre vigent del dret romà, i la multi-forme tradició cristiana, en la qual s'ha recollit la consciència de la dignitat de la persona humana, amb la convicció de la igualtat de tots els homes i dones, de qualsevol ètnia o cultura, pel fet de tenir el mateix origen i naturalesa. I aquest element, tant en els àmbits catòlics i ortodoxos, a Occident i a Orient, com en els de les comunitats de la Reforma, on hi ha hagut un conreu dels drets humans —en les escoles iusnaturalistes— i en les quals sovint s'hi ha filtrat adequadament el que de més genuí, valuós i permanent, es troba en l'Antic Testament. I tot ha quedat impregnat d'algunes exquisides nocions d'origen bíblic, com les de la comprensió, la misericòrdia, i el perdó.

Aquest pòsit s'adverteix en molts dels principis generals del dret i en aforismes jurídics i àdhuc del folklore. I així, tothom sap encara que «*in dubio, pro reo*», en cas de dubte, s'ha d'estar a favor del reu, tant a l'hora de perseguir el delictes, presumpte o segur, com a la de fer complir la pena que s'hagi imposat. Per això, a molts no els agrada, a mi tampoc, que a certs condemnats, a més de privar-los de llibertat, se'ls allunyí de la família i del seu país, cosa que no estava prevista en la sentència, com a part de la pena.

Tothom veia bé que existís la figura de la prescripció, que limitava el temps per la persecució del delictes i en el pitjor dels casos, el que estava en perill de ser declarat autor d'uns fets, sabia que passats trenta anys i un dia,

tenia dret a estar ja tranquil. Era un raig d'esperança, de vegades en una llarga vida de pròfug.

I un altre principi que era bàsic: perquè hi hagi delictes, aquest ha d'estar tipificat, ha d'haver estat definit prèviament. Es barrava el pas a l'arbitrarietat i fou unànime el rebuig de sistemes dels estats totalitaris que introduïen l'analogia, i podríem recordar que en les càtedres de dret penal es deia, sense més valor que el d'un acudit, que amb aquest criteri es podia castigar l'adulteri com una forma de caçar en predi aliè. Hom s'adona amb això del perill que corrien els enemics polítics davant de certs possibles abusos. Amb tot, en els judicis de Nüremberg, després de la Segona Guerra Mundial, on es volgué posar fi a alguns totalitarismes, s'hi començà a acusar els que resultaren perdedors, per certs delictes contra la humanitat, que no estaven configurats com a tals, i se'ls considerà imprescriptibles, i la persecució dels culpables, de vegades amb un implacable esperit de venjança, no s'ha acabat encara del tot.

Des de les altures en què alguns ens podem mirar aquestes coses —em refereixo ara a la perspectiva del pas dels anys— ens sentim moguts a propugnar una incansable defensa d'aquests valors, dels quals n'és un el recurs a l'epiqueia o equitat, entesa aquí en el sentit d'una aplicació benigna de la llei en els casos en què aquesta es faria massa dura, com

ja sabien bé els romans, que deien allò de «*summum ius, summa iniuria*», és a dir, que en certes ocasions l'aplicació de la llei vigent es podria convertir en una injustícia. I en aquesta línia, també voldríem apel·lar a favor de les mostres de misericòrdia i de comprensió, mentre ens unim a una crida, que desitjaríem que fos general, al perdó —un perdó mutu— i a l'oblit, però també a la rectificació de les conductes i de les intencions.

Hi ha hagut actituds exemplars a les quals podríem referir-nos, com les que de tant en tant hem tingut ocasió de conèixer, en persones de totes les tradicions culturals i religioses, de les quals no sempre es fa prou ressò.

Saber escoltar

Joan Guiteras i Vilanova

La Confirmació: un regal de Déu

La Confirmació és un dels set sacraments instituits per Jesucrist. Són un regal, un do, del Senyor a la seva Església. Reben la seva força del misteri pasqual de Crist. Una perspectiva que s'ha de tenir en compte. La fe, que és un do, demana que sapiguem situar-nos en la perspectiva de la vida cristiana com un do immerescut. Per això sabem que hem de mantenir el cor obert a Déu a fi i efecte que pugui omplir-nos-el amb la seva gràcia.

En efecte, la confirmació és el do inefable de l'Esperit Sant. Atorga una força especial a qui el rep i una unió més perfecta a l'Església. El confirmat resta obligat a difondre i defensa la fe d'obra i de paraula, com a veritable testimoni de Crist.

Tenim el perill de creure que en la vida de la fe tot ho fem nosaltres. Com si Déu només hi tingués una petita actuació. No és pas així. La veritat és que tot és gràcia.

Que el Senyor té la iniciativa, que el seu do sempre ens precedeix. Hem de saber viure en els sacraments la iniciativa divina. A nosaltres ens pertoca acollir-la.

La vida cristiana requereix, de per si mateixa, la contemplació espiritual, la mirada enlaire. No es tracta tant de decisions i propòsits de qui es confirma, cosa bona i necessària, sinó del Senyor que m'estima i em crida. Que em dona l'Esperit Sant. En un mot: la Confirmació ha de ser valorada com un do, puix que primordialment és un do, un regal diví. De manera que el qui rep aquest sacrament és un afortunat, una persona que Déu valora, algú que troba més profundament el sentit de la vida i que sent trasbalsat el seu cor.

El Senyor ofereix a tots els batejats el Do del seu Esperit Sant que ens fa forts i valents en el testimoni de Crist. Testimoni que és possible també per do diví.

A propòsit de...

P-J Ynaraja

Capellà del Montanyà (ynaraja@ynaraja.e.telefonica.net)

Cínamom

Quan algú ha llegit sis o set vegades la Bíblia, li sonen tots els noms que hi apareixen, encara que no els sàpiga situar en el text. En la Sagrada Escripura hi apareixen vegetals o animals individualitzats, que resulten molt significatius. Altres, en canvi, només són de farciment. El cínamom és un d'aquests casos. Hi apareix quatre vegades, un de tants, en una llista de perfums. Passa tres vegades a l'Antic Testament i una, en el Nou. Amb tot, com aquell qui res, aprofito l'ocasió per a una reflexió.

Aquí teniu l'anècdota. Periòdicament, visitava una monja de Vallbona de les Monges. La coneixia de la seva època de religiosa de les Missioneres de Natzaret. Era una dona capacitada per a la música i el disseny. A casa meua es va concertar l'enregistrament del seu primer disc. Pertanyia en aquella època posterior als PP. Duval, Cocagnac, etc. La música religiosa aleshores, derivada dels *chanssoniers* francesos, era ben acceptada, així que les seves cançons van ser ben rebudes. Oblidava dir que es deia Núria Torres.

En una de les meves visites al monestir, no sé amb motiu de què, em va dir que al jardí tenien un cínamom. Em vaig interessar per aquest arbre i li vaig dir que el volia conèixer. Va sorgir el gran problema: estava en zona de clausura. Li vaig preguntar si el podia veure, almenys, des d'alguna finestra. Però, efectuades les indagacions pertinents, va resultar que això tampoc no era possible. Li vaig demanar aleshores que, almenys, me'n portés una branqueta. La planta m'interessava perquè, segons em va explicar, els l'havia regalat un senyor i els va dir que era l'arbre de la Mare de Déu. No sé d'on treia aquesta persona o la meua amiga monja, aquest qualificatiu. Per fi, vaig tenir a les mans un esqueix d'uns dos pans que, com que era hivern, no tenia cap fulla. Però no el vaig llançar. Quan vaig arribar a casa, el vaig plantar, ja que havia observat que tenia bastantes gemmes. Quan va arribar la primavera, va brotar. Va passar el temps i va créixer més d'un metre. Sense gairebé adonar-me'n, passats uns anys, va florir i desprenia un perfum suau. Continua creixent en altura i frondositat.

No sé de quin arbre es tracta i, tant me fa saber-ho. N'hi ha prou de conservar-lo, perquè s'ha convertit en un símbol de la simpatia i la religiositat de la Gna. Núria Torres. I el miro sempre amb simpatia. Una de les peculiaritats de l'ésser humà que el distingeix del món animal és la capacitat de l'expressió simbòlica. Això ho saben els antropòlegs i els paleontòlegs que, de vegades, busquen vestigis d'aquesta mena, per assegurar-se que les restes trobades en un jaciment pertanyen a un ésser humà. El símbol és un element de gran categoria cultural. La nostra civilització prefereix el llenguatge notarial fred i estricte, bastant avorrit. Però, pòdeu estar segurs, que si jo tingués una escriptura de lliure atorgament de propietat d'aquell sarment al meu favor, per a la meua utilitat i gaudi, no seria capaç de mirar l'arbre amb la mateixa simpatia d'ara. I evocar amb això, les trobades de La Llobeta, les cançons que alegraven i comprometien, l'amabilitat amb què ella em va tractar. La Gna. Núria va morir d'un infart. La meua fe cristiana il·lumina l'amistat que vam compartir, que persistirà en la realitat eterna, ja que, com va dir sant Pau: «És sembrat un cos terrenal, i ressuscita un cos espiritual» (1Co 15,44).

Per a qui pugui interessar, el cínamom és el *melia azederach* dels científics.

Finestra a la vida

Victòria Molins, s.l.j.

Una felicitat diferent...

Festa de Tots Sants. Així vam començar aquest mes de novembre.

Una altra vegada llegeixo —suposo que a la meua edat ja deu passar d'uns quants centenars— les benaurances. Un món trastocat aquest que Jesús proposa segons el testimoni de Lluç i de Mateu. Quins homes i dones més estranyament feliços els que augura Jesús!

Aquest matí, a la pregària, he tornat a aquest text. I he anat aplicant cadascuna de les benaurances a persones que conec. Déu n'hi do! Ja em costa, ja, de trobar-la seva felicitat! Potser l'única explicació és l'amor que Déu té als pobres...

Joan, Manel... no tenen sostre, ni capacitat per sortir de la seva situació, perquè la pobresa més gran és la de tenir una vida que la reproduïx contínuament. Pobres que són benaurats perquè són els predilectes de Déu. Potser també són la nostra vergonya.

La Virgínia és una dona que ja no té llàgrimes. Segons ella mateixa, se li han exhaurit de tant plorar pel seu fill, que repeteix fa anys els mateixos itineraris: droga, carrer, comissaries, hospitals, presó... No tinguis por, Virgínia, un dia no llunyà trobaràs en tu mateixa, en el més pregon del teu cor, el consol. Vindrà, segurament d'algú que se t'acosti enviat per Déu... Tant de bo que algú de nosaltres pugui estar sempre al teu costat!

La Bibiana, quan em troba pel carrer, se m'acosta corrents i, a la seva manera, em diu que m'estima. Jo li corresponc amb una abraçada ben forta que la fa feliç. Ahir estava molt contenta perquè Sor Genoveva li havia donat una medalla de la Miraculosa. Se la mirava i reia. La

Bibiana va néixer bé, però una malaltia la va deixar deficient. Té una felicitat als ulls que molts que anomenen «normals» voldrien. Només s'entristeix quan pensa que no l'estima algú. Però, amb amor, és feliç. Veritablement, els humils posseiran la Terra. I els nets de cor veuran Déu. Estic segura que la Bibiana el veurà; i jo, de moment, mirant els seus ulls, també hi veig Déu.

Sor Genoveva té un tema al qual sempre torna en la seva conversa: els pobres marginats víctimes de la drogodependència, mancats de valors, amb una mena de menyspreu de la vida que a ella l'angoixa tant. Sempre té a la boca i al pensament l'últim cas que voldria resoldre i no pot... Jo penso en la seva benaurança: «Feliços els que tenen fam i set de ser justos i que lluiten per la justícia, perquè seran satisfets.» Ja veuràs, amiga meua, com saciarà el Senyor els teus afanys!

Després de fer un recorregut per les altres benaurances aplicant-les als meus amics, he volgut fer-me la meua, bé, la que desitjo amb tot el cor. I la teua, i la de tots els que teniu capacitat i mitjans per llegir aquestes pàgines de *Catalunya Cristiana* i la de l'Església de Jesús...

El l'única cosa que he pogut fer és pregar intensament perquè la nostra felicitat o benaurança sigui la de tenir un cor compassiu i misericordiós per tal que Déu es compadeixi de nosaltres, els que tenim tantes coses, enmig d'un món de desigualtats i d'injustícies.

He pregat per nosaltres, Església de Jesús, perquè, més que judicar i exigir, compadim i tinguem misericòrdia.

Zoom

Eduard Brufau

Fins al 7 de gener la Fundació Francisco Godia de Barcelona posa a l'abast del públic l'exposició *Romànic, gòtic i primer Renaixement*. S'hi poden contemplar una quarantena d'obres medievals, entre pintura, escultura i ceràmica, que fins ara no havien estat mai exposades públicament. Les peces, la majoria de les quals són de temàtica religiosa, procedeixen de diversos indrets de França, Castella i Catalunya, i en destaquen alguns retaules del millor gòtic català. A la fotografia, *Rei Mag*, obra castellana de cap al 1530.

Signes d'avui

Lluís Serra Llansana (lluis.serra@fms.it)

L'home desvinculat

Fa temps que hi dono voltes. Els fets estan a la vista. L'ésser humà actual (home i dona) és un ésser desvinculat, tot i que els telèfons mòbils, els *laptop* (ordinador portàtil), internet o els PDA (*Personal Digital Assistant*) li generin la il·lusió falsa de viure unit als altres. Perdem solidesa i els nostres comportaments nous ens impulsen cap al que Zygmunt Bauman anomena «modernitat líquida». Tot flueix, es dilueix i perd consistència. Un signe preocupant que incumbeix l'entranya del vincle és el deteriorament que es produeix en les relacions entre pares i fills. Ni els primers s'afanyen a lliurar el testimoni de la vida a les generacions següents, justificant en l'economia o en la llibertat individual la seva opció amb la conseqüent baixa de natalitat, ni els segons respecten la font del seu origen, que exploten sense consciència filial i que fins i tot maltracten, com apareix esporàdicament en retalls de premsa. Els antics ho han tingut clar. Ho podem veure reflectit en la llista dels deu manaments, els tres primers dels quals es refereixen a Déu i els set restants als altres. La clau de tots ells es troba en el quart que, a diferència dels sis següents, es formula en positiu: «Honraràs el teu pare i la teua mare.» Aquest manament apunta a l'essència del vincle. Físicament, el cordó umbilical lliga el fetus a la mare. Per guanyar autonomia, es tallarà el cordó i començarà així el drama de la vida i la primera ferida existencial, la cicatriu de la qual —el melic— romandrà fins a la mort. La superació del vincle físic permet enfortir el vincle afectiu i la lactància implica el seu procés d'adaptació. D'aquí sorgeix la paraula *felicitat*, l'etimologia llatina de la qual apunta a la dona que alleta, que prioritza la donació a la recepció passiva. La nostàlgia del paradís perdut impulsa a buscar en la unió la medicina del dolor a la soledat radical de l'ésser humà.

L'afebliment del vincle amb el pare i amb la mare fa estralls personals i socials. El quart manament uneix els sis restants amb els tres primers, que es refereixen a Déu. El vincle amb l'Absolut perd terreny i, fins i tot, es considera desitjable tallar-lo. La fragilitat de l'ésser augmenta, tot i que es lliuri a la recerca de substituïts i de falses seguretats. La confiança bàsica de la vida s'esquerda i la por es transforma en mil rostres. L'efecte dòmino de la pèrdua de consistència del vincle amb el pare i la mare es projecta també en tots els compromisos humans. Les parelles, tot i que en cap època de la història han gaudit de tanta llibertat per constituir-se des de l'amor, duren menys que mai. Les ruptures se succeeixen una darrere l'altra. Res no és permanent. No es cremen les naus i sempre es manté una esclatxa per fer marxa enrere. No es viu de fons, a cara o creu. Tot es liqua i s'adapta a nous formats. No hi ha referències ni paradigmes. Una raó important és que es viu el vincle com a lligam i s'ha perdut la visió que tenia Ulisses quan va voler tornar a Ítaca i havia de passar per la zona on les sirenes haurien impedit la continuïtat del seu viatge iniciàtic. Es va haver de lligar al pal de messana per preservar la seva llibertat, perquè en el fons no hi ha llibertat sense lligams. Pensar que la llibertat s'aconsegueix anul·lant qualsevol vincle és una il·lusió que ens costa molt cara, ja que les seves conseqüències ens enfonsen en la depressió i l'angoixa: soledat, fragilitat, pèrdua de confiança bàsica... L'ésser humà perd no només el vincle amb l'Absolut i amb els altres, sinó també amb ell mateix. En comptes d'harmonia interior, l'ànima es trenca en mil bocins com un gerro de porcellana xinesa. Runa... i poca cosa més.

CAMPANYA DEL ROSARI

Per cada donatiu de 6 € que ens envieu, rebreu el llibret *Bajo Tu amparo nos acogemos* i nosaltres n'enviarem un altre a Cuba en nom vostre. També rebreu un rosari beneït pel Sant Pare.

Amb la col·laboració de tots, aviat hauréu enviat milions de llibrets a diversos països

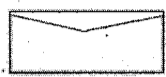
Ajuda a l'Església Necessitada. Associació Pública Universal de la Santa Seu
Filial: c/ Lluís Antúnez, 24, 2n 2a - 08006 Barcelona
- Tel. 932 373 763
c/c: 0049-1806-91-2110636317-BSCH-Barcelona

també disponible en castellà

EL ROSARI
Goig · Llum · Dolor · Glòria

CARTES DEL LECTOR

□ Economia astuta

Continuen sortint pel·lícules i novel·les que prioritàriament ataquen l'Església, sense cap respecte vers el consumidor. Només perquè l'escàndol ven. I tot i que es qualifiquen d'històriques, el rigor brilla per la seva absència. Ens sentim tractats com a analfabets. Ha arribat un moment en què hi ha tanta mediocritat a l'ambient que, si la massa t'aplaudeix, penses: «Quina ximpleria dec haver dit?»

El menjar escombraria no ens agrada, encara que estigui ben presentat.

FRANCESCA MARINÉ
Barcelona

□ Cecs per al sublim

Ens estranya l'argument dels que diuen que no creuen perquè no han vist mai Déu? Jo no veig l'aire que m'envolta, però en percebo els efectes; tampoc no percebo la llum del migdia quan tanco els ulls. Per què hi ha els qui refermen la seva fe i, en canvi, d'altres que la perden? Senzillament, perquè hi ha qui nota en el seu cor la presència divina i hi ha qui no vol saber res de Déu o el busca fora, com si no estigués dintre, que diria san Agustí, sobrat d'experiència.

Veure Déu és la benaurança reservada per als nets de cor («Benaurats els nets de cor perquè ells veuran Déu»). Ser net de cor és no tenir adherit el fang de l'egoisme o dels diners, de la cobdícia o la falsedat; és estar guarnits de la senzillesa del nen, revestits de la castedat de l'ànima pura.

Déu no és matèria, i només ho capten els qui saben elevar-s'hi... Quan el fang deixi de tapar els nostres ulls, veurem Déu cara a cara, més clar que el nostre rostre davant d'un mirall. Ni en aquesta vida ni en l'altra ningú no pot contemplar Déu en figura, ja que és esperit pur; però la percepció de la seva divina essència amorosa i sublim, encisa l'ànima dels benaurats. Els místics que la contemplen, morien de sorpresa i d'amor si Déu no ho impedis.

«Amor, que curta és l'eternitat per estimar-te!», va exclamar André Fro-sard, periodista i escriptor, quan els seus ulls es van obrir al misteri després d'una llarga nit d'indiferència i ateisme. Alguns el perceben, encara que velat; Déu es manifesta en el desert de l'oració assossegada («Déu parla en silenci quan, silenciada, l'ànima l'escolta en la solitud»).

Els nets de cor poden cantar amb

Trinitat Sánchez Moreno, andalusa d'ànima mística: «Oh protons dels Cels!/ amb les seves cortines triomfals/ que oculten, després del seu misteri,/ el *Sanctorum* que és velat/ per ràfegues candents dels seus focs,/ i a l'Immens que s'oculta/ amb la seva glòria després del vel.../ Oh, protons sumptuosos!/ quan feu córrer les cortines i jo entri després del meu vol...!»

Què és el que ens impedeix notar la presència divina i a molts perdre la fe? No és, per ventura, la luxúria, la supèrbia, el rancor, el soroll intern o la cobdícia? Qui té uns ulls nets com d'infant, amb espai interior per a l'oració, arriba a percebre l'Etern, com haurien percebut les demandes d'auxili del Titànic aquells mariners del vaixell veí si no haguessin apagat els llums i desconectat els radars.

JOSEFINA ROMO GARLITO
Barcelona

□ Convenis paritaris

L'adjectiu *paritari* té una llarga tradició en els contractes laborals. Un contracte paritari és aquell en què intervé el mateix nombre d'obrers que de patrons en una problemàtica de caràcter social. Convenis que s'assemblen una mica a allò que fa la natura quan convé una complementarietat per a la recta funció que s'encomana a un òrgan. Així, tenim dues mans o dos peus, dos ulls i dues orelles, però només un cap. Tenim dues mans, però no dues mans dretes; dos peus, però no dos peus drets. Déu nos en guard.

Ara sembla que el Govern de l'Estat té el projecte obligatori i que per llei sancionará els infractors, que aquella primitiva paritat entre patrons i obrers s'estengui a allò que avui dia, públicament, s'anomenen les relacions de gènere. Ja no existeix la discriminació sexual, ara sols rutlla la discriminació de gènere. Quanta hipocresia. Doncs bé, si la llei s'aprova i el bon seny no ho atura, hi haurà obligació de paritat de gènere en tota funció directiva, seguint el bon exemple que ens donen els senyors ministres i les senyores ministresses.

En primer lloc, a més d'una llei constrictora de llibertat va contra la llei de la psicologia. De les quatre etapes de la construcció de la persona, que són

intel·ligència, afectivitat, conducta i transcendència, prenem la segona, que és el motor que la fa funcionar. Una afectivitat que es desenvolupa d'una manera progressiva en també quatre etapes: el sentiment, l'afecte, l'amor o l'estimar. Doncs bé, en la primera i en la darrera sobresurten les dones, en la segona i en la tercera, els homes. I això per naturalesa. Creure que tots som iguals en dignitat és correcte, però que tots som iguals en la funció, jo diria que no és correcte. Els dos peus tenen igual dignitat, però una funció diferent encara que complementària.

Per aquest motiu trobo que aquesta llei vol ser ultracientífica, i ja sabem que els ultres, de les dues bandes, no són desitjables, a la curta o a la llarga. Però el que em causa encara més preocupació, per no dir estupor, és l'obstinació en una llei que va contra la raó en l'àmbit polític i se la salta en el camp social, que és molt més greu. Què vull dir? Crear l'absurd del pseudomatri-moni d'un sol gènere. És a dir, doble mesura, contradictòria, per a la gran societat, la base de la qual és el matrimoni, i per a la societat petita? Deu ser progressisme anar contra la raó o contra les lliçons de la història? Fins ara els homes han estat uns curts de gambals? Aquests progressistes, ni que sigui de bona fe, no deuen anar errats?

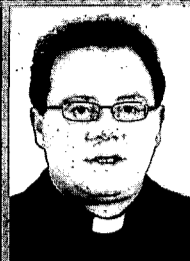
Finalment, hi ha cap criteri per fer un examen imparcial de la doble discriminació que es vol imposar per llei? Crec que hi és, i la va descobrir ja fa uns 2.000 anys un personatge que coneixem amb el nom d'Abraham: és la Vida. Tot allò que va contra la vida, personal o col·lectiva, a la curta o a la llarga, és delèteri. Això sí, podrà ser presentat com un progrés. Com se'n canvia el xip, tot apel·lant a la crida del sentiment que enganya! Com aquell rei antic que, de victòria en victòria, fins a la derrota final. Hitler apel·lava al sentiment, no pas a la raó; i de victòria en victòria, un xic més i anihila el seu país, la noble Alemanya. Seny contra adoc-trinament.

JOAN IGNASI F. JORDANA
Mataró

Catalunya Cristiana agraeix les cartes dels seus lectors i demana que no superin les vint línies mecanografiades. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i ha de constar-hi l'adreça i el telèfon. *Catalunya Cristiana* es reserva el dret de publicar les que consideri oportunes i no s'identifica amb l'opinió dels lectors. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades respecte dels originals no publicats.

EL CONSULTORI

PREGUNTES I RESPOSTES
SOBRE DOCTRINA I MORAL
pel Dr. Joan
Antoni Mateo

Tolerància

—La meua pregunta és molt directa: li sembla a vostè correcte que una mare permeti que la seva filla de quinze anys comparteixi habitació (és a dir, que es quedi a dormir) amb un noi de la seva mateixa edat que ve a fer els deures a casa? Fa pocs dies discutia amb aquesta persona i em va dir que jo era una intolerant, que els nois no fan res de dolent, que ja són grandets, que ja saben què han de fer...

—La meua resposta també és molt clara i directa: em sembla una autèntica insensatesa. Fa pocs dies observava en una de les consultes el fet que avui dia greus errors sobre la naturalesa humana provoquen resultats molt dolents en el procés educatiu de les persones. Qualsevol pare o mare mínimament experimentat sap com n'és, de complicat, afrontar l'etapa de l'adolescència i donar en aquesta etapa la formació correcta (no només informació) afectiva i sexual. Estudis autoritzats demostren l'augment alarmant de la promiscuitat sexual en edats cada vegada més precoces i el desgavell que això provoca en la vida de les persones, de les famílies i de la societat en general. Insisteixo, una vegada i una altra, que aquestes relacions prematures, immadures i inconvenients, acostumen a causar un dany greu en l'afectivitat dels joves i adolescents. Temps al temps i es veurà qui té la raó. Els adolescents acostumen a ser impulsius i imprudents en moltes coses i per això cal la saviesa i prudència dels pares. Si això falla, no anirem enlloc.

Personalment em sembla molt sensat evitar que dos joves de quinze anys dormin a la mateixa habitació. Més encara amb l'ambient terriblement erotitzat que viuen i que els bombardeja arreu. La mare de qui em parla em sembla molt poc realista. Val més prevenir que curar. Fins i tot li diria que dos adolescents de sexe diferent no han d'estar gaire temps junts a la mateixa habitació sense la presència d'adults. Són normes elementals de prudència. A mi també em passa quan parlo amb alguns pares que diuen que exagero, que visc en una altra època. Potser ells viuen a la Lluna, que és pitjor. La tolerància no consisteix en una actitud passiva o indiferent davant del mal o el que pugui ser potencialment dolent. Cal tenir les idees clares i prendre les decisions oportunes. Que potser no parlem de «tolerància zero» en temes molt concrets que causen alarma social? Un sant del nostre país parlava amb molt d'encert de la «santa intolerància». Hi ha coses davant de les quals no podem claudicar i un bon educador, en determinats moments, ha de dir que «no» i punt. Arribarà el dia que els mateixos nois ho entendran.

• Si voleu enviar les vostres consultes al Dr. Mateo, podeu adreçar-vos a:
elconsultori@hotmail.com
www.balmesiana.org
apartat de correus 121 - 25620 Tremp (Lleida).
Cal indicar sempre «Consultori».

□ Per què?

Sembla, segons els sondejos fiables, que aquesta és la pregunta amb què responen els nois i noies quan algú, amb la millor intenció, els aconsella no apropar-se a les drogues.

Ens ha informat la premsa que l'edat mitjana d'inici de consum de cànnabis comença ja als tretze anys i que augmenta el nombre de noies que en consumeixen. També resulta que dos de cada deu adolescents enquestats admeten patir pèrdua de memòria i depressió pel fet de fumar porros. El més greu és que no s'estableix una relació

causa/efecte quan s'ofereixen les dades i la majoria continua pensant que fumar porros és innocu i que el fet de dir-los que no en fumin és per imposar l'autoritat paterna o simplement per fastiguejar.

És necessari, molt necessari, i urgent informar bé els joves, amb dades, amb veritat. Les campanyes que es duen a terme sobre això són totes benvingudes. Tinc plena confiança que una bona informació és absolutament imprescindible. De babaus, no en són.

ISABEL ESTEBAN GÜELL
Barcelona

Assís: 1956. 1986. 2006

Pere Tena, bisbe auxiliar emèrit de Barcelona

Tornar a Assís

La ciutat de sant Francesc és un dels llocs que crea addicció. Com més hom la visita, més desig té de tornar-hi. Veure-la de lluny, aplegada a la muntanya, és tenir una imatge del que podia ésser el goig dels pelegrins que pujaven a Jerusalem, «ciutat ben construïda, conjunt harmoniós...». I si, des de l'esplanada de la basílica superior, es mira la plana, hom comprèn que aquella sigui la terra de sant Francesc i de santa Clara. La suavitat del paisatge és total.

He tingut el goig de tornar a visitar Assís recentment, i els sentiments evocats han estat els mateixos del primer dia. Amb el pas dels anys, però, aquests sentiments s'omplen de memòria. I així, aquesta visita del 2006 m'ha portat a evocar esdeveniments que han resultat importants per a l'Església, i que han tingut com a marc aquesta ciutat mística.

El Congrés Internacional de Pastoral Litúrgica. 1956

A les darreries del mes de setembre d'enguany s'han complert cinquanta anys de la celebració, a Assís, del que es va anomenar I Congrés Internacional de Pastoral Litúrgica. Fou una gran reunió eclesial, amb participació de pastors i fidels, en la qual bàsicament es va fer una mena d'«estat de la qüestió» del moviment litúrgic. Evidentment, encara no es pensava en el Concili Vaticà

II, però el papa Pius XII havia publicat ja l'encíclica *Mediator Dei* (1947) i s'havia començat a permetre l'ús de la llengua vernacle en els rituals, i, sobretot, s'havia fet el gran pas de la instauració de la Setmana Santa, amb la Vetlla Pasqual. L'ambient dels participants era de gran eufòria per la renovació litúrgica. Un bon grup de preveres i laics de Barcelona, amb l'aleshores bisbe auxiliar Mons. Narcís Jubany, hi fórem presents. Una gran experiència. El Congrés va tenir la seva conclusió a Roma, amb una audiència del papa Pius XII, que va fer un discurs notable sobre el sentit de la litúrgia.

Recordar ara, al mateix lloc, el que ha passat en aquests cinquanta anys, és una invitació a l'acció de gràcies i a la lloança. El que l'any 1956 era un desig, actualment és, en gran part amb sobrepuig, la forma de celebrar de l'Església.

L'encontre religiós del papa Joan Pau II. 1986

Un altre esdeveniment important ve a la memòria: la trobada del papa Joan Pau II amb membres d'Esglésies cristianes, comunitats eclesials, i també líders de grans religions del món, per pregar per la pau. Això va passar ara fa vint anys, quan el diàleg interreligiós era una experiència poc desenvolupada. A l'entrada de la basílica de Santa Maria dels Àngels (la Porciúncola) s'hi ha posat un bronze que recorda aquell encontre.

Aquest any, la Comunitat de Sant Egidi ha celebrat la seva trobada anual de diàleg amb membres de diver-

ses confessions cristianes i religions del món—volguda com a actualització permanent de l'esperit d'Assís— a la mateixa ciutat d'Assís, per commemorar allò que es va fer amb data de 27 d'octubre del 1986, i per mantenir viva en l'Església la voluntat de diàleg. El sentiment no és el mateix que acompanya el record del Congrés litúrgic. El diàleg interreligiós és lent i sovint difícil. Però sant Francesc continua essent un bon punt de referència per a aquest compromís de l'Església.

La conversió de sant Francesc. 1206

Era obligada una salutació al bisbe local, Mons. Domenico Sorrentino, abans de tornar a Roma. Ell ha estat, fins a la seva designació com a bisbe d'Assís, secretari de la Congregació per al Culte Diví. Això em va permetre conèixer una altra data que marca aquest any 2006, i que Mons. Sorrentino ha pres com a punt de partida d'una bonica carta pastoral. L'any 1206 fou l'any de la conversió de sant Francesc, quan d'una manera extraordinària, davant del sant Crist de Sant Damià, va sentir aquelles paraules: «Francesc, vés a reparar la meua església, que està en ruïnes.» Aquesta experiència espiritual està a la base de tot el que Assís representa per a la memòria i la fe cristiana. Igualment, la nostra conversió és allò primer necessari per celebrar la litúrgia en veritat, i per dialogar amb esperit obert amb els homes creients i religiosos. Això edifica l'Església.

Per Eduard Brufau

El sant de la setmana

- Va viure entre els segles I i II
- Quart Pontífex de l'Església
- Papa de l'any 92 al 101
- Va treballar per resoldre dissensions internes

A la segona meitat del segle I el cristianisme creixia, s'escampava i a poc a poc anava agafant característiques pròpies que l'anirien diferenciant del judaisme. És en aquesta època de formació de l'Església que apareix el nostre sant d'avui, Climent I.

Va ser el quart Papa després de Pere, Lli i Anaclet. A causa del coneixement profund que demostra tenir, a través dels seus escrits, de tota la tradició bíblica, els entesos afirmen que molt probablement es tractava d'un cristià d'origen hebreu. No tenim gaires dades fiables de la vida de sant Climent, i és possible que fos deixeble de Pau. El que se sap amb certesa és que és l'autor de l'Epístola als Corintis. En aquest document el Pontífex s'adreça a la comunitat cristiana de la ciutat grega de Corint arran d'unes dissensions inter-

Sant Climent I, en segon terme, a l'obra de Ghirlandaio «Mare de Déu amb Nen».

Sant Climent I

nes que havien acabat en incidents. Sant Climent, com no podia ser d'una altra manera, commina els fidels corintis a la reconciliació i fa una crida a la unitat de tots els cristians, perquè siguin model de fraternitat. També recorda l'origen diví de l'autoritat eclesiàstica i confirma el primat de l'Església de Roma sobre les altres. Tots aquests elements essencials assenyalats a la carta fan que Climent I sigui considerat pare apostòlic.

Dels darrers anys de la seva vida ens han arribat versions contradictòries. Segons algunes fonts, sant Climent es va haver d'exiliar a Crimea per ordres imperials, i allà va morir màrtir, ofegat durant una persecució contra els cristians. Alguns autors de l'antiguitat, en canvi, no parlen de cap martiri i afirmen que va morir de causes naturals, ja gran, l'any 101.

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

(Cicle litúrgic B; ferial 2)

Temps durant l'any

(Salteri: setmana 1)

NOVEMBRE

19. Diumenge

XXXIII de durant l'any, Verd. Lectures: Daniel 12,1-3 / Salm 15 / Hebreus 10,11-14.18 / Marc 13,24-32

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Crispí, b.; Faust (Fost), diaca i mr.; Abdies, prof.

Festa Major: a Fígols, Molló i Terrades.

20. Dilluns

Fèria, Verd. Lectures: Apocalipsi 1,1-4;2,1-5a / Salm 1 / Lluc 18,35-43

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Octavi i Adventor, mr.; Benigne, b. i mr.; Santes, Silva, vg. i mr.

21. Dimarts

La Presentació de Santa Maria, verge (MO), Blanc. Lectures: Apocalipsi 3,1-6.14-22 / Salm 14 / Lluc 19,1-10

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Gelasi I, p.; Honori, Eutiqui i Esteve, mr.

22. Dimecres

Santa Cecília (MO), Vermell. Lectures: Apocalipsi 4,1-11 / Salm 150 / Lluc 19,11-28

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Filemó i Àpia.

Festa Major: a Boadella i Santa Cecília de Voltregà.

23. Dijous

Fèria, Verd. Lectures: Apocalipsi 5,1-10 / Salm 149 / Lluc 19,41-44. Si es vol: *Sant Climent I (MLI), Vermell; Sant Columbà (MLI), Blanc.*

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, beat Miquel-Agustí pro, prev. i mr.; Santes, Lucrècia, vg. i mr.

Festa Major: a Cava i Urús.

24. Divendres

Sant Andreu Dung-Lac (MO), Vermell. Lectures: Apocalipsi 10,8-11 / Salm 118 / Lluc 19,45-48

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Crisògon, mr.; Santes, Fermina, vg. i mr.; Flora i Maria, vg. i mr.

25. Dissabte

Fèria, Verd. Lectures: Apocalipsi 11,4-12 / Salm 143 / Lluc 20,27-40. Si es vol: *Santa Caterina d'Alexandria (MLI), Vermell.*

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Erasme (Elm), mr.; Gonçal, b.; Santes, beata Júlia, rel.

Lectures bíbliques

Diumenge XXXIII de durant l'any

Lectura primera

Dn 12,1-3

M'ensenyareu el camí que duu a la vida: joia i festa a desdir a la vostra presència; al vostre costat delícies per sempre. **R.**

En aquell moment serà salvat el poble

Lectura de la profecia de Daniel:

En aquell temps es presentarà Miquel, comandant dels exèrcits celestials, que vetlla pels fills del teu poble; hi haurà un temps de desgràcies com no se n'havien vist des que existeixen les nacions fins aquell moment.

Però en aquell moment serà salvat el teu poble, tots els qui estaran inscrits en el llibre. La multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà, uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya d'una reprovació eterna.

Els justos resplendiran com la llum del firmament, els qui hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més.

Salm responsorial

15

Senyor, heretat meva i calze meu,
vós m'heu triat la possessió.
Sempre tinc present el Senyor;
amb ell a la dreta, mai no cauré.

R. *Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi.*

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo,
fins el meu cor reposa confiat:
no abandonareu la meva vida enmig dels morts,
ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. **R.**

Lectura segona

He 10,11-14,18

Amb una sola oblació ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats

Lectura de la carta als cristians hebreus:

Tots els sacerdots oficien diàriament i ofereixen sovint unes víctimes semblants, que mai no poden treure els pecats.

Però Jesucrist, després d'oferir-se una sola vegada com a víctima pels pecats, s'ha assegut per sempre a la dreta de Déu, esperant que Déu faci dels seus enemics l'escambell dels seus peus. Amb una sola oblació ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats. Un cop Déu ha perdonat els pecats, ja no cal presentar cap més ofrena per obtenir-ne el perdó.

Al-leluia

Lc 21,36

Estigueu alerta pregant en tota ocasió perquè us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home.

Evangelí

Mc 13,24-32

Reunirà els seus elegits, que vindran de tots quatre vents

Lectura de l'evangelí segons sant Marc:

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Aquells dies, després d'aquelles desgràcies, el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel i els estols que dominen allà dalt trontollaran. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre els núvols amb gran poder i amb gran majestat. Mentrestant enviarà els àngels per reunir els seus elegits, que vindran de tots quatre vents, des dels extrems més llunyans de la terra i del cel. Mireu la figura i apreneu-ne la lliçó: quan les seves branques es tornen tendres i neixen les fulles, sabeu que l'estiu s'acosta. Igualment quan vosaltres veureu tot això, sapigueu que ell s'acosta, que ja és a les portes. Us dic amb tota veritat que no passarà aquesta generació sense que s'hagi complert tot això. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran. Ara, del dia i de l'hora, ningú no en sap res, ni tan sols els àngels ni el fill; només ho sap el Pare.»

Barcelona

diòcesis

Ordenació presbiteral a l'Oratori de Sant Felip Neri

■ Víctor Barrallo Celma va ser ordenat per l'arquebisbe de Barcelona

BARCELONA.— El dissabte 4 de novembre, Víctor Barrallo Celma, membre de la Congregació de l'Oratori de Sant Felip Neri, va ser ordenat prevere davant de centenars de familiars, amics, companys, sacerdots, religiosos i coneguts que

van voler ser al seu costat en un moment tan important. Entre altres, el van acompanyar els preposits de les congregacions germanes de Barcelona, Vic, Roma i Londres, així com el delegat de la Santa Seu.

«En aquesta nau hi ha condensada bona part de la meua història personal. Sou molts els qui m'heu acompanyat, tot lloant el Déu misericordiós que d'una forma inexplicable m'ha volgut triar per ser el vostre servidor.» Aquestes van ser les primeres paraules de Víctor Barrallo Celma després de rebre el ministeri sacerdotal de mans de l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach, a l'església de l'Oratori de Sant Felip Neri de Gràcia.

Van ser molts els qui no van voler perdre's un esdeveniment tan important en la vida d'aquest jove que als 26 anys va descobrir la crida del Senyor. Víctor ho sabia i va preparar amb cura el que havia de ser l'acte més significatiu de la seva vida. Fins i tot durant la cerimònia no va poder evitar estar pendent que tothom estigués bé i gaudint del moment.

Víctor Barrallo va començar el seu camí al servei de l'Església vinculant-se a la congregació de l'Oratori de Sant Felip Neri perquè un amic seu, seguint els passos que el Senyor anava disposant, ho havia fet quan tenia 25 anys. «Mai no ha estat tan cert com en la meua persona allò que ens diu sant Pau sobre el fet que duem el nostre ministeri com un tresor en gerres de terrissa. Encara estic meravellat que el meu estimat Pare Preposít hagi tingut valor de dir-li al bisbe que sí que era digne de rebre l'ordenació. Ningú millor que jo mateix sap com en sóc, d'indigne. Però alhora estic segur que el Senyor deu tenir els seus motius per haver-me triat i faré el que estigui a les meves mans per esdevenir un bon ministre i fidel sacerdot, costi el

Fotos: Consuelo Chaves

L'arquebisbe de Barcelona va ordenar el qui serà el nou vicari de la parròquia de Corpus Christi.

Víctor Barrallo va rebre l'ordenació a l'Oratori de Gràcia.

que costi», va confessar Víctor la final de la cerimònia.

A més de la seva família, procedent no només de Catalunya, sinó també de València i de Madrid, i dels seus germans de la congregació de l'Oratori de Sant Felip Neri, Víctor va comptar amb la presència de membres de la congregació arribats de llocs diversos: el delegat de la Santa Seu, Felix Seldem; el preposít de Londres, Ignatius Harrisson; el preposít de Roma i procurador general, el P. Edoardo Aldo Cerrato; el diputat pro-Hispània de la Confederació procedent de Sevilla, el P. Rafel Muñoz.

També van acompanyar Víctor, els cavallers i preveres del sacre i militar Orde Constantinià de Sant Jordi, al qual per-

tany, i que, entre altres coses, sufraga les despeses de l'hospital general de Betlem a Terra Santa.

L'ordenació va ser una cerimònia cantada i llarga presidida per l'arquebisbe de Barcelona. En la seva homilia, Mons. Martínez Sistach va posar de manifest la gran responsabilitat que el ministeri del sacerdoti suposa ja que significa posar-se al servei dels altres en el si de l'Església i va assegurar que la decisió presa per Víctor «és un bon testimoni per a tots nosaltres. Hem d'estar sempre disponibles per al servei de l'Església. Hi ha una necessitat especial de vocacions sacerdotals a totes les diòcesis».

Víctor Barrallo va agrair les seves paraules i la seva «decisió expressa de presi-

dir aquesta celebració, que és la mostra més evident i bonica que ens podia fer a tots els qui formem l'Oratori». Els agraïments del capellà acabat d'ordenar van ser nombrosos i van intentar incloure tots aquells grups i persones que en algun moment s'han creuat en el seu camí i als qui devia la seva condició, des d'aquell moment, de sacerdot.

Mn. Barrallo exercirà probablement com a vicari de la parròquia on fins ara exercia com a diaca, la de Corpus Christi de Barcelona. I a partir d'ara només té un pla de futur: «Deixar-me sorprendre pel que pugui passar. Això és tan emocionant que només deixaré que Déu faci segons la seva voluntat.»

Consuelo Chaves

Santa Coloma compta amb una nova església

SANTA COLOMA DE GRAMENET.— Després de tres anys sense lloc propi, els feligresos de la parròquia de Santa Rosa ja tornen a tenir un espai físic on aplegar-se i celebrar la fe. La nova església de Santa Rosa va ser inaugurada el 7 d'octubre passat amb una missa de dedicació presidida per l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach. Hi van assistir nombrosos fidels i diverses autoritats de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet.

L'Ajuntament va proposar a l'arquebisbat de Barcelona la permuta del terreny on estava situada l'antiga parròquia de Santa Rosa, que no només donava cabuda a l'església i els locals parroquials, sinó també a una escola bressol per a 70 infants, un local per a l'associació de veïns del barri, un casal de cultura, un centre d'alcoholisme i

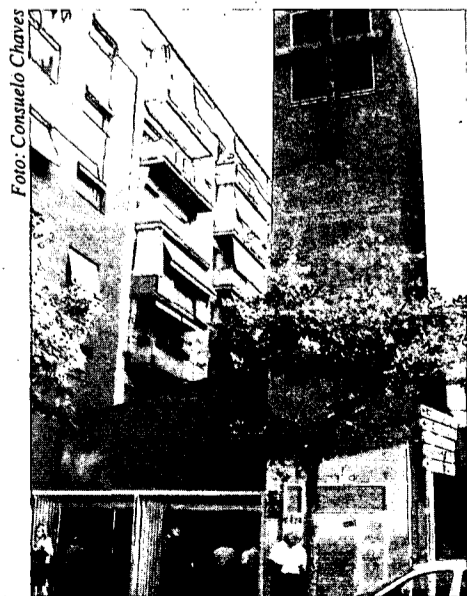
un consultori mèdic. L'Ajuntament volia construir-hi habitatges per a les famílies que havien de ser desallotjades a causa de la construcció de la parada del metro. L'arquebisbat va accedir-hi a canvi que el consistori busqués un lloc adient per a cadascuna de les entitats presents a la parròquia i assumís les despeses de construcció d'una nova església i locals parroquials. Així es va fer i les obres van començar l'any 2003.

Durant tres anys llargs la parròquia es va veure obligada a sobreviure sense església pròpia. La fundació Viure i Conviure els va permetre reunir-se durant aquest temps en un local del Club de Jubilats Sant Jordi. Per això, Mn. Lluís M. Vericat, rector de Santa Rosa, durant la inauguració de la nova església, va donar les gràcies, entre altres, als «socis i sòcies del club que durant tres

anys ens han suportat». Prèviament es va adreçar també als seus feligresos ja que gràcies a «la seva constància, perseverança i fe han sabut mantenir la comunitat viva en la diàspora».

Ara la parròquia compta amb una nova església amb capacitat per a 200 persones assegudes, aproximadament, a més dels nous locals parroquials. I en els terrenys s'han construït dos blocs d'habitatges on viuen 30 famílies.

Mons. Martínez Sistach va qualificar de memorable i històric el dia de la inauguració oficial de la nova església. Va afirmar que la construcció és «bellíssima, acollidora, bonica i moderna. Aquest temple serà testimoni de com creixeu, com a comunitat cristiana. (...) Què seria de Santa Coloma sense les seves parròquies?» (C.Ch.)

La nova església de Santa Rosa es va inaugurar el 7 d'octubre passat.

Barcelona

El Centre d'Estudis Pastoral comença un nou curs

■ En la lliçó inaugural es va tractar la formació d'un laïcat actiu i responsable

BARCELONA.— El 30 d'octubre passat va tenir lloc la inauguració del curs 2006-2007 al Centre d'Estudis Pastoral de les diòcesis catalanes (CEP). L'acte, que va estar presidit per l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís

Martínez Sistach, president del CEP, va comptar amb la presència dels bisbes de Tarragona, Urgell i Sant Feliu de Llobregat. Tots junts va celebrar els 39 anys d'existència del centre. La lliçó inaugural, a càrrec del sacerdot i sociòleg

Joaquim M. Cervera, es va centrar en l'existència d'un laïcat preparat, actiu, responsable, format, amb experiència pastoral i amb capacitat per portar endavant diferents experiències cristianes.

Aquest text 2006-2007 el CEP compleix 39 anys d'existència. Són gairebé quatre dècades formant tant sacerdots i religiosos/es com, principalment, els membres laics de l'Església que participen activament en la vida de les parròquies, moviments, comunitats i altres realitats de les Esglésies diocesanes catalanes. Per això, el 30 d'octubre passat van ser molts els prelatos que van estar presents en la inauguració del nou curs. Acompanyaven a Mons. Martínez Sistach, president de l'entitat, l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, el bisbe d'Urgell, Mons. Joan Enric Vives, i el bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Mons. Agustí Cortés.

El director del CEP, Mn. Josep Maria Domingo, vicari episcopal de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, va pronunciar el primer parlament, i va agrair a Déu i a tots els que ho han fet possible els trenta-nou anys de vida del CEP, que ha contribuït d'una manera destacada a la unitat i coordinació pastoral de les diòcesis catalanes, va afirmar. Mn. Domingo va destacar també, com a fita important, la publicació del número 200 de *Quaderns de Pastoral*, la revista del CEP.

El P. Antoni Serramona, secretari del

Alguns dels bisbes de les diòcesis catalanes van assistir a la inauguració del nou curs del CEP.

centre, va llegir la memòria del curs 2005-2006, que dona compte de l'activitat formativa desenvolupada en els cursos d'iniciació i d'aprofundiment pastoral, en els cursos sistemàtics i monogràfics de Bíblia i en els cursos especialitzats. La seva acció formativa s'ha estès per nombroses parròquies i arxiprestats de les diòcesis catalanes. Finalitzada la lectura de la memòria, Mons. Martínez Sistach va lliu-

rar els diplomes als alumnes que han completat els seus estudis.

La lliçó inaugural del curs la va pronunciar el sacerdot, sociòleg i professor del mateix centre, Joaquim M. Cervera i Duran, que va tractar *La formació d'un laïcat actiu i responsable. L'experiència del curs bàsic de pastoral*. La hipòtesi bàsica de l'exposició va ser la idea que «disposem d'un laïcat preparat, actiu, res-

ponsable, format, amb experiència pastoral, amb capacitat per conduir les comunitats parroquials, els moviments evangelitzadors i una altra mena de comunitats cristianes», segons aquest professor del CEP. Mn. Cervera va proposar un conjunt de condicions que possibilitaran millor en el futur l'existència de la missió i de la comunió eclesials «com són el reconeixement dels diversos tipus de comunitats cristianes i la preparació de nuclis de cristians i cristianes responsables que, al servei de la comunitat, faran cada dia més visible la presència i l'acció d'Església enmig de la societat».

Per la seva part, Mons. Martínez Sistach va agrair a Mn. Cervera la seva lliçó i a tots els que fan possible la tasca del CEP, va agrair la seva feina, «que ja ha fet un camí llarg i fecund al servei de la formació de molts laics i laiques, que així poden participar de manera més plena en l'acció pastoral de l'Església, seguint les orientacions donades pels Concili Vaticà II». Finalment, el prelat va pronunciar la frase tan esperada: «Declaro inaugurat el curs 2006-2007.»

Consuelo Chaves

Inauguració de curs de la Pastoral Universitària

BARCELONA.— El 16 d'octubre passat, la Delegació diocesana de Pastoral Universitària va donar la benvinguda a un nou curs a la capella de la Universitat de Barcelona. Va ser un acte senzill dividit en dues parts. En primer lloc, el Dr. Francesc Torralba va pronunciar la lliçó inaugural i, després, es va celebrar una eucaristia presidida per l'arquebisbe de Barcelona i concelebrada per Mn. Joaquim Vidal, delegat episcopal de Pastoral Universitària.

Al voltant d'una cinquantena d'alumnes van sentir com Torralba feia una ex-

posició breu sobre els *Itineraris cap a Déu en la cultura contemporània*. Va partir de la dificultat que tenen tots els que creuen en Déu d'«aclarir, descobrir, netejar i trobar els itineraris que porten a Déu avui dia». I va indicar que tradicionalment hi ha dues menes d'itineraris: els que van de fora cap a dins d'un mateix i els que van des de l'interior cap a fora, com el seguit per místics com santa Teresa d'Àvila. Per a aquesta última, cal buidar l'interior i vèncer fins i tot el propi ego «perquè Déu ocupi el centre del nostre espai interior», va explicar Torralba.

Per la seva banda, Mons. Martínez Sistach va destacar en l'homília de l'eucaristia de celebració la importància del món universitari a l'arxidiòcesi de Barcelona i es va dirigir als presents afirmant que «Déu us ha elegit, a professors i universitaris, per portar-vos al món de la universitat. I jo com a arquebisbe us ho he de recordar: sentiu-vos com enviats. (...) Aquí trobem molts nois i noies que també busquen i nosaltres, els cristians, tenim un missatge molt ric per oferir: el missatge de l'amor». I els va instar a no tenir por, a ser sal de la terra i llum del món, en aquest cas del món universitari.

A més, Mons. Martínez Sistach els va advertir del perill de caure en l'egoisme en la seva vida diària: «Si tot gira entorn nostre, mai no serem feliços, la nostra vida s'empobrirà. Hem de pensar en els altres, dominar l'egoisme. Cal sortir de nosaltres mateixos.» I va acabar desitjant que aquest curs que comença «doni

L'arquebisbe va presidir l'inici de curs.

fruit per al bé de l'Església en aquest món i, en concret, en aquesta realitat diocesana». (C.Ch.)

LLOGERS • ALQUILERS LOCATIONS • RENTS • ADMINISTRACIÓ DE FINQUES

GESTIO

www.gestioandia.es

immobiliària

93 451 50 00

FINQUES GANDIA - DIPUTACIÓ, 193 -

189 - 08011 BARCELONA

Donem més

Ho fem millor

Ens avancem

Primers a Espanya, Líders al Món

www.roca.es

Roca

El grup japonès Xavier Angels Company presenta a l'Estat espanyol l'espectacle «Xavier vive en ti»

La vida de sant Francesc Xavier en un musical

Endinsats de ple en la commemoració de l'Any Xavier, el grup de teatre japonès Xavier Angels Company acaba d'aterrar a l'Estat espanyol amb un musical sobre la

vida de sant Francesc Xavier, el patró de les missions. L'espectacle, dirigit pel ballari català Francesc Xavier Guillen, és una aposta clara per l'intercanvi cultural entre

Orient i Occident, seguint fidelment les petjades que el mateix sant Francesc Xavier va deixar al llarg de la seva intensa tasca evangelitzadora per Àsia.

Apareix a escena un jove ben plantat i somrient vestit amb una llarga sotana negra dissenyada a l'estil oriental. Explica que es diu Francesc Xavier i assegura que té 500 anys. Davant de l'atenta mirada d'un públic molt jove comença a narrar en un escenari a les fosques l'apassionant història de la seva vida. Així s'inicia el musical *Xavier vive en ti*, la preestrena del qual a Catalunya van tenir el privilegi de presenciar fa unes setmanes els alumnes d'ESO del col·legi Sant Ignasi de Barcelona. Aquesta nova obra teatral sobre la vida de sant Francesc Xavier, que compta amb el suport de la Companyia de Jesús, iniciarà en breu una gira per tot l'Estat espanyol amb motiu de la celebració del 500 aniversari del naixement del patró de les missions.

Xavier vive en ti és la primera gran representació d'una companyia de joves talents japonesos creada fa un parell d'anys per l'artista català Francesc Xavier Guillen. Exalumne del col·legi Sant Ignasi i aventurer intrèpid, Guillen viu des del 1994 al país del Sol Naixent, lloc on ha redescobert la figura del seu sant patró. Des de feia anys li voltava pel cap i pel cor portar la figura de Francesc Xavier als escenaris. El somni es va fer realitat l'any 2000, amb l'estrena al Japó d'una òpera titulada *Los cuatro jóvenes olvidados*. Sis anys després Guillen torna a la càrrega, aquest cop amb un musical, que esdevé la primera gran representació del grup que ell mateix ha creat específicament per a l'evangelització. *Xavier vive en ti* és un musical ple de ritme, a estones trepidant, que aspira a arribar als més joves en el seu afany per donar a conèixer un personatge que al Japó compta amb un gran reconeixement. «Amb aquest espectacle —afirma Francesc Xavier Guillen— volem contagiar l'alegria, l'amor i la gràcia de sant Francesc Xavier. Volem expressar a través del ball i la música que el seu missatge viu en cadascun de nosaltres i que el seu heroisme roman. Es tracta, sens dubte, d'interpel·lar els joves i fer-los una proposta clara de cercar la felicitat, com va fer Francesc Xavier després d'intentar-ho per altres camins, en l'amor a Déu i al pròxim».

Gira per l'Estat espanyol

Estrenat amb èxit fa uns mesos al Japó, durant una gira que els va dur a ciutats emblemàtiques en la vida de Francesc Xavier, com Nagasaki, Kagoshima o Yamaguchi, el musical *Xavier vive en ti* iniciarà en breu una gira per l'Estat espanyol, l'itinerari definitiu del qual encara està per

concretar. La preestrena de l'obra a finals d'octubre al col·legi Sant Ignasi de Sarrià ha estat un primer contacte amb la realitat espanyola. A partir d'aquí, i després de comprovar la bona acollida del públic més jove, Francesc Xavier Guillen espera poder arribar a moltes més persones. «Així com Francesc Xavier va portar la fe al Japó, nosaltres volem portar ara fins a l'Estat espanyol la seva figura i el seu missatge, massa oblidats en la seva terra d'origen.»

Per a Guillen, l'aventura de Xavier Angels Company només es pot entendre des d'una perspectiva evangelitzadora. «Després de dedicar-me durant molt de temps a treballar com a model i ballari al Japó —explica—, vaig decidir fa uns quants anys treballar també per a Déu. D'alguna manera, em vaig sentir cridat a posar els meus dons al servei de l'evangelització. Aquesta companyia, creada sense afany de lucre, ha nascut sobretot per lloar el Senyor.» El grup està format actualment per nou membres, vuit dels quals són japonesos. No obstant això, Xavier Guillen també se sent japonès al Japó, tant com català a Catalunya o alemany a Alemanya. Aquest artista intrèpid se sent ciutadà del món i un dels seus somnis avui és la fraternitat universal. A més, des que és al Japó ha aprofundit en la figura de sant Francesc Xavier, el seu patró, amb qui assegura tenir moltes similituds. «No només ens diem igual —confessa—, sinó que molts aspectes de la nostra vida són molt semblants. A mi el destí també em va portar al Japó i ara el meu desig és evangelitzar com ell ho va fer, tot i que amb el llenguatge i les formes dels nous signes dels temps.»

Força del missatge

Les cançons que formen el musical, cadascuna amb la coreografia corresponent, sorprenen pel ritme encomandís i el dinamisme. A través d'elles, la introducció de les quals les fa el mateix Xavier en primera persona, es repassa la vida de l'apòstol jesuïta, des de la infància fins a la mort, a les portes de la Xina, després d'haver recorregut gran part d'Àsia anunciant l'Evangeli. L'obra no inverteix massa en la posada en escena ni en el vestuari —caracteritzats per una gran senzillesa—, cosa que compensa amb la vitalitat i la força del missatge. Els actors no deixen de moure's i ballar per l'escenari, parlant amb el seu propi cos i cantant amb entusiasme les peripècies de la vida del sant navarrès. Les lletres són ben explícites, senzilles però directes, i després d'una primera part de dubtes i incertesa, de debatre's entre

el bé o el mal, Francesc Xavier comença, amb la creu a la mà, el seu camí evangelitzador per terres llunyanes. Una idea pronunciada per boca de sant Ignasi de Loiola marca el punt d'inflexió en el musical: «De què et serveix guanyar el món sencer si perds la teva ànima?» A partir d'aleshores, tot és lloança de la glòria de Déu. Tot és alegria. Tot és missió. Els rostres dels ballarins i cantants comencen a brillar, sobretot el del protagonista, deixant una estela de llum que s'estén més enllà de l'escenari. «Es tracta d'un espectacle molt marxós —reconeix el seu creador—, amb cançons que tenen molt de ritme, pensades perquè qualsevol públic en pugui gaudir i descobrir-hi, com ho va fer sant Francesc Xavier, que hi ha alguna cosa més enllà de la superficialitat d'aquest món.»

Els dotze temes que formen el musical són obra del compositor cordovès José Manuel Montesinos, el qual en estreta col·laboració amb Guillen ha volgut plasmar musicalment, amb un llenguatge actual i ple de força, la vida i el missatge de Francesc Xavier. Com explica el mateix Guillen, «hem volgut transmetre la vida de sant Francesc Xavier amb el llenguatge del tercer mil·lenni, especialment per als joves. El ball i la música són avui l'idioma de la joventut. No podem evangelitzar prescindint-ne». En breu

s'espera també l'edició d'un CD, produït per La Raíz, amb els temes del musical *Xavier vive en ti*.

Projecte evangelitzador

A l'espera de l'inici de la gira espanyola d'aquesta innovadora proposta teatral sobre la vida de sant Francesc Xavier, Guillen continua treballant en el disseny d'altres espectacles evangelitzadors que poden fer atractiu el missatge evangèlic. I és que el gran repte de la companyia que comença a fer les primeres passes és «continuar sent una espelma lluminosa enmig de la foscor». Per a això, el jove ballarí català es confia a la pregària de tots aquells que vulguin participar en la iniciativa: «M'agradaria que la gent pregueés perquè aquest projecte doni molts fruits.» El primer d'ells, confessa Francesc Xavier Guillen, ha estat el baptisme d'una de les joves ballarines de la companyia. «Espero que en el futur n'arribin molts més —afirma convençut—, tant dels membres de la companyia com dels espectadors, perquè això voldrà dir que el missatge i la forma de transmetre'l són autèntics i que contagien veritablement la fe.»

Samuel Gutiérrez

Un experto en descanso elige

SORT DESCANSO

desde 23 € al mes

ergonómico
indeformable
ecológico
antiácido

plida su almohada terapéutica de regalo

Llama al 902 10 29 46

Por la compra de un SORT DESCANSO Veleta, Alhambra o un Montseny, podrás elegir uno de estos regalos :

promoción otoño-invierno

Además le abonaremos 150 euros por su antiguo colchón ✓

Dependiendo del importe de su compra podrá escoger entre todos los regalos

www.sortdescanso.com

Lleida

El públic va ovacionar els actors del grup Toar.

Més de 200 persones van omplir de gom a gom la platea i l'amfiteatre.

L'Acadèmia Mariana inaugura la remodelació del teatre

■ Es va presentar una obra sobre la vida i el martiri del beat Francesc Castelló

LLEIDA.— El 29 d'octubre la recentment inaugurada Acadèmia Mariana de Lleida, que va obrir de nou les portes l'1 d'octubre després de gairebé quatre anys de restauració, ha tornat de nou a ser el centre d'atenció amb l'acte inaugural del seu antic teatre, ara remode-

lat. Després de seixanta anys, el Teatre de l'Acadèmia, construït l'any 1920 i exponent de l'art *déco*, va recuperar l'activitat teatral amb la representació de l'obra *Francesc Castelló i Aleu visqué estimant i morí perdonant*, un text original del franciscà Francesc Gamissans.

Un nombrós públic va omplir les més de 200 places de la platea i de l'amfiteatre en una veritable sessió ja històrica en la vida de l'Acadèmia Mariana. Entre els assistents hi havia present una de les dues germanes del beat, Maria Castelló, que, acompanyada d'altres familiars, s'havia traslladat des de Saragossa per tal d'assistir a la representació teatral dedicada al seu germà.

Moments abans de l'inici de la representació, el bisbe de la diòcesi, Mons. Francesc X. Ciuraneta, acompanyat per l'alcalde de Lleida, Àngel Ros, el president de la Diputació, Isidre Gavín, i el delegat de Cultura de la Generalitat, Antoni Llevot, van pujar a l'escenari per inaugurar oficialment el teatre. Tots ells van destacar la importància de reobrir aquest espai cultural i religiós, i de posar-lo al servei de la ciutat.

Mons. Ciuraneta, en la seva intervenció, va agrair la col·laboració de les institucions i de tots els qui han fet possible la remodelació d'aquest teatre que «ha d'edu-

car en virtuts». I va afegir: «De fet, l'obra escollida, centrada en la figura del jove màrtir lleidatà, indica d'alguna manera aquesta orientació.» Mons. Ciuraneta va manifestar el desig que «les famílies puguin retrobar aquí, ben a prop de la patrona, la Verge de l'Acadèmia, un clima de pau i de sana convivència al centre de la ciutat». Va acabar la intervenció anunciant per al febrer del 2007 la inauguració del paranimf de l'Acadèmia Mariana, encara en restauració, i la nova casa d'espiritualitat.

Tot seguit el grup Toar, sota la direcció d'Enric Castells, que ha estat nomenat responsable del Teatre de la Mariana, va posar en escena l'obra, amb un repartiment de disset actors, entre ells el jove Francesc Campo, que encarna la figura del beat Francesc Castelló. El text evoca en set escenes, amb el suport de diverses imatges i fotografies, la infància, els anys d'estudiant, la militància cristiana com a membre de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, el testimoniatge i la

donació als altres, la detenció, el judici i la condemna a mort. L'obra acaba amb les imatges de la beatificació a Roma, pel papa Joan Pau II, l'11 de març del 2001.

El públic va aplaudir en nombroses ocasions durant l'escenificació de l'obra i al final, posat dempeus, va ovacionar tots els actors i l'autor del text original, el P. Francesc Gamissans, que va pujar a l'escenari per agrair les mostres de satisfacció del públic. El franciscà va dir que la seva obra pretenia fer memòria històrica d'un jove que va viure estimant i que va morir perdonant: «D'aquests, n'hi ha pocs i un és ell.»

A causa de l'èxit assolit, l'obra tornarà a ser representada de nou al mateix Teatre de la Mariana, el diumenge 26 de novembre, a les 18 h, i es pretén portar-la a diversos indrets marcats per la vida del beat Francesc, com és el poble de Juneda, on va ser mestra la seva mare i on el beat va rebre la Primera Comunió.

Jordi Curcó

Fotos: Jordi Gómez

La propera representació serà «Xavier»

Amb la representació de *Francesc Castelló i Aleu visqué estimant i morí perdonant* s'ha iniciat l'activitat teatral i cultural en aquest espai de l'Acadèmia Mariana i ja s'ha anunciat la representació d'una altra obra de teatre, amb motiu del V. centenari del naixement de sant Francesc Xavier, organitzada pels jesuïtes de Lleida.

Amb el títol de *Xavier*, posarà en escena un obra de teatre, traduïda i adaptada al català pel jesuïta Marc Vilarasau, a partir d'un text escrit en francès per l'autor Fabrice Hadjadj i que porta per títol *A quoi sert de gagner le monde. Une vie de Saint François Xavier*.

L'obra parla de la transformació d'una persona que té el coratge d'abandonar les pròpies seguretats per seguir les petjades d'un Déu que depassa sempre les fronteres que volem imposar-li. La representació es desenvolupa en 10 escenes i 3 actes, amb una duració aproximada d'un hora i quart. Serà dirigida per Jaume Belló, professor de l'Aula Municipal de Teatre de Lleida, i comptarà amb quatre actors. L'estrena de l'obra tindrà lloc el dissabte 2 de desembre, vigília de la festa de sant Francesc Xavier, a les 18 h, i es tornarà a representar el mateix dia, a les 21 h, i el diumenge 3 de desembre, a les 18 h.

Més de vint anys celebrant la festa de fra Escombra

LLEIDA.— La parròquia de Santa Maria Magdalena de Lleida va acollir un any més la festa de Sant Martí de Porres, el frare dominic mulat conegut popularment per fra Escombra. És potser per aquest simbolisme de l'escombra com a eina de treball i de servei desinteressat, amb la qual és iconogràficament representat aquest sant, que les dones que tenen cura de la neteja d'aquesta església de la ciutat de Lleida i també de la del Pilar el van prendre per patró fa més de vint anys, van adquirir i entronitzar la imatge i en celebren la festa cada any amb tota solemnitat.

També enguany ho van fer la tarda del 3 de novembre, amb una Eucaristia que va presidir el bisbe de la diòcesi i que va ser concelebrada pel rector, Mn. Francesc Xavier Jauset, i altres sacerdots de la unitat pastoral.

Mons. Francesc X. Ciuraneta, que presideix cada any una festa en la qual se sent molt a gust, va enaltir en l'homilia el servei generós de totes les voluntàries que netegen el temple

Les dones van voler fotografiar-se amb el bisbe i vora la imatge del patró.

que tenen cura del manteniment i de l'ornamentació, com a casa de Déu i indret de pregària i d'acollida dels fidels. El bisbe de Lleida va qualificar aquest servei de «digne i d'admirable en l'Església, en amor a Déu i els germans».

La imatge d'aquest popular sant va ser col·locada en un lateral del presbiteri, guarnida amb flors i ciris. En el moment de l'ofertori, amb el pa i el vi per a l'Eucaristia, les dones van ofrenar també els estris de neteja com a símbol de la seva tasca de servei voluntari. En aquesta festa de Sant Martí de Porres es va fer especial memòria de Margarita Yuste, traspassada fa tres anys i que va ser la promotora i ànima de la festa i de la introducció de la devoció a Lleida d'aquest popular sant. Ho va fer amb el suport i la complicitat de l'aleshores rector, Lluís Pociello, que va morir el desembre del 2005.

La festa va acabar, com ja és costum, amb un berenar que van preparar les dones per celebrar la festivitat de Sant Martí de Porres. (J.C.)

Urgell

Els preveres es formen en la bioètica i els seus reptes

■ La Gna. M. Pilar Núñez, experta en bioètica, va recordar que «allò que és tècnicament possible pot no ser èticament acceptable»

LA SEU D'URGELL.— La conferència de la Gna. M. Pilar Núñez a Urgell va plantejar als sacerdots de la diòcesi què és la bioètica, com evoluciona la tecnologia aplicada a la biologia i a la genètica, i quins són els reptes

que planteja aquesta evolució. Va provocar una gran resposta dels preveres, que van omplir la sala d'actes de la Casa del Bisbat a la Seu d'Urgell i li van fer preguntes vinculades amb el consell i la tasca pastoral del dia a dia.

La Gna. M. Pilar Núñez, ginecòloga, membre de l'Associació de Bioètica Fonamental i Clínica, màster en bioètica i professora a les universitats Pontifícia de Comillas i Ramon Llull, va fer un plantejament clar de com s'ha fet el progrés científic, què significa per a l'ètica, i va apuntar alguns límits clars per a la bioètica en el món d'avui. Per a la religiosa i metgessa, «el fet de poder fer una cosa no comporta el dret de fer-la necessàriament, i allò que és tècnicament possible pot no ser èticament acceptable».

Al llarg de la seva ponència, molt clara i entenedora, va deixar clar que el progrés científic no és negatiu en ell mateix: «La dificultat rau en la utilització que fem d'allò que coneixem i que dominem.» En aquest sentit, «la bioètica ha de procurar actituds per a l'excel·lència mèdica i humanitària, per ajudar a decidir què fem amb la responsabilitat i el saber, i també què fem amb les persones del nostre entorn, perquè som responsables del món que deixem a les generacions futures».

La Gna. Núñez amb el bisbe de la diòcesi.

Les situacions que plantegen reptes a la bioètica són les de la investigació i l'experimentació sobre persones humanes (que contenen els conceptes de respecte a la dignitat de la persona humana, els balanços de beneficis i riscos i els de la

no-discriminació de les persones). Els principis de la bioètica han de respectar la no-maleficència, la beneficència, l'autonomia del pacient en la presa de decisions i la justícia en la distribució de recursos, però per a la Gna. Núñez l'ètica «principalista no és sinó una ètica de mínims, s'està buscant un altre sistema de més profunditat per fonamentar les decisions mèdiques», i va recordar altres especialistes que consideren que en la pròxima dècada caldrà un nexu conceptual amb els deures, les regles, les conseqüències i la psicologia moral en què la prudència té un paper essencial.

En aquest sentit, va desgranar els diferents estadis de l'aplicació de la medicina on la bioètica té un paper important: en l'inici de la vida amb l'estatut moral de l'embrió (i la qüestió dels embrions sobers d'una fecundació i el grau de protecció que mereixen), en el diagnòstic prenatal, en la clonació reproductiva o

terapèutica, en la partogènesi o en la biologia molecular. Hi ha un altre estadi en què l'aplicació de les noves tecnologies mèdiques es relaciona íntimament amb la bioètica: el final de la vida. És així perquè el desenvolupament immunològic i l'avenç de la cirurgia amb la millora de trasplantaments d'òrgans i teixits ens han introduït en el criteri de la mort cerebral i la qüestió de la donació d'òrgans, en el perllongament en anys de vida sense donar més vida als anys i en el debat sobre l'eutanàsia.

Per a la metgessa, cal tenir en compte la qualitat de la vida i els drets dels pacients, la distribució d'uns recursos que són limitats, la influència permanent de la indústria i la investigació que continua evolucionant, i també la influència de la comercialització dels productes sobre els quals s'investiga i, a més, la visió del nostre creixement dins d'un món en què la preservació de l'ecologia i de l'entorn natural és una necessitat cada vegada més urgent.

Entre les qüestions que va posar sobre la taula hi ha la creació en un termini de temps relativament curt d'una medicina predictiva (millor predir que evitar) que pot comportar molts interrogants i conseqüències en el futur, en l'àmbit de les seqüeles psicològiques de les persones afectades, en l'àmbit laboral i fins i tot amb conseqüències socials.

Jornada de formació

Les conferències de la Gna. Núñez es van fer en el marc de la jornada de formació permanent per a preveres duta a terme durant el matí del 30 d'octubre a la Casa del Bisbat. Hi va assistir una nodrida representació del clergat de la diòcesi i també algunes religioses vinculades per la seva feina a l'àmbit sanitari, que van proposar moltes qüestions a l'experta. La jornada va ser iniciada pel bisbe Joan Enric Vives, que va posar èmfasi en la importància de conèixer amb profunditat aquestes qüestions, que ja són una realitat en la vida quotidiana, a través de les experiències de la reproducció assistida o bé de la utilització de cèl·lules mare en la recerca de remeis per a diverses malalties. Mons. Vives també va fer la cloenda de l'acte, que va donar pas a un dinar de germanor al convent de la congregació de la Sagrada Família, a la Seu d'Urgell.

M. C. Orduña

TORTOSA

Romeria dels Muntells i Sant Jaume d'Enveja a Núria

SANT JAUME D'ENVEJA.— Un grup de 54 persones dels Muntells i de Sant Jaume d'Enveja van anar en romeria per guanyar el Jubileu al santuari de la Mare de Déu de Núria. Produïx una forta impressió i una sensació de pau quan arribes amb el cremallera i contemples el santuari d'aquesta immensa vall. Hi ha molta història en

aquestes muntanyes del Pirineu, de pastors, de ramats, de gent que vivia en aquests indrets alts, plens de neu a l'hivern. L'evangelització d'aquest lloc va unida a la història de monjos com sant Gil (any 700) i del dàlmata Amadeu (any 1072), que va fer la troballa del que va deixar sant Gil: la campana, la imatge, la creu i l'olla.

El primer terç del segle xx es va construir el cremallera per fer accessible aquest lloc a tots els pelegrins i la gent de molts indrets. El lloc ha sofert diverses transformacions i no ha parat de créixer amb la visita dels pelegrins. L'any 1956 el papa Pius XII va proclamar la Mare de Déu de Núria patrona de la diòcesi d'Urgell.

La peregrinació va arribar a les 11.45 al santuari i, després de visitar breument l'indret, va tenir lloc la celebració de l'Eucaristia. El grup, que va fer la seva ofrena a la Mare de Déu, es va presentar com a procedent del Delta de l'Ebre. Hi havia força gent, era un dia de sol esplendorós, però molt aviat van haver de baixar no sense abans fer-se una fotografia de tot el grup davant de la façana de l'església. (Mn. Antonio Bordàs Belmonte)

BALCLI'S

SALA DE SUBHASTES

DES DEL 1979

COMPREM AL COMPTAT

ANTIGUITATS, PINTURA S. XIX I XX

MOBLES, OBJECTES

JOIES, ARGENT I RELLOTGES

PISOS SENCERS
VISITES A DOMICILI.

☎ 932 175 607 C/ ROSSELLÓ, 227 BARCELONA

Solsona

Pelegrinatge diocesà a Fàtima

SOLSONA.— Ja fa una bona colla d'anys que la diòcesi de Solsona cada any a l'octubre peregrina a Fàtima (Portugal). Però, l'any jubilar que ens ha concedit l'Església, amb motiu del cinquantè aniversari de l'entronització de la imatge de la Mare de Déu de Fàtima al seu santuari diocesà de Tàrraga, ha fet que el pelegrinatge d'enguany tingués una gràcia especial, com un valor més afegit.

Certament, no era gens casual el nombre de pelegrins que el 10 d'octubre empenia de bon matí viatge a Portugal, amb la il·lusió al cor de conèixer i de trobar-se amb la Mare que venerem al nostre santuari diocesà.

Els noranta-quatre diocesans que vingueren d'arreu de les parròquies del bisbat doblava en nombre de pelegrins la participació d'anteriors peregrinacions. Els dies 12 i 13 d'estada a Fàtima, que havia previst l'organització, van ser suficients com per adonar-se del que Fàtima i el seu santuari significa tant per al poble portuguès, com per als molts pelegrins que hi arriben de tots els continents.

De les moltes coses que hom podria ressenyar, tan bon punt posém els peus al seu recinte, és la bellesa i simplicitat que forma el conjunt de l'esplanada i el santuari, així com el silenci respectuós i profund que s'hi respira.

I en la mesura amb què un va observant

i entrant en aquesta dinàmica, el corprèn que el silenci, més que gratuït, sigui fruit de la fonda espiritualitat i devoció mariana amb què el poble participa i expressa la seva fe en totes les celebracions, tant sacramentals, com pròpiament marianes. Així, doncs, sense sorolls ni estridències, tot amb una gran normalitat porta a garbellar l'esperit en la comunió amb l'Església que, amb la Mare que sempre intercedeix i condueix cap a Jesús, prega i celebra.

Una menció especial, digna d'elogi per la seva harmonia i bellesa, és la petita capella del Sagrament, situada a la tanca dreta del santuari, la qual té cura de recollir-se vivament a la seva Presència. L'espiritualitat de Fàtima gira al voltant de dos eixos, com una cruïlla de dos camins. Per un costat, el via crucis segueix el camí

El pelegrinatge va ser tot un èxit.

espiritual de les aparicions de l'àngel als pastors. I, per l'altre, el santuari marià és erigit a Cova d'Iria, on els tres pastorets es troben amb Maria.

El pelegrinatge va ser més enriquidor amb la visita a ciutats i centres de gran

valor cultural, i/o espiritual. A Àvila, es va celebrar l'Eucaristia al convent de l'Encarnació juntament amb la comunitat de monges carmelites de l'Antiga Observança. Curiosament, on s'ha erigit l'església, era un espai on la santa duia a terme bona part de la seva activitat.

Cal destacar la visita espiritual al santuari de la Mare de Déu de Guadalupe i, a Talavera de la Reina, de la basílica a la Mare de Déu del Prado. Tot i que no entrava en el programa, l'avinentesa que l'horari a Portugal és una hora de menys en relació amb la peninsular, va permetre visitar a la catedral de Ciudad Rodrigo *Las edades del hombre*, exposició que presenta el Crist, des de la seva infantesa fins al seu misteri pasqual de mort i vida. (C.C.)

TORTOSA

Les parròquies del Centre de Tortosa celebren juntes les Confirmacions

TORTOSA.— El 26 d'octubre, coincidint amb el novè aniversari de la presa de possessió canònica de la diòcesi de Tortosa per part de Mons. Xavier Salinas, es va celebrar al temple de la parròquia de Sant Blai la Confirmació de 63 joves que pertanyen a les parròquies del Centre de Tortosa.

Va ser el primer acte en comú que van fer les parròquies del Sant Crist de la Catedral, de Sant Jaume de Remolins i de Sant Blai. Aquesta va ser la novetat que portaven aquestes confirmacions. Ja fa un temps que totes tres havien estat unificades en alguns àmbits pastorals sota la coordinació i moderació de Mons. Josep-Maria Tomàs, vicari general de la diòcesi i adscrit a la parròquia del Sant Crist de la Catedral.

La més destacada de totes les realitats pastorals unides entre aquestes parròquies és la de la catequesi de Confirmació i la Pastoral d'Adolescents i Joves. Amb un temps de preparació tots junts un grup de 63 nois i noies van rebre el sagrament de la Confirmació de mans del bisbe Xavier.

Del grup 3 pertanyien a la Catedral, 7 a

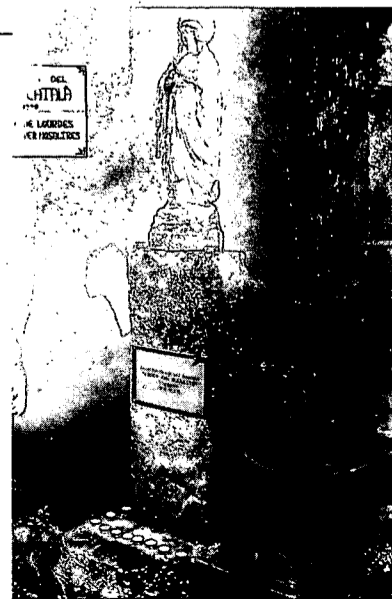
Remolins, 37 a Sant Blai i la resta es van unir per diferents motius a la catequesi prèvia de preparació i, en conseqüència, a la celebració del sagrament. El nombrós conjunt reflectia a la vegada els diferents processos i camins que s'estan realitzant a la nostra diòcesi: els qui han seguit l'itinerari catequètic de la Postcomunió per mitjà del Moviment Infantil Diocesà, MID; els qui han fet el trajecte clàssic dels dos anys de Confirmació, i els qui han fet un nou camí d'un curs preparatiu.

L'altre esdeveniment important va ser el novè aniversari de la presència del bisbe Salinas com a pastor de la diòcesi tortosina. Al final de la missa el rector de Sant Blai, Mn. Isaïes Riba, va felicitar el prelat i va recordar als feligresos que els bisbes, a més de la preciosa creu pectoral que porten sobre el pit, en porten una altra a l'espatlla que és la preocupació i l'interès per la diòcesi pròpia. En acabar aquestes paraules va demanar un fort aplaudiment pel bisbe Xavier com a signe d'agraïment i de felicitació. (V.M.C.)

GIRONA

Imatge de la Mare de Déu de Lourdes a Romanyà d'Empordà

ROMANYÀ D'EMPORDÀ.— Amics dels Malalts, de Figueres, amb motiu dels 50 anys de l'associació, ha col·locat una imatge de la Mare de Déu de Lourdes a la plaça de l'església parroquial de Romanyà d'Empordà en record del Lourdes català. En l'acte, al qual van assistir prop de 200 persones, va tenir lloc l'Eucaristia i la benedicció de la imatge, així com un concert a càrrec de la Coral Veus Blanques de Vila-sacra i un berenar popular. (C.C.)

CAPELLA DE LA SANTA FAÇ

EXPOSICIÓ MAJOR DEL SANTÍSSIM SAGRAMENT:

Feiners de dilluns a divendres
de 10 a 13 i de 16 a 19 h.

Dimarts i dijous,
Santa Missa a les 19 h.

Jonqueres, 15, pral. 1a B
08003 Barcelona

Mallorca

Jornada general de l'Acció Catòlica Obrera

■ L'entitat va reflexionar sobre la desigualtat i la injustícia social

PALMA.— L'Acció Catòlica Obrera (ACO) va celebrar la Jornada General a Mallorca. Amb aquesta trobada, els responsables d'ACO a Mallorca volien concretar les prioritats sorgides de la 53a Jornada General de l'Acció Catòlica Obrera a Barcelona, en la qual van participar els col·lectius de les diòcesis de Còrdova, Girona, Lleida, Madrid, Mallorca, Sant Feliu i Terrassa.

L'acte donava inici al nou curs, i fixava objectius i mediacions per als anys 2006-2007. Els organitzadors van valorar molt positivament les conclusions extretes de la trobada, a la qual van assistir 19 adults i 6 fills.

El tema consensuat que es treballarà durant aquest curs és «En un món injust, ser sensibles a les situacions precàries». En aquest sentit, van aprovar un manifest que denuncia situacions de desigualtat i injustícia que es viuen quotidianament. En primer lloc reclamen una resposta urgent a l'arribada d'immigrants amb pastures. Aquest fenomen fa evident, segons

els membres d'ACO, la injustícia dels països rics que s'aprofiten dels béns del Tercer Món, i dels propis governants, que treballen en benefici propi, i no dels seus pobles.

La segona preocupació d'aquest col·lectiu és el nombre creixent d'acomiadaments col·lectius, fruit de les deslocalitzacions de les empreses. També fan referència a les falses regularitzacions a fi d'aconseguir beneficis, l'especulació immobiliària o les guerres preventives.

Davant d'aquesta situació, els militants de l'ACO es declaren impotents i reclamen referents i propostes que obrin ca-

Assistents a la jornada.

mins i noves perspectives: «No volem ser una peça més d'aquest engranatge manipulador que no ens deixa ser lliures per pensar i actuar», afirmen. Al mateix temps, es comprometen a mobilitzar-se per «no ser còmplices del món d'exploació de la persona i de la natura». Aquesta decisió és presa des d'un posicionament d'Església valenta, compromesa i lliure. Asseguren: «Comptam amb Jesucrist, a qui estimam i volem conèixer millor: Ell és la nostra esperança.» Les accions es duran a terme a través dels sindicats i altres organitzaci-

ons polítiques, socials i veïnals. Ara bé, tal com declara el manifest, cal que aquest compromís trontolli les relacions familiars i d'amistats dels implicats en aquest procés.

La jornada d'enguany va coincidir amb el relleu del consiliari, Mn. Antoni Mateu, que va ser substituït per Mn. Guillem Vaquer. Gran part d'aquesta assemblea va servir d'homenatge a la gran labor d'aquests dos sacerdots.

Cristina Sánchez

Una catequesi per a totes les edats

PALMA.— Amb el pas dels temps, els objectius i les mediacions tradicionals passen per un sedàs implacable: renovar-se o morir. El món de la catequesi també s'ha trobat en aquest creuer de camins, i n'ha sortit airosa. Ja no es parla de «catequesi preparatòria», sinó d'itineraris d'iniciació cristiana.

Algunes parròquies de la diòcesi de Mallorca posen en marxa una nova experiència de catequesi. L'objectiu és molt

La tasca primordial en aquest primer estadi es fa amb els pares i les mares. Cal conscienciar-los que la catequesi (és a dir, la formació cristiana) dels fills no acaba amb la Primera Comunió. Per això, cada vegada més, les parròquies ofereixen tot un programa catequètic de creixement en la fe per després de la Primera Comunió. També, i sobretot, cal implicar els infants a continuar la formació.

La pedrera d'on es nodreix el nou grup de joves de parròquia és, en primer lloc, els infants que han fet la Primera Comunió i volen continuar el creixement en la fe. També és important el contacte amb els professors de religió de col·legis i instituts.

Ara bé, un grup de joves és quelcom molt delicat. Cal tractar els infants amb la màxima estimació i engrescar-los amb activitats que els ajudin a créixer i madurar com a cristians. A la ve-

gada s'han de proposar mediacions creatives i originals que poden anar des de campaments fins a representacions d'obres de teatre.

En darrer lloc, no podem oblidar que un cristià necessita alimentar la fe amb la participació de l'Eucaristia dominical. Per això s'ha d'iniciar els infants i joves en l'àmbit celebratiu. I aquest objectiu es pot dur a terme de moltes maneres, sempre creatives i engrescadores: preparant les misses dominicals, creant un grup d'animació litúrgica, formant una petita coral... Tot això no seria possible si no fos amb la implicació de catequistes coordinats i amb esperit jove que ajuden, setmanalment, al seguiment i creixement dels joves. I aquesta tasca exigeix formació, entrega i il·lusió. (C.S.)

Cal engrescar els infants a créixer en la fe.

simple: ja no s'ofereix una catequesi només per rebre un sagrament —ja sigui Primera Comunió o Confirmació—, sinó que s'ofereix un itinerari o procés de fe que abraça des de la infantesa fins a la joventut. I és que no té sentit que l'infant només se senti cridat a una preparació puntual, i després es desentengui de la parròquia. La vida comunitària dels qui seran els futurs membres actius de l'Església exigeix (però també ha d'oferir) més compromís.

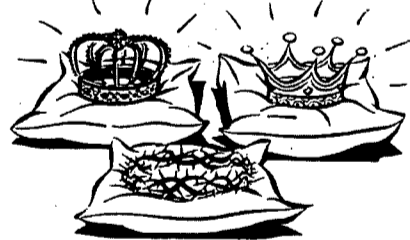
L'objectiu és que l'infant cresqui i maduri la fe dins un procés continu, en el marc d'una comunitat que viu, es forma, celebra i comparteix la mateixa fe. Aquest itinerari s'inicia aproximadament als 7 anys. Més concretament, amb la inscripció dels infants per fer la Primera Comunió.

Tibidabo ^{us} informa

Vetlla Extraordinària de Crist Rei

25 de novembre 2006, a les 22 hores

El dia 25 de novembre, a les 22 hores. **Vetlla Extraordinària de Crist Rei** on s'imposaran les insígnies als Nous Adoradors Nocturns i a les persones de l'Adoració Perpètua que assisteixen a les vigílies de l'ANE, s'imposarà el distintiu als Adoradors Veterans i als Veterans Constants.

A les 22 hores, **Celebració Eucarística**, presidida per Monsenyor Joan GODAYOL, Bisbe salesià emèrit del Perú.

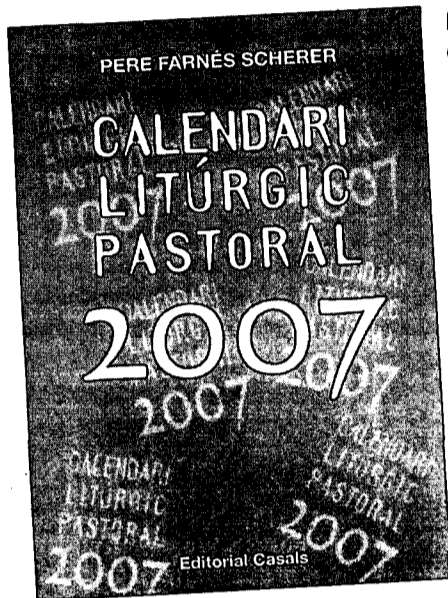
A les 21, 15 hores, sortirà de la Plaça de Lesseps, un autocar amb destinació al Tibidabo i tornarà al lloc d'origen acabada la celebració.

Tots hi esteu convidats a participar-hi i també una hora al mes a l'Adoració Perpètua del Tibidabo. Telèfon 93 417 56 86

Tarragona

CALENDARI DE L'ANY LITÚRGIC 2007

Preparat per
Pedro Farnés Scherer

Els cada vegada més nombrosos usuaris del *Calendari de l'Any Litúrgic* saben que aquesta obra no es limita a una epacta senzilla amb la normativa litúrgica, sinó que és, a més, una eina eficaç, educativa i suggeridora al servei de l'aprofundiment i de la pastoral de l'Any Litúrgic.

Acabada ja la reforma litúrgica, cada vegada s'insisteix més en la necessitat de promoure l'*Ars celebrandi* (celebrar bellament i expressivament) i aprofundir espiritualment i estèticament en els gestos i els formularis de les celebracions, avui, de vegades, descuidades. Els suggeriments d'aquest Calendari donen idees per millorar en aquesta línia maneres concretes de les celebracions.

Juntament amb la cura amb vista a millorar l'*Ars celebrandi* avui s'insisteix també en la necessitat de tenir cura d'una *creativitat* sana en unes celebra-

cions que no són individuals sinó comunitàries, és a dir, de l'*Església com a tal* (Sac. Conc. 22,26). La lectura atenta d'aquest Calendari constitueix un mitjà eficaç de formació permanent.

La sana i eclesial creativitat litúrgica exigeix conèixer i executar bé la litúrgia reformada tal com figura en els llibres litúrgics que emanen del Vaticà II, en les determinacions de les Conferències Episcopals i en les normes eventuales que promulguen els responsables de la litúrgia eclesial. En aquesta línia el *Calendari de l'Any Litúrgic* presenta, a l'inici de cada mes, reflexions que subratllen alguns punts renovats i sovint descuidats i que es continuen fent, o pobrament o, fins i tot, il·lícitament, com abans de la reforma.

El Calendari atén també el desig de varietat en els textos celebratius: els suggeriments de formularis diversos en l'eucologia de les misses diàries van en aquesta direcció. Però, cal vetllar també per la força que té la repetició d'alguns formularis més adients per a dies concrets. Repetir habitualment a les fires la sòbria Anàfora II i deixar per als diumenges les altres anàforés, o no donar un lloc paral·lel a les anàforés (la de les misses per a *determinades celebracions*) és un exemple d'equilibri entre variabilitat de textos i insistència en el seu significat profunditzant. En aquest Calendari figuren també algunes notes breus d'espiritualitat de l'Any litúrgic que intenten sobretot situar els escrits bíblics en el context litúrgic i procurar un aprofundiment del sentit de cada celebració.

El conjunt d'aquest Calendari intenta presentar, sintèticament i progressivament, uns quants punts que l'autor va desgranar a la revista *Litúrgia y Espiritualidad* que actualment desenvolupa, amb gran competència, el seu nou director Jaume González sobretot en la seva rúbrica habitual *Flash Litúrgico*.

Rústica · 448 pàg. · 12 x 17 cm.
PVP 10,50 euros (IVA inclòs)

Demaneu-lo a la vostra llibreria o distribuïdora habitual:

EDITORIAL CASALS, S.A.

Casp, 79 - 08013 Barcelona

Tel. 932 449 550 - 902 158 286 - 916 421 370

Fax: 932 656 895 - 916 420 086 · casals@editorialcasalsm.com

Santa Margarida torna al carrer Major de la Riera de Gaià

LA RIERA DE GAIÀ.— La imatge de santa Margarida, patrona de la Riera de Gaià, ha estat entronitzada de bell nou en una posella de la casa número 29 del carrer Major, al nucli antic del poble.

Mn. Cabayol va beneir la imatge.

Es tracta d'una còpia en guix de la talla de fusta original, que probablement data del segle XVI o XVII i que es va retirar en el seu moment per ser restaurada davant de l'onada de robatoris d'imatgeria religiosa que es produïa a la zona. Ara la talla restaurada de santa Margarida, que va ser presentada al veïnat amb motiu de la festa major de la localitat, es troba a l'esguard de la parròquia rierenca, dedicada precisament a la seva advocació. La rèplica de la talla de santa Margarida va ser col·locada al carrer Major de la Riera la tarda del dia 11 d'octubre, davant de la presència d'unes quaranta persones, la majoria veïns del carrer, després que Mn. Josep Cabayol, fill

del poble i missioner a Rwanda, beneís la imatge. En definitiva, va ser un acte senzill i ple d'emotivitat que va omplir l'esperit del grup de rierenes i rierenques que hi van voler ser presents.

La nova imatge de santa Margarida, per iniciativa de la regidoria de Cultura de l'Ajuntament de la Riera, va ser adquirida a Olot, concretament a la fàbrica d'imatgeria religiosa Art Cristià i el cost ha estat cobert pels diners obtinguts a través d'una rifa popular feta durant la festa major de la Riera, l'any passat, en què es van sortejar dos mocadors confeïts amb punta de coixí en benefici d'aquesta causa.

Joan Boronat

Reunió del Simcos a Tarragona

TARRAGONA.— Per primer cop en una sessió ordinària el Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social de les diòcesis de Catalunya (Simcos) es va reunir fora de Barcelona. Cal dir que les reunions de final de curs se celebren sempre —per rotació— en un bisbat diferent cada any. Hi van participar els delegats de Mitjans de Comunicació Social de totes les diòcesis sota la presidència de Mons. Jaume Pujol, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat i president de la Conferència Episcopal Tarraconense. Els delegats van exposar al arquebisbe els problemes que té plantejats la comunicació a casa

nostra. Es va acordar incrementar i agilitzar la col·laboració interdiocesana en aquest àmbit i es va determinar la posada en marxa d'una sèrie d'instruments que facilitin la comunicació tant de cara a les delegacions com de cara al contacte d'aquestes amb els mitjans de comunicació. A la segona part, Mn. Joaquim Claver, secretari general i canceller de l'arquebisbat de Tarragona i responsable de la pàgina web de la CET (www.tarraconense.cat), va explicar el seu funcionament en la nova etapa i es va determinar amb els delegats els criteris d'inclusió d'informació i documentació a l'esmentada pàgina. (C.C.)

Els seminaristes s'inicien en els mitjans de comunicació

TARRAGONA.— Recentment, va tenir lloc al Palau Arquebisbal la primera sessió del curs teoricopràctic d'iniciació als mitjans de comunicació social per a seminaristes. Aquesta iniciativa, engegada per la Delegació de Mitjans de Comunicació de l'arquebisbat de Tarragona, és pionera a Catalunya. Les sessions, no pretenen altra cosa que oferir els coneixements bàsics de com funcionen els mitjans i per això el curs, impartit per professionals dels diferents àmbits procedents d'arreu de Catalunya, aborda quatre apartats diferents: premsa escrita, fotografia, ràdio i televisió. (C.C.)

Vols reconèixer la teva fertilitat?

Vols aprendre a regular-la d'una manera natural, sense fàrmacs, ni mitjans quirúrgics ni mecànics?

Trucan's, podem ajudar-te!

PLANIFICACIÓ FAMILIAR NATURAL

Tel. 93 280 56 83 (secretaria RENAFER)

e-mail RENAFER: fertilidad@renafes.org

web RENAFER: www.renafes.org

Tel. 93 418 24 00 (Policlínica Tibidabo)

RENAFER

Càritas

Acollida d'immigrants a la Sagrada Família

■ L'espai d'orientació sociolaboral i de formació funciona d'ençà del 1999

Mentre un formiguer constant de turistes visiten embadalits el temple de la Sagrada Família, els locals de la parròquia també acullen una altra entrada de persones. Són homes i dones immigrants, especialment procedents de països d'Amèrica Llatina, que malden per llaurar-se un futur de prosperitat a través de l'espai d'orientació sociolaboral i de formació de Càritas arxiprestal de la Sagrada Família.

L'espai d'orientació funciona dimarts i dijous.

Els voluntaris són l'ànima del projecte.

La parròquia de la Sagrada Família, gràcies a la bona gestió del rector, Mn. Lluís Bonet, ha esdevingut un far per a molts dels nouvinguts a Barcelona. Dones i homes immigrants que han hagut de deixar la família al seu país d'origen per embarcar-se en una aventura incerta i que passa, en primer lloc, per trobar una feina digna.

L'experiència de l'espai d'orientació sociolaboral i de formació es va iniciar l'abril del 1999 a redós de Càritas arxiprestal de la Sagrada Família i gràcies a la col·laboració de Mn. Lluís Bonet. Amb la idea de poder donar resposta a la demanda d'un col·lectiu, la majoria en situació irregular, que acudia a la parròquia especialment amb l'objectiu de trobar una feina, es va posar en marxa aquest projecte que s'ha hagut d'anar modificant a mesura que canviava la realitat de la immigració així com les seves necessitats.

D'aquesta manera, si al començament, l'any 1999, el que el projecte ofería era bàsicament una borsa de treball, amb el temps s'ha anat ampliant per tal de proporcionar una orientació social i laboral que permet ajudar els immigrants a adaptar-se al nou entorn així com facilitar-los les eines necessàries per poder ser protagonistes actius de la seva pròpia recerca de feina. Ja l'any 2001, va néixer l'espai de formació sobre temes específics: català, cuina, mercat, atenció a gent gran, neteja.

L'espai d'orientació laboral, que és la primera presa de contacte, funciona dos cops la setmana, dimarts al matí i dijous a la tarda, gràcies a la tasca i la dedicació d'un grup de setze voluntaris. Dividits en grups segons el temps que fa que són a Catalunya, els immigrants aprenen aspectes bàsics referents, per exemple, a l'empadronament, a l'accés a la seguretat social, al procés de regularització.

Pel que fa a la formació, els cursos són setmanals (de dilluns a divendres), de vint hores de durada i els participants, només els que s'ho poden permetre, paguen 3,50 euros per assistir-hi. Aquest espai, que ha esdevingut un punt de referència per als immigrants, es pot impartir gràcies a un grup de deu voluntaris. Al final del curs, reben un certificat d'assistència.

Segons dades del curs 2005-2006, un total de 2.334 persones van ser ateses a l'espai d'orientació sociolaboral i 642 van assistir en algun dels 36 cursos fets. D'altra banda, de les 329 demandes de feina rebudes, fins a 219 es van poder satisfer positivament.

Nocions bàsiques per trobar una feina

Presentar-se correctament en una entrevista de feina, ser puntuals, tenir cura de la higiene

Un dels aspectes de la formació és la cuina.

personal, poder pronunciar unes paraules bàsiques en català, anar a comprar al mercat, saber cuinar i netejar la casa, atendre correctament un avi... tots aquests aspectes essencials són els que aprenen les persones, especialment dones, que passen per l'espai de formació amb l'objectiu final de trobar una feina. «Independentment del seu nivell d'estudis, ara per ara la sortida professional d'aquestes persones se centra bàsicament en l'àmbit domèstic», afirma Carme Ferreiro, assistent social de Càritas diocesana de Barcelona i responsable del projecte, juntament amb Núria Violant, orientadora laboral.

Elles capitanegen un equip de voluntaris que són l'ànima del projecte i que compten entre les seves files

tant amb persones ja jubilades com amb gent més jove que fa la seva tasca un cop finalitza la jornada laboral. Així mateix, una bona colla de mestresses de casa també destina bona part del seu temps a la formació d'aquestes dones immigrants que, actualment, provenen en gran nombre de Bolívia i d'Hondures.

També són voluntàries les tres coordinadores de l'espai de formació que fan la tasca d'enllaç o de pont entre les demandes de feina i les noies més adients per dur-les a terme. «El seu telèfon treu fum», assegura Carme Ferreiro, «perquè funciona molt el boca-orella». Un cop aconseguida la feina, també des de Càritas se'n fa un seguiment per tal de saber com funciona l'experiència laboral. Com a projecte de futur, l'espai de formació es planteja fer uns cursos monogràfics sobre matèries específiques, com podria ser l'atenció a la gent gran.

Missatge d'esperança

Malgrat les dificultats de tota mena amb què es troben els homes i les dones immigrants un cop arriben a casa nostra, a l'espai d'orientació sociolaboral i formatiu de Càritas arxiprestal de la Sagrada Família troben un punt de referència per a la seva vida, un far per orientar un futur viscut amb dignitat, unes persones que escolten, encoratgen i transmeten un missatge d'esperança, un exemple de seguiment de l'Evangeli basat en un compromís ferm amb els més necessitats.

Carme Munté

CONVOCATÒRIA

Premis 2006 de Civisme

25è premi

serra i moret
2006

21ns premis

jaume ciurana
2006

a l'actuació cívica juvenil

12a premi

civisme
als mitjans de comunicació
2006

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família

Per a més informació dirigiu-vos a la Direcció General d'Actuacions Comunitàries i Cíviques del Departament de Benestar i Família o a l'oficina de Benestar i Família més propera o truqueu al 900 300 500 o bé per internet a: www.gencat.net/benestar.
Termini de presentació: fins al 31 de gener de 2007.

012

www.gencat.net
Cost de la trucada:
0,55€/3 min.

Catalunya
comunitat civisme

L'Apostolat del Mar necessita voluntaris

■ **Stella Maris atén les necessitats dels treballadors del mar des de fa més de 70 anys**

Calen fins a sis persones perquè aquest servei eclesiàstic d'atenció al mariner pugui continuar exercint la seva tasca al port de Barcelona. Stella Maris, Apostolat del Mar, es preocupa de satisfer les mancances materials i espirituals dels homes de mar des

del 1927 al port de la Ciutat Comtal. En concret, cal una persona per dur temes de comptabilitat, tres persones per visitar els tripulants que passen pel port de Barcelona i dues persones per fer guàrdies a la recepció de la residència.

«Els ports són fonamentalment centres d'indústria i de comerç, en els quals tan sols interessin les tones de mercaderia que n'entren i en surten. El mariner va d'un port a l'altre sense cap tipus de suport social, essent un estrany allà on vagi. L'Apostolat del Mar pretén ser la llar lluny de la llar. La llar significa tot el contrari que l'anonimat, la incertesa, la por i la inseguretat que pot tenir un mariner en un port estrany. La llar representa el lloc on pots confiar-te, on si necessites res miraran d'ajudar-te. Quan hi entres, saps que estaran per tu, que trobaràs persones que s'alegraran de veure't, que s'interessaran per tu...»

D'aquesta manera defineix Ricard Rodríguez-Martos la delegació diocesana de l'arquebisbat de Barcelona de la qual és responsable des de fa 22 anys.

El també anomenat Stella Maris té un edifici a la vora del transitat port de la Ciutat Comtal. Hi miren de crear les condicions i oferir els serveis que possibilitin que el nouvingut del mar estigui el més a gust possible. Disposen de 32 habitacions per les quals cobren el módic preu de 9 i 10 euros i tot i així, hi ha mariners que no s'ho poden pagar per la qual cosa «destinem cada any part del pressupost per concedir pernотacions gratuïtes a gent de mar que es troba en una situació difícil». Es tracta de casos de pescadors estrangers que surten a navegar esporàdicament i que no tenen cap altre tipus d'ingrés ni família; de tripulacions abandonades a la seva sort sense haver cobrat, i de mariners que van de port en port cercant feina. I és que «tot i que l'impuls de l'Església per crear aquesta delegació va ser l'assistència espiritual dels mariners, passa el mateix que en el cas de les missions: l'activitat pastoral és paral·lela a l'activitat social».

D'aquesta manera, les 35 persones vin-

Casament celebrat a la petita capella del centre de l'Apostolat del Mar entre dos mariners, ella, russa, i ell, veneçolà.

culades a l'activitat de l'apostolat, miren d'atendre en tot el que poden els mariners. Entre altres coses, tenen un servei d'assessoria jurídica gratuïta. Són dos els advocats voluntaris que resolen qüestions com dubtes sobre contractes laborals, comiats improcedents, i tots els anys ajuden alguna tripulació de vaixells abandonats al port per un armador endeutat.

El personal de Stella Maris visita els vaixells que hi ha al port cada matí de dilluns a dissabte. Els donen la benvinguda a Barcelona, els proporcionen mapes de la ciutat per si tenen temps per visitar-la pel seu compte i igualment els reparteixen butlletins informatius segons el seu país d'origen. Ricard Rodríguez-Martos ho especifica de la manera següent: «Rebem per correu electrònic butlletins de les Filipines, de l'Índia, d'Alemanya, de Polònia, d'Indonèsia, etc. Nosaltres elaborarem notícies d'Espanya dos cops per setmana: els dilluns, on, és clar, hi ha un full dedicat al futbol, i els dijous, on es prepara un apartat sobre les lectures de la

missa del diumenge i un comentari de l'evangeli, perquè tinguin una mica d'aliment espiritual.» El butlletí fet des de Barcelona s'envia a 68 ports situats arreu del món i, afegeix el delegat diocesà, «no només catòlics, nosaltres treballem en xarxa amb tots els centres cristians. Jo tinc la mateixa relació amb un centre luterà d'Anvers que amb un de catòlic. Totes les delegacions de pastoral marítima cristianes estem associades a la International Christian Maritime Association i contínuament tenim conferències internacionals on coincidim. Vivim totalment la qüestió ecumènica». Igualment, disposen, per oferir als hostes del port que ho sol·licitin, de Nous Testaments en 12 llengües diferents.

A la tarda tornen amb la furgoneta al port per recollir els tripulants que volen anar fins al centre. Allà troben un bar, un billar, un futbolí, jocs variats, Internet, llibres gratuïts, se'ls faciliten targetes per trucar per telèfon, canvi de moneda i un petit basar amb records, «un mínim

de coses per als qui no s'apropin a la ciutat».

A més organitzen activitats esportives com partits de futbol i bàsquet. Els diumenges també conviden els qui vulguin conèixer els principals llocs de referència de la capital catalana. «Molts d'ells ens demanen d'anar a veure el camp del Futbol Club Barcelona. És molt famós», confessa el responsable de l'Apostolat del Mar.

Ofereixen assistència religiosa tots els diumenges. Van a buscar els mariners que hi vulguin participar als vaixells i fins i tot, si avisen amb anticipació, oficien la missa a bord. Si hi ha cap mariner amb una altra necessitat espiritual se l'atén. «Tenim relació amb evangèlics alemanys, anglicans i ortodoxos russos i romanesos, per la qual cosa si hi ha tripulació d'aquestes confessions i desitgen un sacerdot ens ocupem de reunir-los. A cada persona se li intenta donar el que necessita», afirma Ricard Rodríguez-Martos.

Una de les iniciatives que van posar en marxa en els darrers anys i que creix any rere any és la presència de capellans en vaixells de creuer. Fa tres anys que duen a terme aquest projecte i estan molt contents amb els resultats.

Necessitat de mans voluntàries

De les 35 persones que treballen perquè Stella Maris compleixi la seva tasca, només estan contractades les que s'encarreguen dels serveis de neteja i de vigilància nocturna, així com l'encarregat del bar del centre. La residència la porten religioses i operàries parroquials. La resta són voluntaris. En aquests moments calen urgentment sis parells de mans voluntàries per desenvolupar diferents tasques: una persona per dur temes de comptabilitat; tres per visitar els tripulants dels vaixells, i dues per fer guàrdies en la recepció de la residència.

El responsable de Stella Maris anima a incorporar-s'hi tots aquells que vulguin contribuir perquè la vida del mariner sigui més agradable, almenys, durant la seva estada al port de Barcelona.

Consuelo Chaves

APOSTOLAT DEL MAR
PASSEIG JOSEP CARNER, 51
08038 BARCELONA
TEL. 934 431 965
apomar@icab.es

Generalitat de Catalunya
Departament
de Benestar i Família

xarxanet.org

XARXA ASSOCIATIVA I DE VOLUNTARIAT DE CATALUNYA

Espai obert i compartit

Treball en xarxa, punt de trobada

Gran porta d'entrada als àmbits associatius

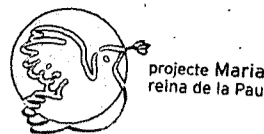
Informació, coneixements, reflexió...

Persones i entitats

Per a més informació

0126 atenció ciutadana

www.voluntariat.org

Les Dominiques de la Presentació inauguren el Projecte Maria, Reina de la Pau

■ La nova iniciativa té la seu a l'antic col·legi de la congregació situat al cor de Barcelona

BARCELONA.— El 22 d'octubre passat les Dominiques de la Presentació de Barcelona presentaven públicament la seva nova iniciativa: Projecte Maria, Reina de la Pau. La congregació ha restaurat un col·legi que feia tres anys que estava tancat amb la intenció de posar-hi

en marxa un viver d'associacions i una escola de vida amb capacitat per a onze noies. A més, tenen previst formar un grup de pregària, sobretot per a la gent gran del barri, i oferir activitats a l'associació d'Antigues Alumnes de les Dominiques de la Presentació.

fe. «Volem donar l'oportunitat que alhora que puguin treballar o estudiar, puguin dedicar també part del seu temps a fer una activitat espiritual o social», explica la directora.

Les residents podran participar de l'eucaristia i de les diferents oracions de la comunitat. També s'ha pensat d'organitzar per a elles sessions de cinefòrum, conferències, taules rodones... Les germanes dominiques proporcionaran aquest ambient de conreu espiritual i les associacions presents al mateix edifici aporten l'oportunitat de col·laborar-hi com a voluntàries portant a terme una tasca social, segons explica Gemma Morató. A més, les germanes tenen en ment formar un grup de pregària, sobretot pensant en la gent gran del barri, i posar en marxa diverses activitats com tallers d'informàtica o costura per a l'Associació d'Antigues Alumnes de les Dominiques de la Presentació. Dones grans vinculades amb la congregació des que van estudiar en un col·legi de les germanes.

Mons. Pere Tena va presidir la missa amb motiu de la inauguració i va beneir la casa.

Fa 125 anys la congregació de les Dominiques de la Presentació de Barcelona va construir un gran edifici tot just darrere de l'Ajuntament, en ple barri antic de la Ciutat Comtal, amb l'objectiu d'albergar-hi una escola. I és que aquest orde religiós, fundat el 1696 per Marie Poussepin a França, té com a àmbits d'actuació la parròquia, la sanitat, l'escola i la joventut. Així, primer es va destinar l'edifici per fer-hi classes a infants de totes les edats, després van incorporar-hi els cursos de BUP i de COU i en els últims anys només s'hi impartien els cursos de batxillerat. El centre educatiu va acabar tancant i l'edifici es va quedar sense vida.

Així van passar dos anys fins que, fa ara aproximadament un any, un grup de religioses, encapçalades per la germana Gemma Morató, van decidir restaurar unes instal·lacions obsoletes i antiquades perquè la vida tornés a córrer pels seus passadissos. Seguint la missió de l'orde i atenent la necessitat d'aprofitar un espai tan

privilegiat en el cor de Barcelona, va néixer el Projecte Maria, Reina de la Pau.

«És un projecte integral per a gent amb iniciativa», segons paraules de la germana Gemma Morató. Aquesta iniciativa integra espais o l'anomenat viver d'associacions i un apart-residència o escola de vida. D'una banda, s'ofereixen espais per llogar, més o menys grans, a entitats que els necessitin, bé com a seu permanent o bé per a determinats esdeveniments puntuals, sigui de l'àmbit eclesial o no.

Actualment ja el tenen com a punt de referència una associació de pares d'infants d'1 a 3 anys que volen que els seus fills rebin la primera formació en alemany i un grup d'educadors que treballa amb infants immigrants. Però els espais estan condicionats perquè, com s'indicava anteriorment, per exemple, un grup d'una parròquia que no disposi de local pugui llogar una sala per fer-hi una conferència, un curset, una meditació, una pre-

Una imatge de Maria Reina de la Pau, procedent de Medjugorje, presidex el gran rebedor.

sentació de llibre, etc.

Una autèntica escola de vida

L'altra part d'aquest projecte és l'anomenat apart-residència o escola de vida. «Vam optar per no anomenar-ho residència perquè la gent no pensés en la típica residència religiosa, perquè no és així. És un espai molt modern i acollidor», afirma la directora i principal impulsora del projecte, la germana Morató. L'espai està destinat a onze noies entre 18 i 26 anys que vinguin a Barcelona amb el propòsit d'estudiar o de treballar i amb el desig de trobar un ambient per viure agradable, còmode i on puguin continuar treballant la

El Projecte Maria, Reina de la Pau, dut a terme per tres dominiques i una jove que fa una experiència de vida, va ser inaugurat el 22 d'octubre passat. Mons. Pere Tena, bisbe auxiliar emèrit, va presidir la missa de celebració i va beneir la casa. A la celebració van acudir-hi més de 200 persones que van voler acompanyar i animar les dominiques en aquesta nova etapa.

Per a més informació: Projecte Maria, Reina de la Pau, c/ Bellafila, 4 - 08002 Barcelona, tel. 933 151 508, a/e: reinadelapau@terra.es, web: www.reinadelapau.com

Consuelo Chaves

Sant Francesc Xavier a la filatèlia

Imatge del segell commemoratiu.

Rafael Mateos, que ha publicat el llibre *San Francisco Javier y las misiones de la Compañía de Jesús*. Juntament amb els segells, aquest volum inclou mata-segells especials, fulls bloc i altres efectes postals referits a la Companyia de Jesús. (Ivicon)

MADRID.— El 7 de novembre es va inaugurar al castell de Xavier (Navarra) l'exposició *Xavier en els segells del món*, que va coincidir amb la posada en circulació d'un segell editat per Correus (de 0,29 euros de valor facial) per commemorar el cinquè centenari del naixement de sant Francesc Xavier. L'exposició consta, entre d'altres materials, de col·leccions de l'Associació Filatèlica de Basauri, de l'Associació Filatèlica Castillo de Olite de Pamplona i del jesuïta

L'alegria dels sagraments

Hola, amics! Vull fer-vos partícips de la meua alegria. El dissabte 28 d'octubre, en David, un dels meus néts més grans, va contraure matrimoni amb Almudena, començant així una nova etapa en la seva vida. La boda, presidida per Mn. Xavier Ribas, rector de Cervelló, va tenir lloc a la cripta de la Colònia Güell. La celebració va ser molt emotiva. Ha estat una bonica història d'amor que ha culminat amb la unió de les seves vides davant de Déu, la família i nombrosos amics. Per la seva part, el 4 de novembre, l'Adam, un altre dels meus néts, va rebre el sagrament de la Confirmació a l'església parroquial de Sant Esteve de Cervelló. L'acte va ser oficiat per Mons. Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat. Recordem que els sagraments són signes que enforteixen la fe i a través dels quals s'aconsegueix la santificació dels éssers humans.

Cecilia Aranés Mallo

Coses de la vida

Coses de la vida

cultura

Els gravats de Piranesi, de gira

■ Són propietat de Montserrat i s'exposaran a Oviedo, Sabadell, París, Màlaga i Andorra

MONTSERRAT.— Una col·lecció formada per seixanta gravats de Giovanni Battista Piranesi i del seu fill Francesco, propietat del Museu de Montserrat i corresponents a les sèries de *Vistes de Roma* i *Vistes de monuments* (1748-1768), es pot visitar fins al 10 de desembre a la sala d'exposicions del Banc Herrero d'Oviedo (Astúries).

Aquesta mostra inèdita dels millors gravats de Piranesi, que porta per títol *Els Piranesi de Montserrat*, està comissariada per Artur Ramon i Navarro i ha estat cedida a la Fundació Banc de Sabadell per a la sala d'exposicions del Banc Herrero a Oviedo. Posteriorment, es traslladarà a Sabadell, on es podrà veure fins al mes de febrer. El conjunt d'estampes d'aquests artistes, que retraten la ciutat de Roma del segle XVIII, està previst que viatgi posteriorment a París, Màlaga i Andorra, per acabar aquesta gira al Museu de Montserrat, a finals del 2007.

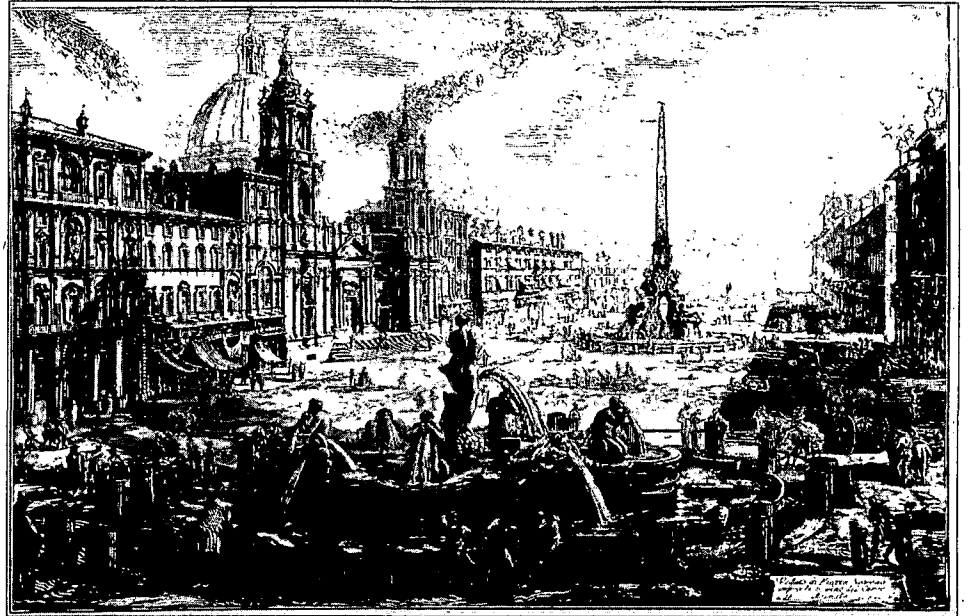
Aquest és el primer cop que aquesta mostra surt de Montserrat. La majoria dels gravats de Piranesi van ser adquirits a Roma pel P. Bonaventura Ubach a finals de la Primera Guerra Mundial, entre el 1917 i el 1920. Cal dir que en aquella

època també es va comprar el *Sant Jeroni penitent*, de Caravaggio.

Una col·lecció excepcional

Actualment, aquesta col·lecció de gravats està considerada la més important de l'Estat espanyol, al costat de les de la Reial Acadèmia de Sant Carles de València i la Biblioteca Nacional. El nombre total de gravats que es conserven a Montserrat és de 18.400, corresponents a gravadors destacats de la història.

A l'exposició, que es pot visitar fins al 10 de desembre a Oviedo, també es pot veure la primera edició del llibre *Il Campo Marzio dell'Antica Roma* (1762). Aquesta obra, que és un tractat essencial per comprendre la defensa que va fer Piranesi de Roma en el temps en què es discutia la seva supremacia a l'antiguitat,

Un dels extraordinaris gravats de la mostra.

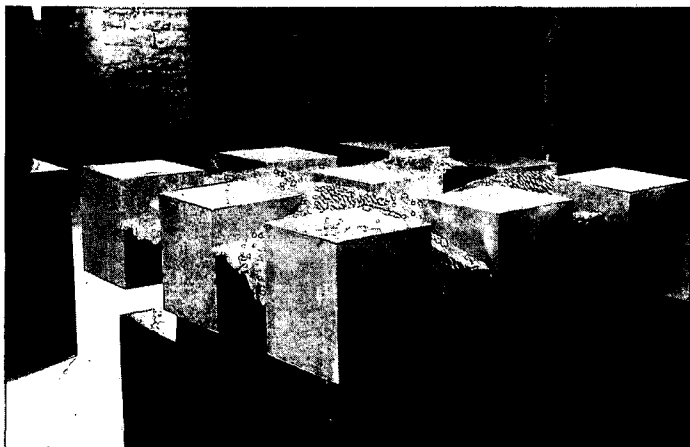
reflecteix la força de l'artista venecià, arqueòleg i polemista. Un audiovisual de gran qualitat permet de veure, pàgina a pàgina, les estampes d'aquesta obra cabdal de Piranesi.

El Banc de Sabadell i el Museu de

Montserrat han editat un esplèndid catàleg amb estudis del comissari, Artur Ramon i Navarro, que mostra els 113 gravats del gran mestre i que permeten una visió molt clara i acurada de l'obra gràfica d'aquest arquitecte i gravador. (C.C.)

L'Albergueria acull l'exposició «Lluites interiors», del jesuïta Cinto Casanovas

VIC.— La sala romànica de l'Albergueria, Centre de Difusió Cultural del Bisbat de Vic, acull fins al proper 17 de desembre l'exposició d'art contemporani *Lluites interiors*, del jesuïta Cinto Casanovas. Aquesta mostra, comissariada per Dani Font, forma

Art contemporani de qualitat.

part del cicle d'activitats culturals «El passat és el pròleg», organitzat per L'Albergueria amb motiu del seu desè aniversari.

Mn. Cinto Casanovas (Santpedor, 1933) porta a l'Albergueria un seguit d'escultures que reflecteixen un neguit humà universal: les tensions interiors. L'home és l'escenari del conflicte permanent entre allò que volem i allò que voldríem, entre allò que ens volen fer fer i els nostres desitjos, entre l'estructura i el caos, entre l'ànima i el cos... En la seva obra, aquesta lluita es recull tant en la forma com en la matèria: geometria i flux, fusta i metall, verticalitats i horitzontalitats.

Llicenciat en Belles Arts (secció escultu-

ra), per la Universitat de Barcelona, Cinto Casanovas realitza el 1972 un viatge d'estudi a Itàlia on contacta amb fonedors per aprendre la tècnica de la fosa del bronze a la cera perduda. Al marge de les obres destinades a exposicions, els encàrrecs han omplert bona part dels seus treballs, principalment de caràcter religiós, tant en fusta, pedra o bronze. Ha exposat, entre altres ciutats, a Barcelona, Girona, Manresa, Cardona, Lleida, Tarragona, Milà, Florència, Roma, Philadelphia, Baltimore i Washington.

De les seves obres destaquen l'estàtua del *Merma*, a la plaça major de Vic, o la *Dona d'aigua*, a la carretera del Doll (prop de Tremp). Ha col·laborat també en treballs de restauració; en són exemples les gàrgoles de Santa Maria d'Igualada i Jorba i el descendent en fusta per a Erill-la-Vall. Com a ceramista, cal destacar els seus murals a Móra d'Ebre, al Vendrell i a la capella de La Stortam (Itàlia).

En un altre àmbit de l'exposició, l'Albergueria exposa una peça del patrimoni artístic del bisbat de Vic amb l'objectiu d'obrir un nou diàleg amb les escultures contemporànies de Mn. Casanovas. Es tracta d'una magnífica talla policromada de sant Pere, del segle XVI, procedent de l'església parroquial de Sant Pere de Vallcàrquera, al municipi del Figaró. Més informació: L'Albergueria, c/de l'Albergueria, 1 - 08500 Vic, tel. 938 891 857, a/e: albergueria@bisbatvic.com (C.C.)

Una tècnica pionera reproduceix les pintures romàniques de l'absis de Sant Miquel de la Seu d'Urgell

LA SEU D'URGELL.— El bisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, Mons. Joan Enric Vives, va inaugurar el 13 d'octubre la projecció de la pintura original en l'absis de Sant Pere de l'església romànica de Sant Miquel, de la Seu d'Urgell. L'acte inaugural també va comptar amb la presència de Joan Ganyet, director general d'Arquitectura i Paisatge de la Generalitat de Catalunya; Jordi Ausàs, alcalde de la Seu d'Urgell; Mn. Joan Pujol, vicari general d'Urgell, i Mn. Josep Maria Mauri, vicari episcopal per a Afers Econòmics.

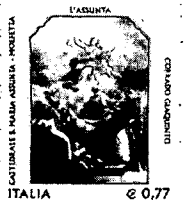
Per poder reproduir fidedignament les pintures es fa servir un projectador de gamma alta, aplicant la tècnica de l'escàner làser i de fotogrametria, sobre l'absis de Sant Pere, que genera una imatge d'alta resolució reproduïda a partir dels originals que actualment es troben exposats al Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC), a Barcelona. Aquesta projecció ha estat possible gràcies a la signatura del conveni de col·laboració, que va tenir lloc el novembre del 2005, entre els departaments de Política Territorial i Obres Públiques i de Cultura, la Universitat Politècnica de Catalunya, el bisbat d'Urgell i el MNAC. Forma part d'un projecte innovador per implantar reproduccions d'obres d'art romànic de diverses esglésies del Pirineu català, i la de l'església de Sant Miquel n'és la primera prova pilot. (C.C.)

FILATÈLIA

per Enric Graupera

Conrado Giaquinto, pintor

Itàlia va dedicar el 2003 un segell al pintor napolità Conrado Giaquinto (1699-1765). El segell reproduceix una de les seves obres més belles: *L'Assumpció*, de la catedral de Santa Maria de l'Assumpció, a Molfetta (Itàlia). Conrado Giaquinto va estudiar a Nàpols amb Francesco Solimena. El 1723, va decorar el palau reial de Torí. El 1753, a instàncies del rei Ferran VI, va viatjar a Madrid per decorar les voltes del palau reial. Va ser nomenat director de l'Acadèmia de San Fernando. Entre les seves obres, cal destacar, els frescos de la catedral de Cesena i els de diferents monuments ubicats a la plaça del Duomo, de Pisa. També va decorar el palau reial d'Aranjuez.

Ricardo Lagos, premiat amb la medalla d'or de la URL

■ El guardonat va ser president de Xile entre els anys 2000 i 2006

BARCELONA.— El 24 d'octubre va tenir lloc l'acte de lliurament de la medalla d'or de la Universitat Ramon Llull (URL) a Ricardo Lagos, expresident de la república de Xile. La distinció li va ser concedida per la seva destacada trajectòria política al servei de la democràcia a Xile, caracteritzada per l'obertura vers la ciutadania, i per l'assoliment, mitjançant una acció de govern equilibrada, d'importants resultats que han permès el creixement i la modernització del país i la seva integració en el món.

L'acte, que es va dur a terme a la seu del rectorat de la URL, va comptar, entre altres personalitats, amb la participació del president del Patronat de la URL, Leopoldo Rodés; la rectora de la URL, Esther Giménez-Salinas, que va ser l'encarregada de llegir la *laudatio* del guardonat, i Antoni Traveria, director general de Casa Amèrica.

En la seva *laudatio*, la Dra. Esther Giménez-Salinas va destacar els valors que caracteritzen tant la trajectòria personal com professional de Lagos. El va qualificar d'exemple a seguir per tothom i mereixedor de la distinció concedida

«pel seu compromís amb la veritat en moments difícils, pel seu humanisme en l'acció de govern, pel seu compromís amb la societat i la seva capacitat de transformació en un període històric difícil, per la seva defensa dels drets humans i el seu sentit de la justícia, per la seva tasca com a universitari i pel seu entusiasme i tenacitat per canviar les coses».

Ricardo Lagos (Santiago de Xile, 1938) va rebre la medalla d'or de mans de Leopoldo Rodés, que va elogiar l'expresident per haver demostrat una immensa estima al seu país i pel seu profund sentiment democràtic. En el seu discurs d'agra-

ïment, Lagos va palesar la visió geopolítica d'un món cada vegada més globalitzat en què es fa necessària l'aplicació de polítiques socials de cohesió.

La universitat, centre de reflexió

El guardonat va destacar el paper de la universitat avui «dia com a centre de reflexió i avanç del coneixement i com a única institució —vigent a Europa des de fa més de deu segles— capaç de pensar en la societat de la qual forma part. Així mateix, va comentar la importància del rol que les universitats han de jugar davant d'un nou paradigma emergent que parla d'una societat que, per avançar en un món global, s'ha d'atrevir «a enfrontar-se als desafiaments que implica i a emprendre les tasques indispensables».

Leopoldo Rodés lliura la medalla a Ricardo Lagos.

Ricardo Lagos va cloure l'acte recordant que el que és permanent en una societat no són els seus governants, sinó els avenços de l'home sobre ell mateix. Va dir que «la cultura és allò que anem fent cada dia i, en la mesura que perseverem al llarg dels anys, és el que ens permet enfrontar-nos amb la nostra pròpia identitat en un món cada vegada més global».

(C.C.)

La catedral de Solsona acull un concert del cycle Orgues de Ponent

SOLSONA.— El tenor Francesc Jové i l'organista Miquel González van actuar el 29 d'octubre a la catedral de Solsona, dins de la vuitena edició del cycle Orgues de Ponent; un dels certàmens musicals més importants que se celebren arreu de Catalunya. Es tracta d'una iniciativa de l'Associació Amics de l'Orgue de les Comarques de Lleida, amb la col·laboració de la Diputació de Lleida, l'Institut d'Estudis Ilerdencs, la Generalitat de Catalunya i, en el cas de Solsona, de l'Ajuntament i de la parròquia de la ciutat. El concert va ser seguit per una seixantena de persones, que van gaudir amb la música de l'esplèndid orgue construït el 1853 per Gaietà Vilardebó. S'hi van interpretar obres de Monteverde, Scarlatti, Haendel i Mozart, entre altres compositors.

Francesc Jové és professor de cant al Conservatori Professional i Municipal de Música de Lleida, centre del qual és director des del 1989. A més, exerceix com a professor de Formació Vocal a la Facultat de Ciències de l'Educació de la Universitat de Lleida. Com a solista, ha dut a terme nombrosos concerts arreu

El concert va tenir lloc a la catedral de Solsona.

de Catalunya. Ha cantat en diverses òperes, com *Acis i Galatea*, de Haendel i *La flauta màgica*, de Mozart. Per la seva banda, Miquel González és professor d'orgue del Conservatori Municipal de Música de Lleida i organista de l'església de Santa Maria de Badalona. Va col·laborar del 1997 al 2001 com a organista-acompanyant dels concerts de l'Escolania i de la Capella de Música del monestir de Montserrat. El 1988 va aconseguir el primer premi d'orgue del Concurs Nacional de Joventuts Musicals d'Espanya. (Ramon Estany)

Homenatge al compositor Joan Prenafeta

EL VILOSELL.— La població del Vilosell va tributar un merescut homenatge al gran compositor Mn. Joan Prenafeta i Puig (Vilosell, 1752 - Lleida, 1833), que va ser mestre de capella de la catedral de Lleida i autor de nombroses obres religioses (misses, antifones...). El diumenge 15 d'octubre es va inaugurar un passatge dedicat a la seva memòria. A l'acte hi van assistir set descendents de l'homenatjat. La llosa sepulcral dels Prenafeta a l'església i la casa pairal de la família —Cal Cosme— van ser motius de visita. El Centre d'Estudis Locals del Vilosell ha presentat un CD amb la *Missa en Mi bemoll major*, de Mn. Joan Prenafeta. (Lluís Noguer Pastó)

LES RECEPTES DE

JOAN
Villaró

Aprendre a degustar una cervesa

A l'estiu, vora el mar, m'agrada assaborir plàcidament una cervesa mentre contemplo els transeünts des de la terrassa.

Darrere de l'aglomeració de gent, l'aigua reflecteix el color blavós del cel, mentre juga al seu caprici formant com unes grans espirals que acaricien els turistes congregats. Miro el meu rellotge, regal de l'Anna, una bona companya de treball i gran amiga. Al mateix temps, m'acosto la copa de cervesa i l'assaboreixo entre els 6 i 8 graus, ja que si està més freda, no se n'aprecia tant el gust. Quin gran plaer!

ESCOLA DE CUINA JOAN VILLARÓ

c/ Emili Botey, 5, local 2 - 08400 Granollers

Tots els interessats a adquirir el seu llibre *Aprèn amb mi* truqueu al tel. 938 793 402 • www.joanvillaró.e.telefonica.net

El Papa inaugura el curs acadèmic de la Universitat Pontifícia del Laterà

■ La periodista Oriana Fallaci deixa el seu llegat a aquest centre

ROMA.— Benet XVI ha tornat a la universitat —després del polèmic discurs de Ratisbona— i ho ha fet a Roma, concretament a la Universitat Pontifícia del Laterà, la «seva» universitat. El Pontífex va advertir dels perills de la ciència: «El context contemporani sembla donar prioritat a una intel·ligència artificial que depèn cada vegada més de la tècnica experimental i oblida d'aquesta manera que tota ciència ha de salvaguardar també l'home i promoure'n la funció cap al bé autèntic.»

«Tota persona està cridada a donar un sentit al seu comportament, sobretot si es troba davant d'un descobriment científic que toca l'essència mateixa de la vida personal», va recordar el Papa. «Deixar-se endur pel gust del descobriment sense salvaguardar el criteri que procedeix d'una visió més profunda ens faria reviure el drama d'un mite antic: el jove Ícar, darrere del vol cap a la llibertat absoluta, s'acosta cada vegada més al sol, oblidant que les seves ales són de cera. Paga amb la caiguda i la mort el preu d'aquesta il·lusió», va dir. Un cop més, va fer servir una metàfora, recurs que li agrada molt.

Benet XVI va agrair a la Universi-

tat Pontifícia del Laterà que hagi dedicat «a la meua pobra persona» la seva aula magna. També va expressar el seu desig que aquesta sigui «un centre fecund d'activitat científica a través de la qual la Universitat Pontifícia del Laterà pugui fer-se instrument d'un diàleg fructífer entre les diferents realitats religioses i culturals, en la recerca comuna de camins que afavoreixin el bé i el respecte de tothom».

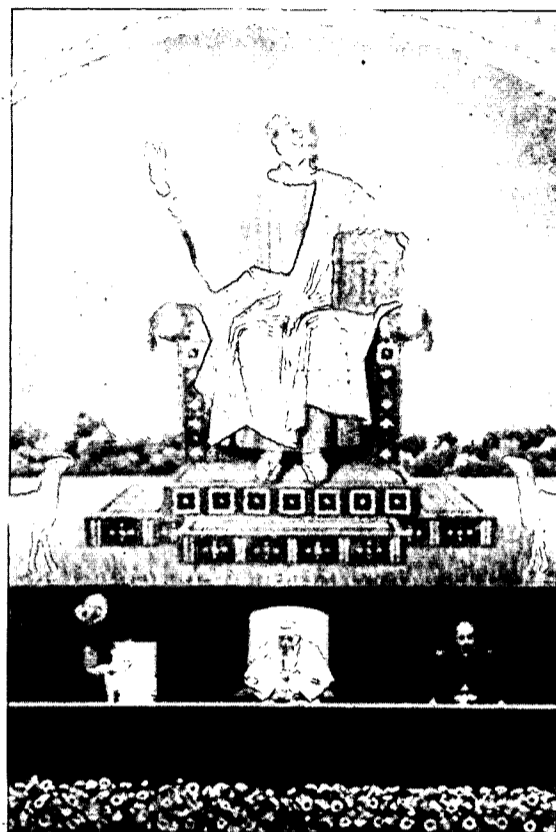
El llegat d'Oriana Fallaci

La periodista italiana Oriana Fallaci, que va morir el 15 de setembre passat, ha llegat la seva biblioteca a aquesta universitat. Aquesta notícia es

va saber durant la visita del Papa al centre. Va ser el bisbe Rino Fisichella, amic de la periodista desapareguda, qui ho va dir al Sant Pare. «Oriana Fallaci tenia una autèntica veneració per Benet XVI», va explicar Fisichella, que és teòleg i havia parlat molt amb la periodista florentina abans de morir. En ser la «universitat del Papa», el llegat d'Oriana Fallaci passarà a mans d'aquesta universitat pontifícia. S'ha creat un fons bibliogràfic especial amb el seu nom.

Oriana Fallaci, que no era creient, s'havia fet famosa per les seves esplèndides entrevistes durant els anys setanta i vuitanta a grans dirigents mundials. Darrerament, i des de Nova York, on vivia, la seva ràbia contra l'islam l'havia fet novament famosa arran del llibre *La ràbia i l'orgull*. Ella mateixa es va definir un cop com a «atea cristiana». Benet XVI l'havia rebuda l'estiu del 2005. Fallaci està enterrada a la seva Florència natal.

Miriam Díez Bosch

El Pontífex va apostar pel diàleg fructífer entre les diferents realitats religioses i culturals.

Curs a Roma per a membres de govern de congregacions femenines

ROMA.— Com reduir el carisma d'una congregació religiosa a un eslògan? Com explicar al periodista —i, per tant, a l'opinió pública— què vol dir «carisma», «cristocèntric» o «apostolat»? Què dir —i què no dir— quan truca un periodista? Són algunes de les qüestions que vuitanta superiores generals de congregacions i d'instituts religiosos femenins van aprendre en un curs intensiu bilingüe en anglès i castellà a Roma els dies 27 i 28 d'octubre.

El seminari *Vida religiosa i mitjans de comunicació. Entre identitat i missió* va ser organitzat per la Unió Internacional de Superiores Generals (UISG) per tal de respondre a una necessitat detectada a la darrera assemblea general del 2004 pel que fa a les mancances en comunicació en la vida religiosa.

Les superiores generals, membres de govern i, en algun cas, encarregades dels serveis de premsa de les comunitats religioses femenines han redactat comunicats de premsa tenint en compte les exigències de temps i contingut que requereix el món dels mitjans de comunicació. Totes elles, de les més joves a les més grans, van aconseguir presentar de manera «mediàtica» alguna de les activitats de la comunitat i van aprendre a definir i explicar en poques paraules quina és la seva identitat.

Entre les generals es va constatar la necessitat de formar-se personalment en aquest àmbit per saber com respondre a les necessitats dels mitjans, així com la necessitat de formar persones dins de la

comunitat perquè gestionin la relació amb els mitjans de comunicació i, si és possible, crear un petit servei de comunicació per tal de mantenir una relació constant i cordial amb els periodistes.

Millorar la relació amb els mitjans de comunicació

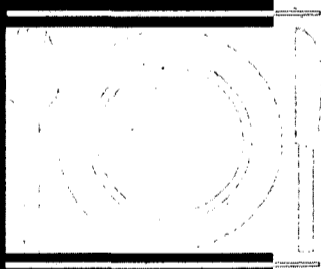
El curs ha estat preparat pel matrimoni català format per la periodista Miriam Díez —corresponsal de *Catalunya Cristiana* i redactora de l'agència de notícies Zenit— i el professor de teologia i comunicació Joan Andreu Rocha. Tots dos ensenyen al Centre Interdisciplinari sobre Comunicació Social (CICS) de la Universitat Pontifícia Gregoriana de Roma. Rocha, historiador de la teologia, té un màster en Comunicació en les Organitzacions i ha treballat en comunicació en institucions religioses. Tots dos ofereixen assessorament a moviments eclesials i comunitats religioses en l'àmbit de com millorar la relació amb els mitjans de comunicació.

La impulsora d'aquest seminari, Toya Castejón, secretària general de la Unió Internacional de Superiores Generals, es va mostrar sorpresa per l'interès que ha despertat aquesta iniciativa. Segons ella, «la gran demanda —també per fer-ho en francès i en italià— demostra que entre nosaltres hi ha la consciència que cal millorar en l'àmbit de les comunicacions». (M.D.B.)

Purè amb anxoves i pebrots

INGREDIENTS:

8 patates
3 ous
nou moscada
mantega
sal, oli
tomàquet fregit
anxoves
pebrot

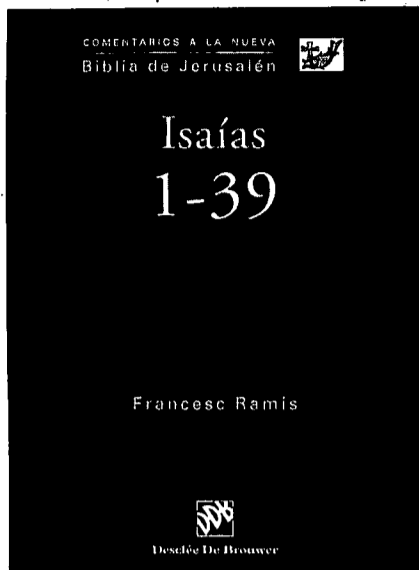

PREPARACIÓ:

Bulliu les patates, escorreu-les i feu-ne un puré. A fora del foc, i encara calent, afegiu-hi tres rovells d'ou, una mica de nou moscada, una culleradeta de mantega i sal. Agafeu una safata de forn greixada amb oli i esteneu-hi el puré. A continuació, cobriu-lo amb una mica de tomàquet fregit i, a sobre, poseu-hi anxoves alternant amb tires de pebrot rostit.

Poseu la safata al forn durant uns quinze minuts.

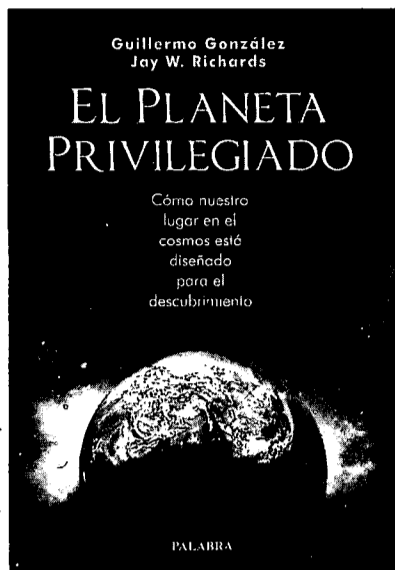
Llibres

Itinerari de conversió

El plantejament global del llibre d'Isaïes (Is 1-66) presenta un procés teològic profund: mostra com el poble hebreu, caracteritzat al principi per un culte que Déu no suporta, arriba a convertir-se, amb l'ajut diví, en la nació transformada que revela davant de tots els pobles la glòria de Déu. Aquest estudi, del teòleg Francesc Ramis, descriu l'itinerari de conversió de la nació israelita i convida el lector a endinsar-se en el camí de la conversió proposat en la profecia isaïana. (C.C.)

Francesc Ramis, *Isaías 1-39*. Editorial Desclée De Brouwer, Col·lecció Comentarios a la Nueva Biblia de Jerusalén, Bilbao 2006, 330 pàg.

La vida al nostre planeta

La Terra és un simple bri de pols dins d'un univers sense sentit? Ben al contrari. Aquest llibre demostra els errors de les concepcions materialistes clàssiques. La Terra i el seu lloc dins del cosmos tenen un significat molt més profund que el que diversos científics, normalment agnòstics, han pretès donar-li. En aquest treball, els autors presenten una selecció sorprenent d'evidències científiques. Una plataforma immillorable per descobrir qui som i què fem aquí. (C.C.)

Guillermo González i Jay W. Richards, *El planeta privilegiado*. Editorial Palabra, Col·lecció Palabra Hoy, Madrid 2006, 460 pàg.

Els aborígens de Mesopotàmia

Els assiris, de religió cristiana, no van desaparèixer fa tres mil·lennis. El reporter Fernando Pérez Barber va rastrejar durant cent dies l'Iran, l'Iraq, Síria i Turquia amb l'objectiu de localitzar els últims supervivents d'aquella antiga civilització. L'aventura va prendre dimensions d'una autèntica epopeia que recull aquest llibre: una mescla de crònica de viatge i de recerca periodística. «No hi ha més bon exemple de valor i resistència que el d'aquesta petita comunitat cristiana», afirma l'autor. (C.C.)

Fernando Pérez Barber, *En busca de los últimos cristianos de Irán e Irak*. Editorial Barrabes, Benasque 2006, 501 pàg.

Estudi heràldic

Aquest treball de recerca sobre l'escut de Carles I a la seu de Barcelona va ser objecte d'una comunicació llegida a la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona el 16 de febrer del 2006; a càrrec de l'autor, Joan Bassegoda Nonell, arquitecte emèrit de la catedral de la Ciutat Comtal. Ara, per commemorar els 50 anys de la Càtedra Gaudí, s'ha editat aquest llibre (en català i castellà) amb il·lustracions en color per apreciar el valor de les figuracions heràldiques del cor de la catedral de Barcelona. (C.C.)

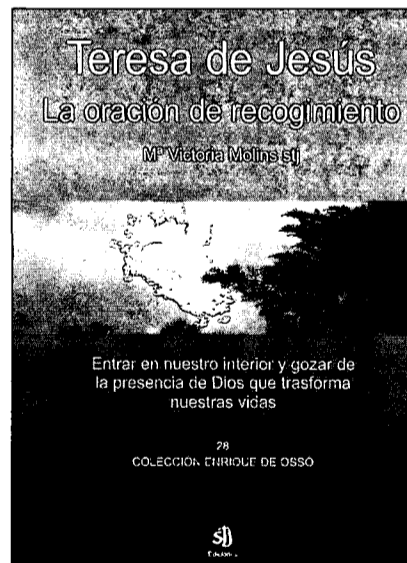
Joan Bassegoda Nonell, *L'escut de Carles I al cor de la seu de Barcelona*. Publicacions de la Reial Càtedra Gaudí, Barcelona 2006, 53 pàg.

Reflexions i consells

Com podem aconseguir que els nostres fills siguin feliços i responsables? De quina manera podem ajudar-los a trobar el seu camí? Com ens les podem arreglar per trobar el temps necessari per atendre'ls com cal? Victòria Cardona, mare de família nombrosa i mestra, posa la seva experiència en l'àmbit familiar i professional al servei del lector amb una sèrie de reflexions i consells encaminats a aconseguir el desenvolupament integral i harmònic dels nostres infants i adolescents. (C.C.)

Victòria Cardona, *Ensenyar a viure. Valors de sempre per als pares d'avui*. Editorial Pòrtic-Enciclopèdia Catalana, Barcelona 2006, 198 pàg.

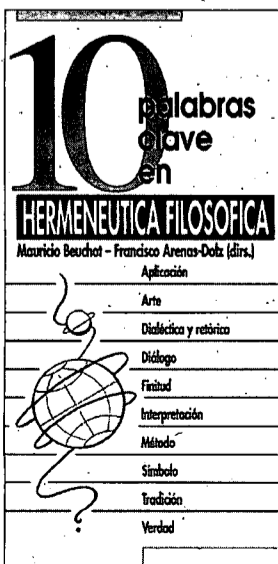
Buscar la pau interior

Aquest llibre té com a objectiu proporcionar un seguit de pautes per entrar en el nostre interior i buscar la pau i la serenitat des d'una òptica cristiana. L'autora, M. Victòria Molins, s.t.j., se centra en el camí de pregària experimentat per santa Teresa de Jesús. Ella va explicar en els seus escrits «com es va trobar ella, "sense buscar-ho", amb aquesta forma de pregària que anomenarà de recolliment i que la va introduir, a poc a poc, en la unió amb Déu i en el misteri de la Trinitat», comenta Molins. (C.C.)

M. Victòria Molins, *Teresa de Jesús. La oración de recogimiento*. Editorial STJ, Col·lecció Enrique de Ossó, Barcelona 2006, 67 pàg.

L'art de la comprensió

L'hermenèutica és l'art de la comprensió. Aquesta monografia té com a propòsit guiar-nos en la descoberta de les principals qüestions teòriques que s'hi plantegen. Es tracta de qüestions que remet a contextos històrics diversos, dels quals cal posseir un coneixement precís. Es presenten deu perspectives des de les quals poder acostar-nos a l'hermenèutica: aplicació, art, dialèctica/retòrica, diàleg, finitud, interpretació, mètode, símbol, tradició i veritat. (C.C.)

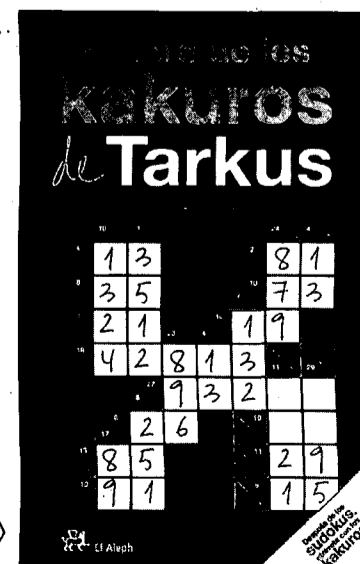

AA.DD., *10 palabras clave en hermenéutica filosófica*. Editorial Verbo Divino, Estella 2006, 545 pàg.

Un joc amb molta lògica

El kakuro es l'esglaió següent al sudoku. Hi ha qui pensa que és una mica més complex i complet. El cert és que, en ser numèric, les barreres del llenguatge no compten i un mateix kakuro el poden resoldre persones de nacionalitats i idiomes diferents. Es tracta d'un joc bàsicament lògic, com el sudoku, amb el qual podem passar una estona excel·lent mentre s'exerciten a fons les neurones. L'autor és Tarkus, l'autor dels mots encreuats d'*El País*. (C.C.)

Tarkus, *El libro de los kakuros de Tarkus*. El Aleph Editores-Grup Editorial 62, Barcelona 2006, 141 pàg.

La crítica literària d'aquesta setmana

La zona obscura de les llegendes

La redacció de *L'historiador* li ha costat deu anys. Uns quants anys d'investigació i recerca en els quals ha pogut penetrar a la zona obscura d'una Europa gairebé oriental i llegendària, que li ha pogut facilitar, després de tant d'esforç prolongat, els materials on es barregen la història real i la visió romàntica de molts personatges i esdeveniments.

En la literatura tenen influència no només les dades que se li acudeixen a l'escriptor i els personatges que crea en la seva imaginació, sinó també l'acèrb notable que pot proporcionar una època concreta i una zona geogràfica específica. I en això hi ha una peça bàsica per configurar l'escenari.

Potser és un tribut a la manca d'originalitat o, al contrari, un desafiament que incita l'autor a situar-se en el paratge que ha elegit, i que intenta muntar la trama de la seva obra, buscant l'originalitat on segurament només podria trobar elements per abusar dels llocs comuns.

Kostova és una universitària americana, fascinada pel món de més enllà del Caucas, la terra de les llegendes que, freqüentment, són terrorífiques, i on sembla que la campen els fantasmes més

variats i éssers monstruosos, d'aparença sibil·linament dolça, però capaçs de xuclar

la sang a les víctimes. Així hem guardat en el nostre imaginari comú els vampirs, simbolitzats en el Comte Dràcula, i les seves representacions múltiples en la literatura del gènere.

A *L'historiador* trobem una dona que, per circumstàncies de la vida, es veu capturada per circumstàncies estranyes que aboca en la seva novel·la. Hi ha elements de desaparició, de recerques, de màgia i, sobretot, de misteri, que explota amb habilitat, per poder desfregar-se davant una incògnita que, en realitat, l'asfixia amb els tenebrosos laberints humans en els quals es veu immersa.

El món de Dràcula es fa visible, encara

Elizabeth KOSTOVA

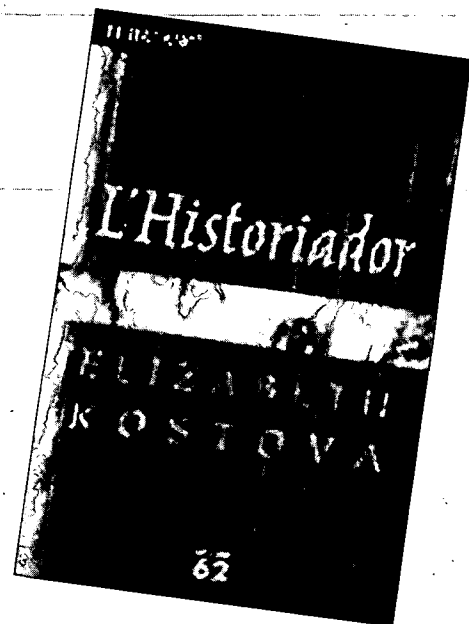
L'historiador.

Ed. 62, Barcelona 2005.

que sigui sempre un vist i no vist, per a desesperació del protagonista...

Ens sembla una novel·la extensa, molt de les universitats dels EUA, que obliguen els professors a publicar per mantenir-se en un estatus. Amb un estil més ràpid —i potser més audaç— *L'historiador* seria una narració suggeridora, i, per tant, de lectura menys fatigosa. Però, no obstant, agrada als que disfruten amb un gènere on s'acumula la història, la llegenda, i l'argument aparentment principal, però que només és el fil conductor que enllaça els diferents escenaris en què es mouen els personatges de la ficció.

Els crítics han parlat d'aquesta novel·la admirant-ne les «localitzacions exòtiques, una història temptadora, un llegat familiar i un gran amor pel que és sanguinari». Potser... però cal sentir l'atractiu d'unes històries que s'apropen més a l'àmbit tenebrós dels castells, mausoleus i sepul-

ques on el Comte Dràcula i els seus sequaços i imitadors es dedicaven a xuclar la sang de donzelles càndides...

Durant la lectura d'aquesta novel·la voluminosa, cal aturar-se de tant en tant per respirar aire pur, que a Romania també hi ha camps verds i boscos nemorosos...

Cristóbal Sàrrias

La sardana i la dansa

Federació Sardanista de Catalunya
web: <http://fed.sardanista.com>

Memorial Joaquim Serra 2006

El Memorial Joaquim Serra és un dels esdeveniments del calendari sardanista que s'escau, tradicionalment, a mitjans de novembre, tot coincidint amb l'aniversari de la mort d'aquest gran músic català, autor d'algunes de les composicions més emblemàtiques del patrimoni coblístic. Enguany el concert se celebrarà el 18 de novembre, a dos quarts de 7 de la tarda, a la Sala Petit Palau, del Palau de la Música Catalana.

Una part del programa és la música escrita en honorança a Joaquim Serra o la que el mateix autor i el seu pare, Josep Serra i Bonal van aportar al repertori de la cobla. Així, s'han programat les sardanes *Lloança a Joaquim Serra*, d'Agustí Borgunyó, *Rocacorba i Elegia*, de Joaquim Serra, la glossa *Presentes de boda*, de Josep Serra i la instrumentació de *La disfressada*, feta pel mateix Joaquim Serra.

La part central de la festa la constitueixen les estrenes. Enguany a càrrec de Josep Vila i Casañas, que ha acceptat l'encàrrec de l'Agrupació Cultural Folklòrica Barcelona de participar en el Memorial i ha escrit una *suite* en cinc temps,

el darrer dels quals en forma de sardana. Aquesta obra porta per títol *Trencant el gel* i és la primera composició que el prestigiós director de l'Orfeó Català ha escrit per a aquesta formació instrumental; del títol cal deduir que ben aviat n'escrirà altres. La segona estrena és un poema simfònic per a dues cobles i percussió, titulat *Castellsapera 940*, que ha escrit per a aquesta ocasió Josep Maria Serracant.

El programa del Memorial Joaquim Serra 2006 es completarà amb tres peces per a dues cobles: l'esbós simfònic *La fira*, de Joaquim Serra; i les sardanes *Crit de joia*, de Josep Marimon i *Barcino, ciutat romana*, d'Eduard Martí Teixidor. Com és habitual, la interpretació del programa ha estat confiada a les cobles Mediterrània i Sant Jordi-Ciutat de Barcelona, sota la batuta dels mestres Bernat Castillejo i Xavier Pagès.

Cal remarcar que es manté el preu popular de 10 euros de les localitats per a aquest concert i que les entrades es poden adquirir a les taquilles del Palau de la Música Catalana (telèfon 902 442 882 i a/e: taquilles@palaumusica.org) (C.C.)

CATALUNYA CRISTIANA

El cel, plenitud de comunió amb Déu

Catalunya Cristiana

Una xarxa per a l'evangelització

Subscriuiu-vos-hi ara
només per 95,90€ l'any

Desitjo subscriure'm al setmanari CATALUNYA CRISTIANA durant un any (52 números)

Edició en català Edició en castellà

Nom Cognoms

Adreça Població

D.P. Tel. N.I.F.

FORMA DE PAGAMENT

Amb un únic pagament de 95,90€ per any

Amb dos pagaments semestral de 47,95€

Domiciliació bancària (Ompliu l'ordre de domiciliació)

Xec nominatiu que adjunto

Senyors, Els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avís, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA".

Titular Data

Entitat Oficina DC Compte

Signatura del titular del compte

Envieu aquesta butlleta a nom de:
CATALUNYA CRISTIANA
(Departament de Subscripcions).
Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona
Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

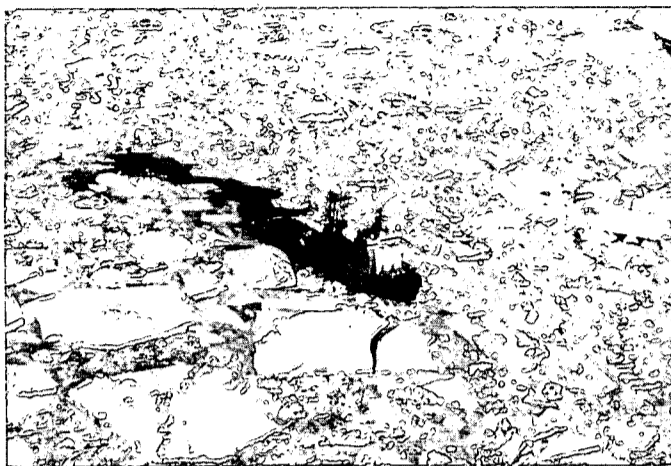
Esqueles a Catalunya Cristiana

Tel. 934 092 810

Resultats sobre el clima d'una prospecció a l'Àrtic

El dia 1 de juny la revista *Nature* exposava els resultats d'una prospecció que es féu a l'oceà Àrtic. Es va iniciar l'estiu del 2004 amb la contribució de disset països (un d'ells Espanya) per obra del Consorci Europeu per a Perforacions d'Investigació Oceànica (ECORD). Es tractava de perforar a la serralada submarina de Lomonosov i treure'n mostres. El fons marí de l'Àrtic es troba a una mitjana de 4.500 metres, però de Sibèria a Groenlàndia hi ha aquesta serralada de Lomonosov (el nom li ve del descobridor) que des del fons s'aixeca com els Alps, de tal manera que alguns dels seus cims culminen a gairebé només 1.000 metres sota el nivell del mar. La prospecció es féu en un d'aquests cimats, que es troba a una profunditat de 1.100 metres.

Aquest punt només és a 250 km del pol Nord. Hi calgueren tres vaixells: el que havia de fer la prospecció, *Vidar Viking*, i dos més, *Oden* i *Sovietsky Soyuz*, que s'encarregaven d'apartar els blocs de gel que es movien sobre el mar, per evitar que anessin fins a fer pressió sobre el *Vidar* i l'empenyessin frustrant-ne l'acció. A més, alguns d'aquests satèl·lits de comunicacions avisaven si hi havia desplaçaments de gel i també ho feien uns helicòpters que es trobaven

El «Vidar Viking» a l'oceà Àrtic.

alta. Això no lliga amb els models que es tenen dels canvis climàtics. Vol dir, doncs, que també llavors en aquella època hi hagué un temps d'efecte hivernacle? Si fos així potser també ens fallen els models informàtics de predicció del que pot passar ara i aleshores «l'escalfament futur també pot ser pitjor del que aquests models actuals prediuen», degons Appy Sluijs, coautor de la investigació. Déu faci que no sigui així.

a l'aguait. El *Vidar Viking* va poder estar tres setmanes immòbil sobre la vertical del punt de perforació. Perforava uns cinc metres i n'extreia la mostra: una columna de set centímetres de diàmetre. Seguia perforant uns cinc metres més i en treia una altra mostra. Això es repetia fins a arribar a una profunditat de la muntanya de 430 metres, o sigui que va aconseguir gairebé un centenar de mostres de prop de cinc metres.

No cal dir que ha durat temps l'anàlisi de tot el que s'obtingué. Els resultats es publiquen ara. S'ha reconstruït el clima d'aquella regió en els últims 55 milions d'anys. Una sorpresa ha estat que en fa una mica més de 50 milions la temperatura de les aigües àrtiques arribava a uns 23°C de mitjana, molt

Actualitats científiques

Per Francesc Nicolau, professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

L'astronomia en la seva història

La radioastronomia havia de donar més sorpreses encara. Ja va ser sorprenent la troballa dels quàsars que, a més de ser objectes còsmics insospitats, plantejaven nous problemes sobre la constitució i evolució de les galàxies. I poc després una altra novetat donada pel radiotelescopi, presentava, en aquest cas, un capítol inesperat per conèixer l'evolució de les estrelles. Va ser el descobriment d'uns altres objectes que s'anomenaren *púlsars*. Aquesta vegada eren dins de la Galàxia. Però això no els va fer pas menys interessants.

La descobridora va ser una astrònoma estudiant

L'astrònom britànic Antony Hewish (1924-), de Fowey (Cornualla), doctor per Cambridge del 1958, havia entrat a formar part de l'equip de Martin Ryle d'aquesta universitat des del 1946, i passà després a cap d'equip de les observacions que es feien amb un radiotelescopi *Mullard*, que era capaç de percebre espurneigs, o sigui, ràpides oscil·lacions d'intensitat que mostren les radiofonts quasi puntuals per raó de l'atmosfera terrestre (fenomen anàleg al que passa també amb la llum que ens arriba de les estrelles que espurneja a causa de provenir de fonts de diàmetre aparent molt reduït; cosa que no passa amb els planetes que el tenen més gran).

Va ser a la primavera de 1967. A l'equip de Hewish hi havia una noia, Jocelin Bell, llicenciada en Física per Glasgow el 1965, estudiant ara de Cambridge que és on obtindrà el doctorat el 1968. Encarregada de fer la revisió dels 120 metres de cinta enregistradora del que el radiotelescopi havia captat, hi vegé uns pics a la gràfica a intervals regulars. Una bona sorpresa! Es tractava d'una interferència en la recepció que feia una sèrie de *bips* o pulsacions rapidíssimes, d'unes trenta-set mil·lèsimes de segon, que s'anaven rebent cada 1,3372795 segons. Només es detectaven

62 El descobriment dels púlsars

quan s'enfocava un determinat punt del cel. Aquells bips no podien ser cap interferència terrestre, ni ecos de radar vinguts de la Lluna, ni emesos des d'un satèl·lit artificial. Com que cada dia s'avançaven d'uns quatre minuts, no hi havia dubte: venien d'una estrella, ja que és el temps que avança diàriament la volta estelada respecte del Sol. Ho comunicà al professor i de moment Hewish els anomenà LGM (sigles de Little Green Men, «home-nets verds»), més bromejant que altra cosa, perquè aviat es va veure que l'energia que es demostrava haver-hi en el punt emissor era massa alta per poder ser produïda amb indústria humana. Havia de tenir una causa natural de tipus estel·lar. L'objecte va ser designat amb el nom de *púlsar*, contracció de *pulsating radio source* (radiofont polsant).

La troballa és publicada el febrer de 1968 i causa sensació. Els americans de Green Bank s'animen a escorcollar el cel per trobar noves radiofonts similars pel mètode del radiotelescopi *Mullard*. I aviat en troben tres: els períodes (temps de bip a bip) són de 1,2738, 1,1878 i 0,2508 segons. Els posen a consideració de l'equip de Cambridge. Jocelin Bell en fa l'estudi. No n'hi ha cap d'identificable amb telescopis òptics. No sabem a quina mena d'astre corresponen. A Alemanya també s'espavilen i els astrònoms Staelin i Reifenstein en troben dos més de 0,033 i 3,745 segons de període. I segueixen les troballes.

Què són els púlsars?

Avui dia passen de mil els púlsars enregistrats. Quan se'n pogué identificar un

amb una estrella visible va començar a resoldre's l'interrogant. Va ser a la primavera del 1969 que el nord-americà Donald Taylor, de l'Observatori de Sewart (Arizona), aconseguí demostrar que el púlsar catalogat amb el nom de NP0532 (el de període 0,033 segons dels alemanys) era una estrella de lluminositat molt dèbil situada dins de la nebulosa dita del Cranc a la constel·lació de Taure. Com ho pogué aconseguir? Fotografiant-la a intervals de centèsimes de segon veié que la seva llum presenta la mateixa oscil·lació que feia la radiació, cosa que el telescopi òptic no capta perquè variant tan ràpidament passa com al cinema que no es veu el salt d'un quadre a l'altre.

Ja se sabia que la nebulosa del Cranc era la nebulositat que va deixar al cel l'explosió d'una supernova que va ser observada pels astrònoms xinesos el 1054. Ho mostrà l'anglès Devis al segle XVIII: al lloc on els astrònoms xinesos havien anotat que havia aparegut una estrella «hostessa» (o sigui vinguda a casa) ara s'hi veu aquesta nebulositat visible amb telescopi. És com un núvol de tres anys llum de diàmetre que s'expandeix a mil cent quilòmetres per segon i es troba a uns 6.000 any llum. S'ha comprovat després que altres púlsars identificats són estels que tenen encara una nebulositat al seu voltant que també pot ser la resta d'una explosió de supernova.

Què són, doncs, els púlsars? Són estrelles neutròniques, astres formats per les partícules subatòmiques dites neutrons, sotmesos a una pressió elevadíssima, que fa que la densitat hi esdevingui de l'ordre de milions de tones per centímetre cúbic. Tots els púlsars provindrien de l'esfondra-

ment d'una estrella de massa superior a la del Sol i que s'hauria encongit fins a tenir només pocs centenars de quilòmetres de diàmetre, o menys encara, i que estaria girant sobre si mateixa a gran velocitat com una monstruosa i rapidíssima baldufa fent un bip a cada volta. I de què li ve que giri tan de pressa? És cosa ben sabuda, de física elemental, que si un cos que gira es contrau, augmenta la velocitat de rotació perquè la llei de la conservació de l'energia fa que el moment cinètic que tenia es mantingui, i es mantindrà si ho fa més ràpidament. Si un patinador sobre gel dona voltes amb els braços estesos i els aplega al costat del cos es posa a girar més de pressa. Doncs bé, si una estrella ja girava (totes giren; el nostre Sol fa una volta cada vint-i-sis dies), què passarà si el radi disminueix deu mil vegades? El càlcul diu que fins i tot podria girar encara més ràpid, però el fregadís amb els gasos que l'envolten li ha de fer perdre velocitat. I s'ha observat que el púlsar de la nebulosa del Cranc retarda el seu moviment en trenta-vuit milionèsimes de segon per dia, cosa que ho confirma. I els bips que ens n'arriben provenen del fet que girant produeix un camp magnètic molt intens, milions de vegades el terrestre, que fa que el plasma que rodeja l'astre formi remolins bo i originant-se l'emissió sincrotó (com la de l'aparell anomenat sincrotó dels laboratoris nuclears) que és pràcticament direccional i només ens arriba a la Terra quan el feix radiatiu és orientat cap a nosaltres, cosa que es repeteix a cada volta de l'astre.

El 1974 Anthony Hewish, el professor, rebia el premi Nobel de Física per la troballa dels púlsars, compartint-lo amb Martin Ryle per la seva contribució al perfeccionament de l'observació amb radiotelescopis. Jocelin Bell, l'alumna, no rebé aquest guardó, però seguí treballant en diverses branques d'astrofísica. El 1991 fou feta cap del Departament de Física de l'Open University del Regne Unit.

RÀDIO

GRAELLA DE PROGRAMES

De dilluns a divendres		21.00-22.00 <i>Per un grapat de pel·lícules</i>	14.00-00.00 <i>Radiofórmula</i>
07.00-08.00	<i>El tren de les set (reflexió) Evangeli Sant Rosari Espurna d'Alba Santoral</i>	23.00-00.00 <i>Persona i vida</i>	00.00-01.00 <i>Pregària de Completes Radiofórmula</i>
08.00-09.00	<i>El Primer Cafè (informatiu i tertúlia)</i>	01.00-02.00 <i>Ressons</i>	01.00-02.00 <i>Ressons</i>
09.00-22.00	<i>Radiofórmula</i>	02.00-02.30 <i>Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba</i>	02.00-02.30 <i>Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba</i>
22.00-23.00	<i>Finestra oberta (l'actualitat de l'Església)</i>	02.30-07.00 <i>Música instrumental-Radiofórmula</i>	02.30-07.00 <i>Música instrumental-Radiofórmula</i>
Dilluns		Dijous	
19.00-20.00	<i>In family</i>	18.00-19.00	<i>TaxiCat FM</i>
20.00-21.00	<i>Parlem de salut</i>	19.00-20.00	<i>Temps d'oci</i>
21.00-22.00	<i>Sense embuts</i>	23.00-00.00	<i>Mirades</i>
23.00-00.00	<i>Planeta Blau (medi ambient)</i>	00.00-01.00	<i>Pregària de Completes Radiofórmula</i>
00.00-01.00	<i>Pregària de Completes Radiofórmula</i>	01.00-02.00	<i>Ressons</i>
01.00-02.00	<i>Ressons (música en català)</i>	02.00-02.30	<i>Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba</i>
02.00-02.30	<i>Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba</i>	02.30-07.00	<i>Música instrumental-Radiofórmula</i>
02.30-07.00	<i>Música instrumental-Radiofórmula</i>	Divendres	
Dimarts		18.00-19.00	<i>Amb els ulls de Maria</i>
18.00-19.00	<i>TaxiCat FM</i>	19.00-20.00	<i>Catalunya sense barreres</i>
19.00-20.00	<i>Coneixes Jesús?</i>	23.00-00.00	<i>Amb llum pròpia</i>
20.00-21.00	<i>Endavant Espanyol</i>	00.00-01.00	<i>Pregària de Completes Radiofórmula</i>
23.00-00.00	<i>Paraules d'amor</i>	01.00-02.00	<i>Ressons</i>
00.00-01.00	<i>Pregària de Completes Radiofórmula</i>	02.00-02.30	<i>Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba</i>
01.00-02.00	<i>Ressons</i>	02.30-07.00	<i>Música instrumental-Radiofórmula</i>
02.00-02.30	<i>Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba</i>	Dissabte	
02.30-07.00	<i>Música instrumental-Radiofórmula</i>	07.00-08.00	<i>El tren de les set</i>
Dimecres			<i>Evangeli</i>
18.00-19.00	<i>Amb els ulls de Maria</i>		<i>Sant Rosari</i>
20.00-21.00	<i>Piscolabis</i>		<i>Espurna d'Alba</i>
			<i>Santoral</i>
			<i>Radiofórmula</i>
			<i>A tota costa (submarinisme)</i>
			<i>Trotamundos (turisme rural)</i>

ràdio principat FM 105.0 Desconnexions de Ràdio Estel

De dilluns a divendres:		Dissabte	
09.00	<i>Informatiu matí + el temps + agenda</i>	08.00	<i>Agenda</i>
10.30	<i>Agenda</i>	14.00	<i>Agenda</i>
12.00	<i>Butlletí informatiu</i>	16.00	<i>Agenda</i>
14.00	<i>Informatiu migdia + el temps + agenda</i>	17.30	<i>Agenda</i>
16.00 i 18.00	<i>Butlletí informatiu</i>	Diumenge	
18.30	<i>Agenda</i>	08.00	<i>Agenda</i>
20.00	<i>Informatiu vespre + el temps + agenda</i>	14.00	<i>Agenda</i>
20.30	<i>Música Principat (Dl., Dm., Dc.)</i>	16.00	<i>Agenda</i>
	<i>La Taula de l'Evangeli (Dj.)</i>	17.30	<i>Agenda</i>
	<i>Església d'Urgell (Dv.)</i>		

RÀDIO BARCELONA CADENA SER

RÀDIO BARCELONA (OM 666)
Diumenge - De 22.00 a 23.00h, *Objectiu, l'home*
Programa de valors humans: fets, el cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach. (Edita i presenta: J.M. Alimbau.)

TELEVISIÓ

2

Diumenge 19

08.45 *Buenas noticias TV*
Programa de la comunitat evangèlica.
Director: José Pablo Sánchez.

09.00 *Shalom*
Programa de la comunitat jueva.
Director: Benito Garzón.

09.15 *Islam hoy*
Programa de la comunitat musulmana.
Director: Mohamed Chakor.

09.30 *Con todos los acentos*
Revista setmanal dedicada a facilitar als immigrants la seva integració laboral, social i cultural en la societat espanyola.
Directora: Delfina Simón.

10.00 *Últimas preguntas*
«Propuestas cristianas para una cultura de la convivencia.»
Què aporta el cristianisme a aquesta cultura? Quin paper té la família en el món actual?
Directora: M. Ángeles Fernández.

10.25 *Testimonio*
«Día de la Iglesia diocesana.»
Director: Isidro Catela.

10.30 *Santa Missa*
Amb la participació de la coral Font del Fil de Manresa (Bages), sota la direcció d'Anna M. Riera. (Director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Ignasi Miranda.)

11.10 *Els camins de la calma*
Programa de documentals que proposa itineraris per indrets de Catalunya que tenen les esglésies com a eix central. Director: Ferran González.

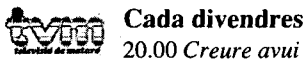
Dilluns 20

17.00 *Pueblo de Dios*
«Marruecos, el vecino de abajo.»

A Tànger, l'Església catòlica, amb l'ajuda de Mans Unides, promou diferents projectes.
Director: Julián del Olmo.

Diumenge 19
10.10 *Signes dels Temps*
Magazín sobre temes d'Església que inclou diferents seccions com ara reportatges, entrevistes, comentaris de llibres, comentari de l'Evangeli, secció de cinema, etc. Director: Francesc Rosaura.

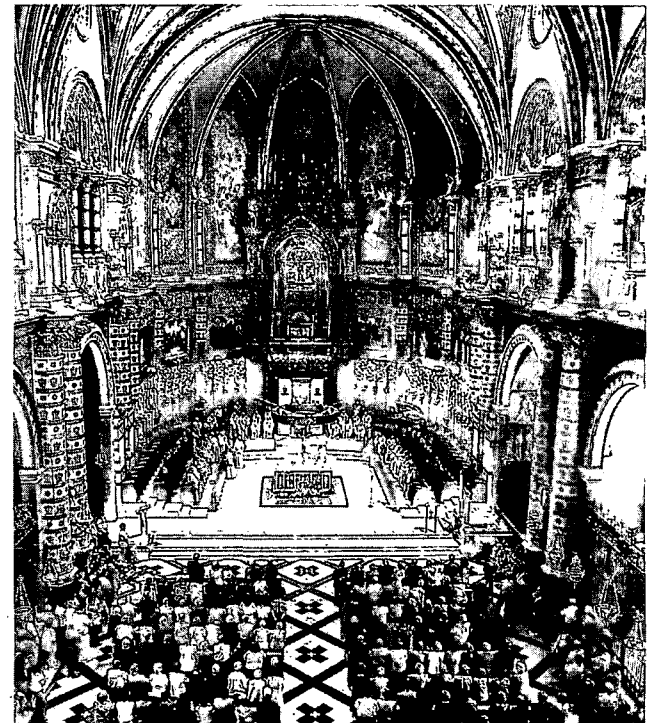
Cada divendres
20.00 *Creure avui*
Programa de notícies, reportatges culturals i entrevistes des del vessant religiós. Cada setmana ofereix també l'agenda d'activitats de l'arxiprestat de Mataró i l'espai *Temps de reflexió*.
El programa es repeteix el dissabte a les 12.30 h.

Canal Català Televisió Tarragona
Als quatre vents
Espai escrit i dirigit per Mons. Jaume Pujol que s'emet cada diumenge a les 10.00, 12.00 i 14.00 hores.
El programa també s'emet pel Canal Reus TV a les 8.30 i es repeteix cada quatre hores.

Camí de Vida, magazín setmanal que produeix la Delegació diocesana de Mitjans de Comunicació Social de la diòcesi de Girona i que dirigeix Carles Sánchez. S'emet per: Televisió de Girona, diumenges i dilluns, a les 9 h; Televisió de l'Escala, dissabtes i diumenges, a les 11.30 h; Televisió de Lloret de Mar, diumenges, a les 8.30 h; Televisió de Tossa de Mar, dissabtes i diumenges, a les 22.00 h; Televisió de Banyoles, dissabtes a les 8 h i diumenges a les 20.30 h; Canal Nord de Figueres, diumenges a les 11 h; Televisió Costa Brava, diumenges a les 22.45 h.

Cada diumenge

La Missa Conventual de Montserrat en directe a les 11 del matí

- ràdio principat**
- Barcelona 106.6
 - Tarragona 100.6
 - Catalunya Central 93.7
 - Girona 103.4
 - Lleida 91.5
 - Tortosa 90.1
 - Garraf 96.8
 - Vic 91.3
 - Cerdanya 104.4
 - La Seu d'Urgell 105.0
 - Andorra 107.5

www.radioestel.com

NOVEMBRE ÉS EL MES CONSAGRAT A LES ÀNIMES DEL PURGATORI

Altres bisbats

• **EXERCICIS ESPIRITUALS PER A SACERDOTS I RELIGIOSOS.**— Del 10 al 15 de desembre, dirigits per Mons. Elías Yanes, a la casa diocesana d'exercicis d'Ourense. Més informació: tel. 988 221 154.

Barcelona

• **FETS DELS APÒSTOLS.**— El curs *La Missió en els Fets* vol ajudar grups, comunitats i totes aquelles persones que ja treballen en l'animació pastoral, bíblica o missionera a acollir amb goig la Paraula. La propera trobada serà el 18 de novembre, de 10.00 a 13.00, al c/ Riva-denebra, 6, 3r - Barcelona. Animien: Quique Fernández i Justino Martínez. Més informació: tel. 649 906 908, a/e: quimil66@yahoo.es, i tel. 934 278 577 i 667 003 514, a/e: juspaz@combonianos.com

• **ASSOCIACIÓ CIC.**— El 20 de novembre, a les 17.00, sessió del curs «Aula d'extensió universitària CIC de la gent gran» a càrrec del professor Jaume Radigales (URL i Catalunya Ràdio), amb el tema *Òpera. Don Giovanni, de W. A.*

Mozart. Més informació: Via Augusta, 228, baixos - Barcelona, tel. 932 013 701, fax 932 412 577, a/e: associaciocic@terra.es, web: www.iccic.edu/acic

• **FUNDACIÓ JOAN MARAGALL.**— El 20 de novembre, a les 19.30, sessió de reflexió de l'actualitat cultural i religiosa del mes amb Jaume Aymar, delegat d'Apostolat Seglar. C/ València, 244, 1r - Barcelona.

• **CRISTIANISME I JUSTÍCIA.**— El 20 de novembre, a les 19.30, celebració dels 25 anys de Cristianisme i Justícia; el 24, a les 19.00, cinefòrum amb la pel·lícula *Voces inocentes*, a càrrec d'Ignasi Salvat, s.j., professor de Moral a la FTC; Quim Pons, s.j., de Migra Studium, i Neus Forcano, pedagoga; els dies 16 de desembre, 13 de gener, 10 de febrer, 10 de març i 14 d'abril, de 19.30 a 21.30, seminari sobre *Església «minoritzada»*, amb F. Javier Vitoria (professor de la Universitat de Deusto). Més informació: c/ Roger de Llúria, 13 - Barcelona, tel. 933 172 338, a/e: info@fespinal.com, web: www.fespinal.com

• **III SETMANA DEL CINEMA ESPIRITUAL.**— Sessió per a centres educatius amb la pel·lícula *En América*, el 20 de novembre, a les 9.30; el 21, a les 11.00, i el 22, a les 9.30. Serà al cinema dels Lluïsos d'Horta, c/ Feliu i Codina, 7 i 9 - Barcelona. Més informació: tel. 934 121 551, a/e: setmanacinemaespiritual@arqbcn.org

• **AULES EIXAMPLE.**— Conferències humanistes per a totes les edats. Pretenen ajudar en camps de l'actualitat social i cultural, història de Catalunya, de la ciutat de Barcelona i del barri de l'Eixample, pensament, etc. El 20 de novembre, Agustí Porcell parlarà sobre *Celebracions i tradicions populars entorn de la Immaculada Concepció*; l'11 de desembre, el P. Ramon Ribera-Mariné, prior de l'abadia de Montserrat, oferirà la conferència *Montserrat: la muntanya i el monestir*. Les conferències comencen a les 18.00. Parròquia de la Concepció, entrada pel carrer Llúria, 70 - Barcelona.

• **MUSEU GEOLÒGIC DEL SEMINARI DE BARCELONA.**— El 21 de novembre, a les 18.30, Mn. Francesc Nicolau (sotsdirector del Museu Geològic del Seminari i professor emèrit de Filosofia de la Natura a la Facultat de Filosofia de la URL), parlarà sobre el tema *Einstein, creador de la Cosmologia moderna*. C/ Diputació, 231 - Barcelona, tel. 934 541 600.

• **COMUNITAT DE L'ANYELL.**— Convida a participar en la parròquia de Sant Jaume (c/ Ferran, 28 - Barcelona, tel. 933 170 937) el 21 de novembre, presentació de la Mare de Déu; a les 7.00, laudes; a les 11.30, missa; a les 18.30, vespres; el 24, a les 19.30 (adoració) i a les 20.30 (Escola de la Paraula, Jn 18,33b-37); el 25, a les 21.00 vetlla de Crist Rei, i el 26, a les 12.00, missa, i a les 18.00, vespres i adoració.

• **PARRÒQUIA DE SANT PERE DE LES PUEL·LES.**— El 23 de novembre es commemora l'aniversari de baptisme de sant Josep Oriol, que va tenir lloc a la parròquia de Sant Pere de les Puel·les fa 356 anys. A les 19.00 se celebrarà una eucaristia.

• **CIBERCAPELLA PER A JOVES.**— El 24 de novembre, a les 21.30, espai «Divendres jove»: pregària jove, micro obert (amb Josep M. Turull i Xavier Morlans, professors de Teologia), música, dinar i diversió. *Els nens soldat de Sierra Leone*, amb Laura Mor i Luis Arredondo. Parròquia de Sant Ramon de Penyaforç, rambla de Catalunya, 115 - Barcelona, tel. 932 150 237, fax 934 879 833, a/e: divendresjove@hotmail.com

• **BASÍLICA DE LA MERCÈ I SANT MIQUEL ARCÀNGEL.**— Visita guiada amb un voluntari per conèixer la història de la Mare de Déu de la Mercè i de l'església; el fet històric de la seva aparició; els altars i capelles que té el temple; el sepulcre de Santa Maria de Cervelló, el cambri i la Mare de Déu; les pintures del temple... la visita és el quart dissabte de mes, a les 10.00. La propera serà el 25 de novembre. Més informació: tel. 932 687 582.

• **CATECUMENAT.**— El 25 de novembre, a les 10.00 a 13.00, formació per a catequistes que acompanyen catecúmens i altres persones interessades. Sala Sant Jordi del Seminari Conciliar, c/ Diputació, 231 - Barcelona.

• **CENTRE D'ESTUDIS FRANCESC EIXIMENIS.**— El 25 de novembre, a les 11.00, Enric Cortès (doctor en Sagrada Escripura) parlarà sobre *Judaisme i cristianisme*. Via Augusta, 205 - Barcelona.

• **TIBIDABO.**— El 25 de novembre, a les 22.00, vetlla extraordinària de Crist Rei. Celebració eucarística presidida per Mons. Joan Godayol, bisbe salesià emèrit del Perú.

• **JOVES.**— Del 25 al 26 de novembre, recés d'Advent per a joves de 18 a 35

A Catalunya
ja hi conviuen
desenes de
religions

Quantes
en coneixes?

Dialogal

Quaderns de l'Associació UNESCO
per al Diàleg Interreligiós

La revista sobre religions
i diàleg interreligiós

- Coneix les religions i les seves tradicions
- Coneix el que comparteixen entre elles
- Coneix com veuen el món
- Coneix la seva gent i els seus representants

www.dialogal.com

Subscriu-te ara i et regalem
el llibre: *Atles de les religions.*
Creençes, pràctiques i territoris.

Ministeri d'Acció Social i
Consum de Catalunya
Institut Català
de les Indústries Culturals

Per subscriure't, comprar exemplars o demanar informació: Tel. 93 200 51 45 - Fax 93 201 10 15 -
www.dialogal.com - redaccio@dialogal.com - C/Calvet, 56. 08021 Barcelona

Alba residència d'àvies

Torre de 24 places només per a dones
a Sarrià-Sant Gervasi
a 10 minuts del centre de la ciutat
Estades curtes i llargues
Centre de dia, també els festius
Visiteu-nos sense compromís!
Tel. 932 039 740, Isabel
web: <http://www.albaresidencia.es>
a/e: info@albaresidencia.es

AFINADOR DE PIANOS

(piano tuner)

David
Tel. 933 712 074

Recés

Recés femení dirigit pel P. Josep Lluís Corrons, s.j.

DISSABTE I DIUMENGE

25 i 26 de novembre del 2006

Casa de la Sagrada Família
Vallvidrera - Barcelona

Entrada: dissabte 16.00 hores
Sortida: diumenge 17.30 hores

Per a més informació i reserves
Telèfon 932 047 803

anys amb el tema *Marcats per l'Esperit*, a Bellesguard, a càrrec de Mn. Jaume Aymar (delegat d'Apostolat Seglar de Barcelona). Més informació: tel. 933 011 277, Carme i Anna, a/e: djoventut@arqbcn.org

• **RECÉS.**— Per a religioses al col·legi Sant Ignasi de Sarrià, el 26 de novembre, de 10.00 a 13.30, dirigit per l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach.

• **MONESTIR DE LA VISITACIÓ.**— El 26 de novembre, a les 17.00, missa i consagració dels nens al Nen Jesús de Praga i petició de fills pels matrimonis que ho desitgin. Passeig Vall d'Hebron, 256 - Barcelona, tel. 934 281 620.

• **ESGLÉSIA DE SANT GAIETÀ.**— El 26 de novembre, a les 18.00, concert de guitarra clàssica i flauta travessera amb Juli Quesada i Elisa Plana Guma. C/ Consell de Cent, 293 - Barcelona.

• **GERMANETES DELS POBRES.**— «Grup Jove», descobreix la felicitat en el somriure d'un ancià. Voluntariat i pregària per a noies a partir de 14 anys. Plaça Tetuan, 45-49 - Barcelona, tel. 932 655 227, a/e: jovenjj.hdlpbcn@terra.es. Contacte: sor Rocío.

Girona

• **VOLUNTARIAT.**— El 20 de novembre, a les 19.00, conferència de Mercè Ribó sobre *Què vol dir ser voluntari social?*, als locals de la parròquia de Sant Narcís de Girona.

• **RECÉS.**— El 20 de novembre, a les 17.00, recés de l'Apostolat de l'Oració al temple del Sagrat Cor de Girona.

• **JUSTÍCIA I PAU.**— Organitza la xerrada *Principis del diàleg interreligiós en l'hinduisme*, a càrrec de Fabián Ezequiel López (llicenciat en estudis orientals). Serà el 21 de novembre, a les 19.30, a la casa del cultura Bisbe Lorenzana de Girona.

• **FAMÍLIA.**— El 21 de novembre, a les 21.30, conferència *La vida en família i de la família*, a la parròquia de Santa Maria dels Turers de Banyoles.

• **EQUIPS MATRIMONIALS.**— El 25 de novembre, de 10.00 a 19.00, jornada d'equips matrimonials organitzada pel Secretariat diocesà de Pastoral Familiar i l'Àrea de Prematrimonials del bisbat de Girona. Serà a la casa de colònies de la Massana (Vilablareix). El tema serà *Els punts essencials que no poden faltar a una acollida*, amb Mn. Pere Domènech, vicari episcopal de l'Apostolat dels Laics.

Lleida

• **CONFERÈNCIA.**— El 16 de novembre, a les 19.30, a l'IREL, conferència del cicle sobre el mal, a càrrec d'Arcadi Oliveres (president de Justícia i Pau), amb el tema *La guerra*.

• **CONSELL PASTORAL DIOCESÀ.**— El 17 de novembre, a partir de les 17.00, a l'Acadèmia Mariana, plenari del Consell Pastoral Diocesà presidit pel bisbe de Lleida, Mons. Francesc Xavier Ciuraneta.

• **APLEC DE L'ESPERIT.**— El 17 de novembre, a les 20.00, a la seu de la Delegació de Pastoral de Joventut, presentació de l'Aplec de l'Esperit.

• **CARMEL.**— El 18 de novembre, de 10.30 a 12.45, al santuari-parròquia de Santa Teresina, sessió del curs *Pregària i sants del Carmel. Comentari al càntic espiritual de sant Joan de la Creu*, a càrrec del P. Àngel Briñas, prior dels carmelites de Lleida.

• **CATEQUESI.**— El 18 de novembre, de 16.30 a 18.30, a l'Acadèmia Mariana, tercera sessió del curs amb el tema *Les Eines i la Caixa*, comunicació d'experiències i recursos a càrrec del germà Lluís Agustí i de M. Isabel Roca.

• **SANT JOAN EVANGELISTA.**— El

18 de novembre, a les 17.00, a la parròquia de Santa Teresa Jornet de Lleida, sessió del curs dedicat a l'estudi de l'evangeli de sant Joan, a càrrec de Daniel Turmo.

• **BÍBLIA I VIDA.**— El 18 de novembre, de 18.15 a 19.15, a la parròquia de Sant Jaume de Lleida, sessió del curs de formació cristiana d'adults *Bíblia i Vida*, a càrrec del rector Mn. Jordi Pardell.

Sant Feliu de Llobregat

• **CONCERT-PREGÀRIA.**— El 24 de novembre, a les 22.00, concert-pregària d'Utopies amb Peatge, a la capella del Santíssim de la catedral de Sant Feliu de Llobregat.

• **RELIGIOSOS.**— El 25 de novembre, de 10.00 a 13.00, trobada de religiosos convocada per la Delegació de Vida Consagrada, al monestir de les Dominiques de la Mare de Déu de Montsió a Esplugues. El tema central serà l'acompanyament espiritual, a càrrec del P. Andreu Marquès, monjo de Montserrat.

• **PARRÒQUIA DE SANT ANTONI M. CLARET.**— El 25 de novembre, a les 19.50, xerrada sobre *La prevenció del sida: mites i realitats*, per l'Associació Catalana d'Estudis Bioètics. Parròquia de Sant Antoni M. Claret, c/ Joan Pfaff, 17 i 25 - Sant Boi de Llobregat, tel.

936 402 861.

• **ORGUE.**— El 26 de novembre, a les 18.00, concert d'orgue a càrrec de Montserrat Torrent (concertista i pedagoga), a la parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla de Sitges. Organitza: Amics de l'Orgue de Sitges.

Terrassa

• **MOVIMENT ECUMÈNIC.**— El 18 de novembre, a les 18.00, organitza al casal Pere IV (Rambla, 69 - Sabadell), la VII Trobada Interreligiosa amb Manel Manonelles. Més informació: tel. 937 269 524.

Vic

• **CAIXA MANRESA.**— El 20 de novembre, a les 20.00, conferència *Els benedictins en imatges. Monjos i monestirs*, amb Anna Orriols i Alsina (professora de la UAB); el 21, a les 20.00, Mercè Ponce Padilla (advocada i bipolar) parlarà sobre *Bipolaritat i creativitat*; el 23, a les 20.00, concert de música medieval a càrrec del grup A Chantar; el 25, a les 18.30, concert de Santa Cecília *La música de la família Serra*, amb la cobla Marinada de Badalona. Més informació: La Plana de l'Om, 5 - Manresa, tel. 938 724 976, fax 938 723 609, a/e: obrasocial@caixamanresa.es, web: www.caixamanresa.cat/obrasocial

Anuncis per paraules

DIVERSOS

ADVOCADA especialista en nul·litats matrimonials i separacions. 1a visita gratuïta. Tel. 934 510 707.

COMPRA i VENDA

COMPRO SEGELLS, monedes, postals, cromos, rellotges i joguines. Tel. 933 578 394.

COMPRO rellotges de qualsevol tipus, ràdios, làmpades, mobles, segells, postals, monedes, llibres, joies i instruments musicals. Tel. 609 230 303.

ES VEN panteó a Montjuïc. Situació privilegiada. Disposa de 10 departaments. Tel. 933 017 067.

AMISTAT

HOME solter, 40 anys, cerco noia per formar una llar cristiana. Sóc educat i sensible. Tel. 677 193 214.

DESCOBRIU Catalunya Cristiana cada setmana. Visiteu la nostra web: www.catalunyacristiana.com

PREGUEM PER LES INTENCIONS DEL PAPA

- Per la desaparició del terrorisme
- Per trencar les cadenes que impedeixen el desenvolupament d'Àfrica

民不畏死 奈何以死懼之

Quan un poble ja no té por de la mort.

Per què fer-li por amb l'espectre de la mort?

MOVIMENT I TERTÚLIA AMB PETER YANG
Entrada lliure el dissabte 18 de novembre, a les 18.30 hores.

TAI - TXI ZEN CRISTIÀ
«Rincón del Silencio»
c/ Floridablanca, 133, baixos - 08011 Barcelona
Informació, Tel. 934 562 444

Si voleu anunciar-vos, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadret, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho juntament amb un gir postal o xec bancari de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA c/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014 Barcelona.

NOM

ADREÇA

POBLACIÓ

TELÈFON

1.70 €

3.40 €

5.10 €

6.80 €

8.50 €

10.20 €

11.90 €

Requadrat (+2,90 €):
(16% d'IVA INCLÒS)

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions contínues (mínim 18,00€).

RESERVAT EL DRET DE PUBLICACIÓ

Des del carrer

Com a bon músic de professió i entusiasta teòleg d'afició, el P. Jordi-Agustí Piqué i Collado, o.s.b., no podia escollir cap altre tema per a la seva tesi doctoral que la relació entre música i teologia. Presentada el curs passat a la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma la seva aportació ha estat tan innovadora que l'editorial de l'Abadia de Montserrat (PAMSA) ja n'ha publicat una adaptació per al gran públic amb el títol «Teologia i Música: propostes per al diàleg».

El monjo de Montserrat Jordi-Agustí Piqué és autor de «Teologia i Música: propostes per al diàleg»

«La música pot suscitar l'experiència estètica de l'amor infinit de Déu»

—Com va sorgir la idea d'elaborar la seva tesi sobre teologia i música?

—Jo sovint dic que sóc músic de professió i teòleg d'afició. Però totes dues activitats estan marcades per la meua realitat de monjo, de recerca profunda de Déu, que passa també per una recerca intel·lectual. Aquesta recerca ha estat il·luminada, sovint, per l'experiència estètica de la música i amalgamada amb l'estudi de la teologia. D'ací va néixer la idea de posar la teologia i la música en diàleg.

—Ha estat un repte difícil relacionar la teologia amb la música?

—Sí, ha estat un repte, però alhora molt enriquidor. De fet el mestratge del meu director de tesi, el professor i monjo benedictí Dr. Elmar Salmann, ha estat fonamental alhora de delimitar i estructurar l'estudi. La dificultat d'analitzar dos llenguatges que pertanyen d'un element inaccessible, intangible, inefable, fa difícil la manera de trobar un mètode de treball que porti a alguna aportació rellevant.

—Es poden, doncs, trobar similituds entre un tractat de teologia i una partitura?

—Ni la música és només la partitura, que és un simple mitjà de suport, ni la comprensió de Déu es pot encloure en un tractat o estudi de teologia. Cal una experiència. Penso que tots dos llen-

guatges, i molt més avui, poden ser un camí de percepció de transcendència que obri al coneixement empàtic del Misteri de Déu.

—Creu que la música és també un bon mitjà per «reflexionar sobre Déu»?

—No tan sols per «reflexionar». Una reflexió et pot portar a un camí tancat en si mateix. Crec que la música pot portar a una experiència que obri a l'experiència de Déu. De fet avui, molts dels discursos o paraules queden depassades o immerses en la multiplicitat de missatges i publicitats. Cal una profunda experiència de silenci per poder escoltar una paraula rellevant sobre Déu. La música es basa també en aquest silenci.

—Quins són, per a vostè, els autors que més bé han sabut dur a terme alguna mena d'activitat teològica a través de la música?

—En la meua tesi en tracto tres: sant Agustí, Hans Urs von Balthasar i Pierangelo Sequeri. Aquests serien els teòlegs que han afrontat en teologia alguns temes a partir de o mitjançant la música. Entre els músics que han afrontat des de la música problemes teològics he tractat Victoria, Schönberg i Messiaen.

—És casual que la majoria dels grans teòlegs, com ara Joseph Ratzinger, siguin alhora amants de la música?

—No. La mateixa Església, en la seva litúrgia, ha utilitzat i ha tingut cura de la música com a element fonamental per pregar i retre culte a Déu. Per tant, no em sembla casual que la finor que tenen els grans teòlegs passi també per un conreu de l'art de la música.

—Suposo que per a un monjo de Montserrat l'estudi de la relació música-teologia és una cosa habitual. Hi ha precedents d'un estudi tan rigorós?

—A Montserrat, certament, el conreu de la música és una realitat multiseccular. Recordo sempre el cas d'una senyora alemanya que em va escriure després de sentir la *Salve* dels escolans dient que tot i no essent creient, en sentir el cant dels nois, en sentir aquella música, havia experimentat una moció interior, una forta experiència. Es preguntava, i em preguntava: què era allò? Jo li vaig contestar que era l'experiència estètica de l'amor infinit de Déu. Crec que és la millor il·lustració per explicar què he volgut analitzar en la meua tesi. Sobre el tema hi ha hagut algunes aproximacions. Potser més aviat des del camp de l'estètica i de la filosofia de l'art. Però crec que la meua tesi innova pel fet de posar la teologia en diàleg amb la música.

Samuel Gutiérrez

El contingut religiós dels museus

Un dels cavalls de batalla del laïcisme és suprimir els símbols religiosos en els àmbits públics. Els laïcistes, emparant-se en la neutralitat religiosa de les institucions, defensen la retirada de qualsevol element que al seu parer trenqui aquesta neutralitat, com ara els crucifixos o les imatges. Segons ells aquest principi, doncs, s'ha d'aplicar des de les escoles públiques fins a les dependències judicials o els centres sanitaris.

Hi ha un àmbit, però, on ni els laïcistes més convençuts no pensen aplicar mai, sortosament, aquest principi. Es tracta, naturalment, dels museus. En aquestes institucions culturals públiques la presència d'obres religioses —majoritàriament cristianes i fruit de segles de tradició artística— acostuma a ser aclaparadora. Només cal pensar en la nombrosa producció que tenim a casa nostra pel que fa a pintures, retaules i imatges de l'època romànica i gòtica. Per tant, si s'apliquessin els principis laïcistes als museus i retiréssim la simbologia religiosa ens quedaríem, literalment, sense obres per exposar. Els museus són, així, l'únic espai que depèn de les institucions públiques on la simbologia cristiana és ben present i fins i tot majoritària, i aquest és un fet que ningú no gosa discutir, ni tan sols els mateixos laïcistes.

Eduard Brufau

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

Prioritzar l'essencial

Temps difícils, dèiem, els d'aquest començament de segle... I apuntàvem la necessitat de respondre-hi prioritant el més essencial: superant les nostres diferències menors, establint ponts de col·laboració generosa, apuntant cap als valors permanents. Una actitud vàlida tant per al conjunt de la societat com per al treball eclesial.

Les nostres comunitats cristianes necessiten, en efecte, fer experiències d'Evangelí. Cap endins: gaudint a fons de la bona nova, activant en nosaltres el goig de la salvació. Cap enfora: comunicant-lo vivencialment de persona a persona. És aquesta la porta de sortida més al nostre abast per tal de superar un cert clima de mediocritat resignada que ha acabat imposant-se en els nostres ambients, prenent el relleu a la contestació més o menys utòpica, però més engrescada, d'altres moments.

La casualitat ha fet que em coincidissin en pocs dies dos motius de reflexió: la lectura del llibre *Les plegades*, de Francesc Núñez, sobre les secularitzacions de sacerdots, i la visió del film *El gran silenci*, de Philip Gröning, sobre la vida cartoixana. Em serveixen ara de petita paràbola per al discerniment de l'etapa que estem vivint.

El llibre de Núñez —que demana una atenció sensible, fraterna, lliure de qualsevol ombra de fariseisme— posa en relleu, entre molts altres aspectes, la fascinació, en un moment donat, pel canvi eclesial. Una fascinació experimentada per molts, no només pels protagonistes de *Les plegades*. En dèiem, aleshores, canvi de les estructures. Arrencava de la constatació de deficiències òbvies, les quals els aires postconciliars feien preveure subsanables a curt termini. Era el que, uns anys després, els documents de Puebla anomenarien «la conversió pastoral de l'Església».

Ara bé, ni les esperades reformes van córrer tant com s'esperava, ni totes les desitjades eren simple correcció de defectes o conversió pastoral: sovint, per dir-ho amb una coneguda expressió gràfica, hi hagué el perill de llençar, amb l'aigua bruta de la banyera, el nen que hi havia estat banyat... El cas més dolorós és el de la plegada que va més enllà del ministeri. Perquè, malgrat totes les misèries, ha continuat i continua havent-hi vida eclesial, vida abundosa que regenera, després de les crisis dels seixanta i setanta del segle passat.

El gran silenci se situa en un àmbit totalment divers. És un film insòlit, dur, que no parla del silenci, sinó que calla i ens mostra sense paraules la vida silenciosa d'uns monjos. No es tracta, però, d'un silenci buit: callen perquè els absorbeix el diàleg interior amb Déu. Ells també estan fascinats. Ens ho recorda de tant en tant, per escrit, la pel·lícula: «M'has seduït, Senyor!» L'opció dels cartoixans no deslegítima, evidentment, el treball de renovació eclesial en tots els aspectes. No treu la necessitat de conversió pastoral. Però ens recorda que una sola cosa és necessària (Lc 10,41). En aquests temps, certament difícils, el seu avís ens orienta cap a l'essencial.

Ara mateix

Rauxa

**Amb
el teu
ajut...**

**Col·labora
amb
Germanor**

**...es construeix
l'església**

"GERMANOR"

Diòcesis de Barcelona, Girona, Lleida, Sant Feliu de Llobregat, Solsona, Tarragona, Terrassa, Tortosa, Urgell i Vic

19 de Novembre de 2006

CAMPANYA PERMANENT PER A L'AUTOFINANÇAMENT DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA